

1975 மார்ச் 20] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பல்வேறு பணிகள் பற்றியும் இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பணிகள் பற்றியும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன, ஆகவே அதைப்பற்றி நான் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறேன். அதனை இந்த அவையினுடைய நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு விவாதத்தைத் தொடங்கலாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற பல வெட்டுத் தீர்மானங்களையொட்டி பல கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

கல்விக்காக இந்த அரசு, ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தால், தொழிற் கல்வி மற்ற எல்லாக் கல்விகளையும் சேர்த்துப் பார்த்தால், ஏறத்தாழ 148 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறது. எவ்வளவுதான் நாம் அதிகமாகப் பணம் செலவழித்தாலும்கூட தொடக்கப் பள்ளியிலிருந்து கல்லூரிக் கல்வி வரையிலே ஆண்டுதோறும் பலப் பல கல்விக்கூடங்களைத் திறந்து கொண்டிருக்கிறோம். அதனுடைய பயன், விளைவு மொத்தத்திலே இந்த நாட்டிலே எப்படியிருக்கிறது என்று பார்த்தால் இன்டிசிப்ளின், ஒழுக்கச் சிதைவு இருப்பதை மறுக்கமுடியாது.

நாட்டு மக்களிடையே நாம் கொண்டுவரவேண்டிய ஒழுக்கத்தைப் பற்றி நாம் அதிகமாகச் சிந்திக்க வேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களிலே தெரடக்கப் பள்ளிகளில் இருந்து உயர்நிலைப்பள்ளி, கல்லூரிகள் வரையிலே பார்த்தால் சிறிய சிறிய காரியங்களுக்காக எல்லாம் ஸ்ட்ரைக் செய்வதைப் பார்க்கிறோம். அதிருப்தியான நிலைமை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு ஆசிரியரை மாற்றிவிட்டால்கூட அந்த ஆசிரியர்தான் வேண்டுமென்று மாணவர்கள் அதற்காக ஸ்ட்ரைக் செய்கிறார்கள். ஒரு பள்ளிக்கூட மாணவனை போலீஸார் தாக்கினாலும் அல்லது பேருந்து கண்டக்டரோடு வாக்குவாதம் நடந்தாலும் அதற்காக ஸ்ட்ரைக் நடக்கிறது. இதுவெல்லாம் எதைக் காட்டுகிறது என்றால் இன்டிசிப்ளின் மாணவர்கள் மத்தியிலே இருக்கிறது என்பதைத்தான். அதை எப்படி அகற்றுவது என்று சிந்திக்கவேண்டும். படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு ஒழுக்கக் கல்வி கொண்டு வரவேண்டும். என்.சி.சி., ஏ.சி.சி., ஸ்கவுட் போன்றவற்றை கட்டாய மாக்கவேண்டும்.

அதோடு, ஸ்போர்ட்ஸையும் கட்டாயமாக ஆக்கவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கிற நிலையைப் பார்த்தால் பல பள்ளிக்கூடங்களில் விளையாடுவதற்குத் தேவையான இடமே இருக்காது. ஒரு ஹைஸ்கூலை எடுத்துக்கொண்டாலும்கூட பள்ளிக்கூடம்தான் இருக்கிறது, 10 சென்ட் இடம்கூட கிடையாது விளையாடுவதற்கு. டிரில்மாஸ்டர் இருப்பார், இடம் இருக்காது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளையெல்லாம் போக்கி என்.சி.சி., ஏ.சி.சி., ஸ்கவுட், ஸ்போர்ட்ஸ் இவற்றையெல்லாம் கண்டிப்பாக மாணவர்களுக்குக் கட்டாயமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[1975 மார்ச் 20]

தொடக்கப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இவைகளுக்கு எல்லாம் போதிய கட்டடங்கள் கிடையாது. நம்முடைய மெட்ராஸ் சிட்டியை எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட சில பள்ளிக்கூடங்களிலே ஒன்றுமுதல் மூன்றுவது வகுப்புவரையிலே ஒரே இடத்திலே வைத்துக் கற்றுக்கொடுக்கிறார்கள். 3 ஆசிரியர்களும் பக்கத்திலே பக்கத்திலே உட்கார்ந்துகொண்டு கற்றுக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்க்கிறோம்.

(முற்பகல் 10-30.)

போதிய கட்டடங்கள் இல்லை, போதிய இருக்கைகள் இல்லை. இதை யெல்லாம் எப்பொழுது சீர்திருத்தப் போகிறோம்? விடுதலை கிடைத்ததி லிருந்து சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். பொருள் வசதி போதாது, வருவாய் போதாது, கல்விக்காக அதிகமாகச் செலவழிக்க வேண்டு மென்று சொல்லிக்கொண்டே இருக்கிறோமே தவிர, எந்தக் காலத்தில் போதிய கட்டடங்களையும், போதிய இருக்கைகளையும் பிள்ளைகளுக்குக் கட்டிக் கொடுக்கப் போகிறோம்? இன்னும்கூட பரிதாபகரமான முறை யில் சில பள்ளிகளிலே கரும்பலகையேகூட இருக்காது. கரும்பலகை இருந்தாலும் சாக்கட்டி வாங்கிக் கொடுக்க மாட்டார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே பல ஆசிரியர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் எங்களுக்கு சாக்கட்டி வாங்கிக் கொடுப்பதில்லை, நாங்களேதான் கையிலே யிருந்து செலவு செய்து சாக்கட்டிகள் வாங்கி கரும்பலகையிலே எழுது கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இருப்பதற்கு இடமில்லை.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே உள்ள பல பள்ளிகள் ஒலை வேய்ந்த கட்டடங்களிலேதான் நடக்கின்றன. அதையும்கூட ஆண்டுதோறும் செப் பணிடுவதில்லை. கட்டடங்களும் இல்லாமல் இருக்கின்றன. எனவே இது சம்பந்தமாக முன்னுரிமை கொடுத்து அடுத்த ஐந்தாண்டுக் காலத்திற் குள்ளாகவாவது எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் கட்டடம் கட்டியாக வேண்டுமென்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலேயே பல பள்ளிகள் கூரைக்கட்டடங் களில் நடக்கின்றன. குறிப்பாக வெட்டுத் தீர்மானத்திலே கூடக் கொடுத்திருக்கிறேன். ஈச்சன்விளை பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்டடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுக்காலமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக் கிறோம். மொத்தத்தில் தமிழகம் பூராவும் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் விகிதத்தைப் பொறுத்த வரையில் இப்பொழுது இருப்பதை மொத்தமாகக் கணக்கிட்டுப் பார்க் கிறோம்.

தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களையும் சேர்த்து மொத்த மாணவர்களையும், ஆசிரியர்களையும் கணக்கிட்டு விகிதாச்சாரம் ஏற்படுத்தி 35 : 1 என்று இருக்கிறது. ஆனால் சில பள்ளிக்கூடங்களில் 50 மாணவர் களுக்கு மேற்பட்டுக்கூட இருக்கிறார்கள். ஒரு ஆசிரியருக்கு 50 மாணவர் கள் இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளையும் பார்க்கலாம். அந்த நிலை இருக்கக் கூடாது. இப்பொழுதுள்ள சூழ்நிலையில் படித்த பட்டதாரி ஆசிரியர்கள்,

1975 மார்ச் 20]

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் மிகுதியாக வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே 30 : 1 என்று விகிதாசாரத்தைக் கொண்டு வந்தால் படித்த, பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு காலாகாலத்திலே வேலை கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கும். எனவே, இப்பொழுதுள்ள விகிதாசார முறையைத் திருத்தியமைத்து எல்லா படித்த ஆசிரியர்களுக்கும் வேலை கொடுக்க நாம் முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு கருத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றிருப்பவர்கள் தங்களை ஆசிரியர்களாக எப்பொழுது அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்களோ அவர்களுக்கு வேலை கட்டாயமாக உண்டு என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். இப்பொழுது சிலர் 23-ஆம் வயதிலே படித்துப் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் 30 வயது வரையிலேயும் அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. பிறகு அவர்கள் 30 வயதைத்தாண்டி விட்டால் அரசாங்கத்திலே வேலை கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது. வயது தாண்டிவிடுகிறது. அப்படி வயது தாண்டிவிட்டால் பிறகு “எக்செம்பிஷன்” வாங்கவேண்டி இருக்கிறது. இப்படியில்லாமல், கேரளாவிலே ஒரு நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதாவது எப்பொழுது ஒருவர் தன்னுடைய பயிற்சியைப் பெற்று ஆசிரியர் பயிற்சியை முடித்துக் கொண்டாரோ உடனே பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனிலே தன்னுடைய பெயரைப் பதிவு செய்து கொண்டு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் பதிவு செய்து கொண்டிருவிட்டால், 40 வயது ஆனாலும்கூட அவருக்கு வேலை நிரந்தரமாகக் கிடைக்கும் என்ற நிலையிருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்ச்சி பெற்று தங்களை ஆசிரியர்களாக ஆக்கிக் கொள்கிறார்கள். அதேபோல் பி.எ., பி.எஸ்.ஸி. படித்தவர்கள் தங்களை ஆசிரியர்களாக ஆக்கிக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் வேலை எப்பொழுது கிடைக்கும் என்று காத்திராமல் உடனடியாகத் தங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்து கொண்டால் வயதைப்பற்றிக் கவலையில்லாமல் என்றாவது ஒருநாள் வேலை கிடைக்கும் என்ற திட்டவாட்டமான நிலை ஏற்படும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று அரசாங்க உயர்நிலைப்பள்ளிகளில், 1,000 மாணவர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் ஒரு பள்ளியிலே இருந்தால் அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தின் தலைமையாசிரியர் “கெஜ்டெட் ஹெட்மாஸ்டர்” என்ற ஒருநிலை கொடுக்கப் படுகிறது. இந்த நேரத்தில் நான் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது ஆண்டுதோறும் மாணவர்கள் கூடுதலாகக் கொண்டே வருகிறார்கள். எனவே, உயர்நிலைப்பள்ளிகளின் தலைமையாசிரியர்கள் அத்தனைபேரையுமே—அது எந்த உயர்நிலைப்பள்ளியானாலும் — கெஜ்டெட் ஹெட்மாஸ்டர் என்ற முறைக்குக் கொண்டுவருவது நல்லதாக இருக்கும், முறையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் தலைமையாசிரியர்களாக பி.இடி. படித்தவர்களையே போடவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் நாங்கள் “சிறு குழந்தைகளாக இருந்தபொழுது எங்களுக்கிருந்த பொது அறிவைவிட இன்றைக்குள்ள குழந்தைகளுக்கு

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

[1975 மார்ச் 20]

பொது அறிவு அதிகமாக இருக்கிறது. அன்றைக்கு இருந்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. ஸ்டாண்டர்ட்; இன்றைக்குள்ள பி.எ., ஸ்டாண்டர்டுக்குச் சமம். அன்றைக்கிருந்த எஸ்.எஸ்.எல்.சி. ஸ்டாண்டர்ட் இப்பொழுதுள்ள கிராஜுவேட் ஸ்டாண்டர்டுக்குச் சமம். எனவே, ஸ்டாண்டர்ட் இப்படி வருவதால் தொடக்கப் பள்ளிகளிலேயும் பி.இடி., ஆசிரியர்களைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே ஆசிரியர்கள் மத்தியிலே பல்வேறுவகைப்பட்ட பிரிவுகள் உள்ளன. தமிழ் ஆசிரியர்கள், பி.டி. ஆசிரியர்கள் என்று பலப்பல பிரிவுகள் உள்ளன. இவர்களில் “எ” விங், “பி” விங் என்று பிரிக்கும் பொழுது பலப் பல பிரச்சனைகள் எழுகின்றன என்று ஆசிரியர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பி.இடி. படித்தவர்கள் எங்களுக்குச் சலுகைகள் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். “பி” விங்கில் இருப்பவர்கள் எங்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். “பி” விங்கில் இருப்பவர்களில் 30 சதவீதத்தை கெஜ்ட்டெட் போஸ்ட்களாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும்கூட “பி” விங்கில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கு பல்லாண்டு காலமாக ஹெட்மாஸ்டர் பதவி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சில பேர் பி.டி. படித்திருந்தும் இன்னும் ரெகுலரைசேஷன் செய்யவில்லை, பணி முறைப்படுத்தப்படவில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பணி முறைப்படுத்தப்படவில்லை என்ற குறைபாடே அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு இருக்கக் கூடாது. ஒரு வருஷம் வேலை பார்த்தார் என்றால் உடனே “ரெகுலரைஸ்” செய்ய வேண்டும். அது “எ” விங் ஆனாலும் சரி, “பி” விங் ஆனாலும் சரி அவர்களின் பணி முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதைக் கட்டாயமாகச் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கத்தில் பணியாற்றுவவர்களானாலும் சரி தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றுவவர்களானாலும் சரி அவர்கள் பணி முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு ஸ்கீம் இருந்தது. தனியார் பள்ளிக் கூடத்தில் ஒரு வருஷம் ஒருவருக்கு ஆசிரியர் பதவி கொடுத்து விட்டால், 10 மாதங்களுக்கு அவருக்குப் பணி கொடுத்துவிட்டால் அவரை ரெகுலரைஸ் செய்ய வேண்டுமென்றிருந்தது. ஆனால் தமிழகத்தில் அப்படியில்லை. அதனால் பல்வேறு சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. தனியார் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டமெல்லாம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதில் தனியார் நடத்தும் பாடசாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவர்களும் வழக்கெல்லாம் தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி விரிவாகச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. “எ”விங்க், “பி” விங்கில் பணியாற்றும் எந்த ஆசிரியரானாலும் அவர் 10 மாதங்கள் வேலை செய்தால் அவர்களின் பணி முறைப்படுத்தப்படுவது ஆடோமாட்டிக்காக இயல்பாகவே வர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

தமிழாசிரியரைப் பொறுத்த வரையிலும், சில ஆசிரியர்கள் ஏழாண்டு களாகப்பணி செய்து கொண்டிருந்தாலும், புலவர்களாகப் பணியாற்றியிருந்தாலும் அவர்களதுபணி இன்னும் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படவில்லை. நான் போகும்பொழுது என்னிடத்திலே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, ஒரு வருஷம் வேலை பார்த்தவுடனேயே ரெகுலரைசேஷன்

1975 மார்ச் 20]

[திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்]

ஆடோமாடிக்காக வர வேண்டும். அதில் எந்தச் சிக்கலும் இருக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழாசிரியர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் தங்களுக்குள்ள இன்னொரு குறைபாட்டையும் சொல்கிறார்கள். ஒரே படிப்பு படித்தவர்கள், ஒரே பட்டம் பெற்றவர்கள், ஒரே குவாலிபிகேஷன் உள்ளவர்கள், ஒரே டிரெயினிங் பெற்றவர்கள்; அவர்களுக்குப் பள்ளியிலே வேலை கொடுக்கும்போது ஃபர்ஸ்ட் கிரேட், செகண்ட் கிரேட் என்று பிரித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரே வேலையைத்தான் செய்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வகுப்பு வரையில் கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள். எனவே ஒரே கிரேட்டான் இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகு வேண்டுமென்றால் பத்தாண்டுகாலம் கழித்து செலக்ஷன் கிரேட் வருகிறது, அம்மாதிரி வரட்டும். ஃபர்ஸ்ட் கிரேட், செகண்ட் கிரேட் என்ற வேறுபாடில்லாமல் ஒரே கிரேட்டான் இருக்க வேண்டும். அதற்குரிய அமைப்பைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அப் படிப்பிட்ட பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அரசாங்கமே உதவிகளைக் கொடுத்து வருகிறது. ஏன் அதை அரசாங்கமே நேரடியாக எடுத்து நடத்தக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களின்கீழ் ஆயிரக்கணக்கான பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அத்தனை பள்ளிக்கூடங்களையும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் எடுப்பதற்குத் திட்டம் வகுத்து அந்தப் பள்ளிகளை ஏற்க வேண்டும். அப்படி ஏற்றுக் கொண்டால்தான் பல சிக்கல்களைத் தவிர்க்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நிர்வாகத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது எனக்குத் தெரிந்த அளவிலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே மூன்று ஒரே டி.இ.ஒ.தான் இருந்தார். அப்படி ஒரேயொரு டி.இ.ஒ. பணியாற்றும்பொழுது அன்றைக்குப் பல சிக்கல்கள் இல்லாமல் ஒரேமாதிரியாக நல்ல முறையில் அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் நடந்தது. அதைப் பெருமையாகக் கூடச் சொல்லலாம். ஆனால் இன்றைக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு 3 டி.இ.ஒ.க்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு சி.இ.ஒ. இருக்கிறார். அப்படியிருந்தும் அந்த ஆபீஸ்களில் நடக்கும் பணிகளில் பல சிக்கல்கள் உள்ளன.

எனக்குத் தெரிந்த விஷயம் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு பெண் மெட்டர்னிட்டி லீவ் கேட்டும் 6 மாதங்கள் வரை சாங்க்ஷன் ஆகாமல் இருந்து பிறகு எம்.எல்.ஏ. போய் கேட்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. நான் போய் சந்தம் போட்டேன். 3 டி.இ.ஒ.க்கள் இருந்தும் ஒரு சி.இ.ஒ. இருந்தும் ஒரு பெண்ணுக்கு மெட்டர்னிட்டி லீவ் சாங்க்ஷன் ஆவதற்கு 6 மாதங்களுக்கு மேல் ஆகிறது என்றால் இதைச் சற்று கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டைரக்டரெல்லாம் நல்லவர்கள். இப்படி அவர்கள் ரொம்பவும் நல்ல தன்மாக இருப்பதால்தான் கீழே உள்ளவர்கள் இப்படியிருக்கிறார்களே

[திரு. எ. சுவாமிதரஸ்]

[1975 மார்ச் 20]

என்ற சந்தேகம்கூட ஏற்படுகிறது. மேலேயுள்ளவர்கள் கெட்டிக்காரர்களாக இருந்தும் அவருக்குக் கீழே உள்ள ஊழியர்கள் இப்படிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பெண்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு தனி டி.இ.ஓ. வைத்திருக்கிறோம், ஆண்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் ஆண்கள் ஆசிரியர்களாக இருப்பதைப்போல பெண்களும் ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். பெண்களும் டி.இ.ஓ.-க்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெண்கள் பள்ளிக்கூடத்தைப் போய்ப் பார்க்கட்டுமே, எதற்காக பெண்கள் பள்ளிக்கு என்று தனியாக டி.இ.ஓ. போட வேண்டும். அது நமக்குத் தேவையில்லாதது அல்லவா? அந்தந்த சரகத்தில் இருக்கும் டி.இ.ஓ.-க்களுக்கே அந்தப் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு விடலாம். அரசாங்கத்திற்கும் பணச் செலவு குறையும். அதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் ஊரில் பி.இட். கல்லூரி இருக்கிறது. அதிலே 80, 90 பேர் வரை படிக்கிறார்கள். அங்கு அட்மிஷன் கொடுப்பது சரியான முறையில் இல்லை. அது மலையாள ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் பள்ளியாக இருக்கும் காரணத்தால் கேரளத்திலிருந்து அதிகமான பேர் வந்து படித்து விட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். ஆகவே, அட்மிஷன் கொடுக்கும்போது கலெக்டர் சி.இ.ஓ., கல்லூரி பிரின்சிபால் மூன்று பேர் கொண்ட குழு மூலம் அட்மிஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மலையாளமோ, தெலுங்கோ படித்த ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கிடைப்பதில்லை. எங்கள் ஊரில் மலையாளம் படித்த ஆசிரியர்களுக்கு வேலையே கிடையாது. செகன்ட் லாங்வேஜ் மலையாளம்—அதனால் அவர்களுக்கு வேலை இல்லை. அவர்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே, மலையாளம், தெலுங்கு படித்த ஆசிரியர்களுக்கு வேலை அளிப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

என்னுடைய தொகுதியில் செயின்ட் ஜோசப் உயர் தொடக்கப்பள்ளியை உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்குப் பக்கத்தில் இருக்கும் பள்ளிக்கூடங்கள் மறுப்புச் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும். யார் எதிர்ப்பு இருந்தாலும் அரசாங்கம் பல இடங்களில் உயர்நிலைப் பள்ளியைத் தொடங்க அனுமதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த இடத்தில் ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப்பள்ளி இருக்கிறது. அங்கு ஒரு ஆண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியையும் தொடங்க வேண்டும். அதற்கு அனுமதி தரவேண்டும். நான் சொன்ன பல கருத்துக்களையும் மனதில் வைத்துச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. பரந்தாமன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்தை வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

1975 மார்ச் 20]

[திரு. ஆ. பரந்தாமன்]

இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ எல்லாக் கல்விக்கும் சேர்த்து 148 கோடி ரூபாய் நமது அரசு செலவிடப் போகிறது என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை நான் மூழு மனதோடு வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே மிகச் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றுகின்ற தமிழகக் கல்வி இலாக்கா எல்லா அறிஞர்களின் பாராட்டுதலையும் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதிலே சந்தேகம் இல்லை. இவ்வளவு முன்னேற்றங்களைக் கண்டு கொண்டிருக்கும் நாம் வருங்காலத்தில் படிப்பை முடித்து வெளி வருகிற மாணவர்களுக்கு நல்ல எதிர் காலம் இருக்கும் என்று உறுதியளிக்க முடியுமா என்றால், மிக வேதனையோடு குறிப்பிடுகிறேன்—நிச்சயமாக முடியாது என்றுதான் என்னால் சொல்ல முடியும்.

இதற்காகத்தான் பல நேரங்களில் வற்புறுத்தியிருக்கிறேன்—சமூகாயத்தில் ஏற்படுகிற மாற்றங்களுக்கேற்ப இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கிற சமூகாயம், சமூகப் பொருளாதாரம் இவைகளிலே மாற்றங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று கண்டறிந்து அந்த முறையில் அப்படிப்பட்ட புத்தகங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள்கூட இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னாலே பதில் அளிக்கின்ற நேரத்தில் பாடப் புத்தகங்கள் ஓரளவு மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் முழுமையாக அது அமையவில்லை என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் தரம் எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால் . . .

‘The professional as well as general educational courses should enable the student to understand and appreciate the nature of forces—social, political, economic and technological—which are—ending to transform modern Indian society ...’

என்ற அந்த வகையிலேதான் பாடப் புத்தகங்கள் அமைய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தரத்தைப் பற்றிப் பேசுகிற அதே நேரத்தில் மீண்டும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் . . .

Standard should be—

(a) dynamic and keep on rising with the demands for the higher levels of knowledge, skills or character which a modernising society makes; and

(b) internationally comparable, at least in those key sectors where such changes are important and necessary.

அந்த வகையிலே நம்முடைய பாடப் புத்தகங்கள் இருக்க வேண்டும். அதற்கு கல்வி இலாக்கா உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆ. பரந்தாமன்]

[1975 மார்ச் 20]

மிக முக்கியமாக நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது—இன்றைக்கு முதலாவது வகுப்பில் இருந்து ஐந்தாவது வகுப்பு வரை இருக்கின்ற பிள்ளைகளிலே 61.6 லட்சம் பேர் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே 55.6 லட்சம் பிள்ளைகள்தான் பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். 6 லட்சம் பேர் பள்ளிக்குச் செல்லாமல் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 11 வயதிலிருந்து 14 வயது வரை இருக்கும் பிள்ளைகள் ஏறத்தாழ 27.7 லட்சம் பேர் தமிழ்நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களிலே எவ்வளவு பேர் இன்றைய தினம் பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் வெறும் 14.56 லட்சம் பேர்தான் பள்ளிக்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் ஏறத்தாழ 19 லட்சம் பிள்ளைகள் தமிழ்நாட்டில் பள்ளிக்குச் செல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதிலே வேதனைக்குரியது என்னவென்றால்—இந்த 19 லட்சம் பேர் படிக்காது இருக்கின்றவர்களுடைய எண்ணிக்கையில் 60 சதவிகிதம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தமிழ்நாட்டில் கூடக் கொண்டே போகிறது. இதற்கு கல்வி இலாகா என்ன செய்யப் போகிறது என்று கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புவது சென்ற ஆண்டு கூடப் பேசினேன்—

‘There is a serious wastage’

என்று பேசியிருக்கிறேன். முதல் வகுப்பில் இருந்து 4-வது வகுப்பு வரை 51.22 ஆக இருந்த வேஸ்டேஜ் இன்றைக்கு 60 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இன்றைக்கு பி.யு.சி. வகுப்பில் இருந்து முதலாவது ஆண்டு பட்டப்படிப்புவரை 53 சதவிகிதமாக இருந்த வேஸ்டேஜ் இன்றைக்கு 55 சதவிகிதமாக உயர்ந்திருக்கிறது. எஞ்சினியரிங் கல்லூரியில் 20 சதவிகிதம் வேஸ்டேஜ் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை முக்கியமாகக் கவனித்து நமது இலாகா களைய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புவது,—

The Pre-University Course represents a special case of educational waste.

இன்றையதினம் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதை அடியோடு எடுத்துவிட வேண்டும்.

‘This is a waste both in the case of parents and students’

என்று என்னால் சொல்ல முடியும்.

ஆகவேதான் அண்டர் கிராஜுவேட் கோர்ஸ்களை உருவாக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அமெரிக்காவில்—

‘Advance Placement Programme,

1975 மார்ச் 20] [திரு. ஆ. பரந்தாமன்]

என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இதைத்தான் நீங்கள் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். அந்த வகையில் அண்டர் கிராஜுவேட் கோர்ஸைத் திறக்க வேண்டும். ஹையர் செகண்டரி ஸ்கூலில் ஓராண்டு, இரண்டாண்டைக் கூட்டிக் கொண்டால் கூடப் பரவாயில்லை.

அதே நேரத்தில் நாம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிள்ளைகளுக்கு விடுமுறை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் அதைத் தவறாகச் சொல்லவில்லை. தேசியத் தலைவர்களுடைய பிறந்த நாளிலும், இறந்த நாளிலும் விடுமுறைகள் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது தேவையில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. இதை நான் சொல்லுகிற நேரத்தில் தலைவர்களை குறைத்து மதிப்பிடுவதாகக் கருதவேண்டாம். அவர்கள் பிறந்த நாளிலும், இறந்த நாளிலும் கூட மாணவர்கள் படிக்கின்ற வாய்ப்பைப் பெறுகிறார்கள் என்ற அந்த அடிப்படையில்தான் விடுமுறைகள் தேவையில்லை என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு டைரக்டர் ஆப் ஸ்கூல் எஜுகேஷன் என்றுதான் வைத்திருக்கிறார்கள். எலிமென்டரி எஜுகேஷனுக்கு தனியாக டைரக்டரை நியமிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற எல்லா எலிமென்டரி ஸ்கூல்களையும் கூட நேரடியாக அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டால் பரவாயில்லை என்பது என்னுடைய ஆசை.

நான் மிக முக்கியமாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது—இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இருக்கும் எல்லா மாநிலங்களையும் பார்க்கிற நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கும் நமது கல்வி இலாகாவிலே, இன்றைக்குப் பல்கலைக் கழகங்கள் எந்த முறையில் அபிவிருத்தியாக இருக்கின்றன என்று பார்த்தால் இரண்டு மடங்குதான் அதிகமாகியிருக்கிறது இந்த 25 ஆண்டுக் காலத்தில்.

மற்ற மாநிலங்களில் கிட்டத்தட்ட ஐந்து மடங்கு அதிகமாகப் பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. இந்தப் புள்ளி விவரங்களை என்னால் சொல்ல முடியும்.

பீஹாரில் 8 பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன.

குஜராத்திலே 8 பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன.

மத்தியப் பிரதேசத்தில் 10 பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன.

மஹாராஷ்டிரத்தில் 9 பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன.

உத்திரப் பிரதேசத்தில் 11 பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்கின்றன.

மேற்கு வங்கத்தில் 7 பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன.

[திரு. ஆ. பரந்தாமன்]

[1975 மார்ச் 20]

நம்மை விட சிறிய மாநிலமான, குறைந்த ஜனத் தொகை கொண்ட கேரளாவில் நான்கு பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன.

கஜேந்திர கட்கர் கமிட்டி முப்பது அல்லது நாற்பது கல்லூரிகளுக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகம் அவசியம் இருந்தாக வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறது. இருபத்தைந்து ஆண்டுகாலத்தில் தமிழ் நாட்டில் மட்டும் இரண்டு மடங்கு அளவிற்குத்தான் பல்கலைக் கழகங்கள் அதிகமாக ஆகியிருக்கிற தென்றால் இதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலே உருவாக்கவிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது போதாது. 183 கல்லூரிகள் தமிழ் நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த 183 கல்லூரிகளுக்கு ஆறு பல்கலைக்கழகங்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தை இந்த இலாகாவிற்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் இன்றைக்கு 56 கல்லூரிகள் தான் நேரடியாக அரசாங்கத்தின் நிர்வாகத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஏறத்தாழ 132 கல்லூரிகள் எய்ட்ஸ் கல்லூரிகளாக இருக்கின்றன. அங்கே பணியாற்றுகிற ஆசிரியர்களுக்கு, பேராசிரியர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பை நமது அரசாங்கம் உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக தமிழ் வளரவேண்டுமென்று நாம் பாடுபடுகிற அதே நேரத்தில் பிற நாடுகளுடைய தொழில் நுட்ப அறிவை அறிவதற்கு ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு ஆங்கிலத்தையும் படித்தாகவேண்டும். இதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் ஆங்கிலத்தின் தரம் தமிழ் நாட்டில் மிக மிகக் குறைந்து வருகிறது. இதைப் பற்றி நான் பேசுகிற நேரத்தில் என் சிந்தனை இங்கிலாந்து நாட்டிற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஆங்கிலத்தைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட இங்கிலாந்து நாட்டிலேயே இன்றைக்கு மாணவர்களுக்கு ஆங்கில அறிவு குறைந்து இருக்கிறதென்று 10 நாட்களுக்கு முன்னால் செய்தி வந்திருக்கிறது. இதற்காக லண்டனில் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டார்கள். ஆங்கில அறிவை எவ்வாறு அவர்களுக்குப் புகுத்த முடியுமென்று யோசித்தார்கள். ஆகவே நீங்கள் ஆங்கில அறிவைப் பெருக்க முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் தமிழ் நாடு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாணவர்களுக்கு நாம் சீக்கிரமாகவே விடுமுறை விட இருக்கிறோம். இந்த சம்மர் ஹாலிடேயிலே கூட மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் கடைசியாக குறிப்பிட விரும்புவது, திருத்தணிக் கல்லூரியைப் பற்றியது. நான் வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருத்தணியிலே இருக்கிற தேவஸ்தானம் ஏறத்தாழ 5 லட்ச ரூபாயை ஒரு ஆண்டிற்கு முன்னாலேயே கட்டி விட்டது. பணம் கட்டி ஒரு ஆண்டு ஆகியும் கூட அங்கே புதிய கட்டிடங்கள் கட்ட முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை. இதைப் பற்றிக் கேட்கின்ற நேரத்திலே பி.பிள்யூ.டி. இதற்கான இடத்தைச் சொல்ல

1975 மார்ச் 20]

[திரு. ஆ. பரந்தாமன்]

வில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இடத்தை உடனடியாகக் கண்டறிந்து, திருத்தணியில் கல்லூரிக்குப் புதிய கட்டிடங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கல்வியமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொண்டு, பொதுவாக இந்த மானியத்தை வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். கே. பழன்சாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. கல்விக்காக 128 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அதே சமயத்தில் டெக்னலாஜிகல், சயிண்டிபிக் ஆகிய கல்விகளுக்கு மிகவும் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். வீர சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் இந்த கல்வி முறையானது வெறும் கிளார்க்குகளை உற்பத்தி செய்வதற்குண்டான முறையாக இருக்கிறது, இது நம் தேசத்திற்கு உகந்ததல்ல, மக்களின் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க கூடியதல்ல, இந்தக் கல்வி முறையை மாற்ற வேண்டுமென்று தீவிரமாக பங்கு கொண்டார்கள் என்பதும், அந்தப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு இதுவரை எந்த விதமான மாற்றமும் இல்லை என்பதும் நமக்குத் தெரியும்.

கிடைத்த சுதந்திரம் முதலாளித்துவத்தின் கையில் கிடைத்தவுடனே வெள்ளைகாரன் சுதந்திர காலத்திற்கு முன் அவனுக்கு வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற ஆட்களை எப்படித் தயார் செய்தானோ அதே மாதிரி சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு முதலாளித்துவ அமைப்பும் அதற்கு வேண்டிய அளவிற்குத் தான் அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்குத் தான் விஞ்ஞான கல்வி போன்றவைகளை கொடுக்கிற நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டது. இதனால் பெருவாரியான மக்கள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டிலுள்ள 55 கோடி மக்களில் 20 கோடி பேர்கள் தான் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு எழுதப் படிக்க தெரிந்தவர்கள், எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்கள் 35 கோடி பேர்கள் என்ற நிலை இருக்கிறது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் மிகவும் குறைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகவும் கேவலமான ஒரு நிலைமையாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாம் கிட்டத்தட்ட 128 கோடி ரூபாய் கல்விக்காகப் பணம் செலவு செய்தும் கூட, ஆறிலிருந்து பதினாறு வயது வரையிலும் 60 சதவீதம்தான் பள்ளிக்கு வருகிறார்கள். 40 சதவீதம் வருவதில்லை. பதினாறு வயதிலிருந்து பதினாறு வயது வரை உள்ள மாணவர்களை எடுத்துக்கொண்டால் மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் பள்ளிக்கு வருகிற நிலை இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல, இன்னும் அப்பர் ஹையர் செகண்டரி ஸ்டேஜை எடுத்துக்கொண்டால், அதாவது பதினாறு வயது முதல் பதினேழு வயது வரை எடுத்துக்கொண்டால், ஐந்தில் ஒரு பங்குதான் பள்ளிக்கு வருகிற

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1975 மார்ச் 20]

நிலை இருக்கிறது. நாம் டெஸ்கன் ஆண்களுக்கு சரி நிகர் சமம் என்று சொல்கிறோம். அப்படி அரசியல் சட்டத்திலும் இருக்கிறது. அந்த அளவிற்கு ஆண்களுக்குத் தகுந்த மாதிரி பெண்கள் அதே அளவிற்குப் பள்ளிக்கு வருகிறார்களா என்றால் இல்லை. நிலப்பிரபுத்துவ மனப்பான்மைபடி பெண்கள் படித்து என்ன பண்ணுவது என்ற மனப்பான்மை காரணமாக இந்த நிலை இருக்கிறது.

பிரைமரி எஜுகேஷனைப் பொறுத்த வரை கம்பல்சரியானது என்று அரசியல் சட்டத்தில் இருக்கிறது. ஆனால் அதை நாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவில்லை. அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும். பாடங்களை திருத்தியமைக்கவேண்டும். மாணவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் மதிய உணவை சத்துணவாகவும், பாட புத்தகங்களை இலவசமாகவும், உடுப்புகளை இலவசமாகவும் அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற மாணவர்களுக்கு எப்படி நகர்புறத்தில் சிறிய மாணவர்களுக்கு கிண்டர்சார்டன், நர்ஸரி என்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறோமோ அதே போல் ஏற்படுத்த வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், மாணவர்கள், ஆசிரியர்களை திரட்டி அவர்களை ஓய்வு நேரங்களில் கிராமங்களுக்குச் சென்று படிப்பு வாசனை இல்லாதவர்களுக்கு படிப்பு சொல்லிக் கொடுக்கக் கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்தால் கல்வி முறை நன்றாக இருக்கும். யூனிவர்சல் எஜுகேஷன் என்பது அப்போது தான் வெற்றிகரமாக இருக்கும்.

நாட்டில் அத்தனை பேரும் படித்தவர்களாக இருக்கவேண்டும். எல்லோருக்கும் அதற்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு உள்ள நிலைமை பணம் இருக்கிறவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது, பணம் இல்லாதவர்களுக்கு படிப்பதற்கும், வேலைக்கும் வாய்ப்பு இல்லை. ஆகவே அடிப்படையான மாற்றம் செய்ய வேண்டும். நாம் ஏதோ சீர்திருத்தங்கள் செய்கிறோமே தவிர எஜுகேஷன் ஸ்டர்ச்சரிலே, அடிப்படையிலே எந்த வித மாற்றமும் இல்லை. குறிப்பிட்ட செக்ஷனுக்கு மாத்திரம் என்று இப்போதுள்ள நிலைமை இல்லாமல் எல்லோருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு கிராமத்தில் இருக்கிற பாட முறை பிரயோசனமில்லாமல் இருக்கிறது. கிராமத்தில் பயிலக்கூடியவர்களுக்கு நவீன விவசாயத்தைப் பற்றி குழந்தை காலம் முதல் போதிக்கக் கூடிய முறையில் கல்வி அமைய வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களுக்கு கல்வி பிரயோசனமுள்ளதாக இருக்கும். அவர்கள் ஹையர் செகண்டரி கல்விக்குப் பின்னாலே விவசாயத்தில் சரியான முறையில் ஈடுபட உதவியாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட மாற்றத்தை கல்வியில் கொண்டுவரவேண்டும்.

1975 மார்ச் 20]

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

ஜாப் ஓரியண்டட் ஸ்கீம் என்பது சில கல்லூரிகளில் மட்டும் பரிட்சார்த்தமாக செய்யப்படுகிறது. இன்றைக்கு ஐ.டி.ஐய். பொறுத்த வரை அது இரண்டாங்கெட்டான் நிலைமையில் இருக்கிறது. அதில் பயிலுகிறவர்களை மாணவர்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு ஸ்டைபண்டு கிடைக்கும், தொழிலாளர்கள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் ஊதியம் கிடைக்கும். இந்த இரண்டும் இல்லாத ஒரு இரண்டாங்கெட்டான் நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இவைகளை ஏன் சரியான முறையில் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இன்றைய தினம் ஜாப் ஓரியண்ட்டாக மட்டும் இருந்தால் போதாது. அது ப்ரொடக்ஷன் ஓரியண்ட்டாகவும் இருக்கவேண்டும்.

டைப் அடிக்கும் கல்வியைப் பொறுத்த வரை, அதைக் கற்றுக் கொள்ளக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறதே தவிர, பிராக்டிகலாக செய்யக் கூடிய முறை இல்லை. நகர்ப்புறங்களிலே இந்த கல்வியைக் கற்றுத் தருவதற்கு டெக்னிகல் இன்ஸ்டிடியூட்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. என்னுடைய யோசனை இந்த ஸ்தாபனங்களை எல்லாம் ஹைஸ்கூல்களோடு அஃபிலியேட் செய்து விடலாம். மேலும் மாணவர்கள் பிராக்டிகல் டிரெயினிங் பெறக் கூடிய முறையில் இந்த கல்வி அமைய வேண்டும். லோயர் செகண்டரியிலே நவீன விவசாயம் பற்றியும், ஹூயர் செகண்டரியிலே ஜாப் ஓரியண்டட் கோர்ஸாக, மேற்சொன்ன கல்வி போன்றவைகள் இருக்கவேண்டும்.

நம்முடைய கல்வி முறையைப் பொறுத்த வரை, பழைய கல்விமுறைதான் இருக்கிறது என்று வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னமும் கொலம்பஸ் பற்றித் தான் அதிகப் பாடத் திட்டம் இருக்கிறது. தேசியத் தலைவர் பாபு ராஜேந்திரப் பிரசாத் போன்றவர்களைப் பற்றி பத்து வரிகள் தான் பாட புத்தகங்களில் வருகிற நிலை இருக்கிறது. இப்படி பிரயோசனமில்லாத பாடங்கள் தான் நம்முடைய பாட புத்தகங்களில் இருக்கின்றன.

[முற்பகல் 11-00]

இப்போதைய கல்வி முறை மிகவும் பழமையானது. பிரயோசனம் இல்லாதது. சொல்லிக்கொடுக்கும் முறைக்கும் நடைமுறைக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு விரோதமாக இருக்கிறது. மாணவர்களுக்குப் புரியவில்லை. அவர்களுக்கு திரும்பச் சொல்லும், “ரீசனிங் ஆப் பவர்”, “கிரியேடிவ் ஸ்கிள்” இல்லை. பி.எஸ்.சி. படித்தாலும் கிளார்க்கு உத்தியோகத்திற்குத்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு அவ்வளவு பணம் செலவழிக்க வேண்டுமா? லாபரேடரி செலவு, புரொபசர் செலவு, ஆசிரியர்கள் செலவு இவ்வளவு செய்த பின்னால் அவர்கள் கிளார்க் உத்தியோகத்திற்குத்தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தால் கிளார்க் வேலைக்குப் போதும். இது நேஷனல் வேஸ்ட். இவ்வளவு கல்வி கொடுத்தும் பயன் இல்லை என்று சொன்னால், இந்தக் கல்வி முறையில் ஒரு மாற்றம் தேவை. மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1975 மார்ச் 20]

இன்றைய தினம் படித்தால் அவனுக்கு “காரண்டி ஆப் எம்பிளாய்மென்ட்” கிடையாது. படித்தவர்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. தேங்காய் வியாபாரம் கூட செய்ய முடியாது. படித்தால் அதற்கேற்ற உத்தியோகம் காரண்டி இல்லை. இதனால் ஸ்டூடன்ட்ஸ் மத்தியில் ஒரு பெரிய அளவுக்கு கிளர்ச்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு சாதாரண தகராறு வந்தாலும் காலேஜை இழுத்து மூடிவிடுகிறார்கள். மீறி திறந்தால் பரீட்சை நடந்தால் பூராவும், “மாஸ் காப்பியிங்”, பரீட்சை வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். அது மாதிரி மாணவர்கள் மத்தியில் வன்முறை ஏற்படுவதற்குக் காரணம், இந்தக் கல்வி முறைதான். இங்கே வேலை இல்லாததற்குக் காரணம், காபிடலிசம், வேலையில்லை என்பது, பை-பிராட்கட் ஆப் காபிடலிசம். இந்த முதலாளித்துவ முறையே உற்பத்தி குறைவு என்பதாகும். ஆகையால் படித்தவர்களுக்கு வேலை கிடையாது. இந்த முறை நாட்டில் மாற வேண்டுமானால், முதலாளித்துவ முறை மாறாமல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இந்த மாதிரி முறையை மாற்றி அமைக்கக் கூடிய வகையில் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பரீட்சை என்று எடுத்துக்கொண்டால், மெமரைஸ் செய்தால் போதும், நான்கு வருஷத்து எஸ்.எஸ்.எல்.சி. குவஸ்சின் பேப்பரை எடுத்துக் கொண்டு படித்தால் போதும். வேறு ஒன்றும் படிக்கத் தேவையில்லை. மற்ற நாடுகளில் இப்படி இல்லை. ஆன்சரே குவஸ்சிகை இருக்கும். இன்று அக்ளென்ட் டெஸ்ட் வைக்கிறோம். அதிலே புக் ரெபர் செய்து பரீட்சை எழுதுகிறார்கள். அந்த மாதிரி முறை சரியானது. அந்த மாதிரி முறை வந்தால் ஆசிரியர்களும் அதிகப்படியான வகையில் சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டியிருக்கும், மாணவர்களும் அதிகப்படியாக படிக்கவும் செய்வார்கள். அப்படிச் செய்தால் தான் கல்வி வளரும்.

இப்போது இன்டர்னல் அசெஸ்மென்ட் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். 2,500 பள்ளிகளில் 250 பள்ளிகளில் தான் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். அதனுடைய பலன் என்ன என்பதை இங்கே அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப் பட்டு இருப்பதில் இல்லை. இதற்கு 30 சதவீதம் என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். 3 மாதம், 6 மாதம் என்கிற அளவுக்கு அந்த ஆசிரியர்கள் அந்த மாணவர்களோடு தொடர்பு கொண்டு சொல்லிக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படி நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்றால் கட்டிடங்கள் அதிகப்படுத்த வேண்டும். சிட்டியில் எடுத்துக்கொண்டால் 60-க்கு 40-ல் ஒரு சின்ன கட்டிடத்தில் 4 கிளாஸ் நடத்த வேண்டும். அடுத்த வாத்தியார் சொல்லிக்கொடுப்பது இந்த வாத்தியாருக்குத் தெரியும். இப்படி இருந்தால் எப்படி ஒரு வாத்தியார் இன்டர்னல் அசஸ்மென்ட் செய்ய முடியும். ஆசிரியர்கள் நேரடியாக மாணவர்களோடு பழகினால் தான் இன்டர்னல் அசஸ்மென்ட் செய்ய முடியும். இதை எல்லாம் யோசனை செய்து இன்டர்னல் அசஸ்மென்ட் வைத்தால் நல்லது. அதைச் சரியான முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்றால் அதிகக் கட்டிட வசதி வேண்டும். ஆசிரியர்-மாணவர் 1:20 என்ற முறையில் இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் செய்ய வேண்டும். ஏதோ பணம் வந்தது செலவு செய்தோம் என்று நிலைமையில் இருக்கக்கூடாது.

1975 மார்ச் 20]

[திரு. ஏன். கே. பழனிசாமி]

இன்றைய தினம் இந்தியா பூராவும் 10 வருஷம் பள்ளி, 2 வருஷம் இன்டர் மீடியட், 3 வருஷம் பட்டப்படிப்பு என்று 15 வருஷம் வைத்து இருக்கிறார்கள். ஒரிஸ்ஸா, பீகார் போன்ற மாநிலங்களில் இந்த 15 வருஷம் படிப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். கேரளாவில் அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள். நாம் தான் அதிலே பின் தங்கியிருக்கிறோம். நாம் பழைய முறையிலேயே 11 வருஷம், 2 வருஷம் இன்டர், 3 வருஷம் பட்டப்படிப்பு என்று வைத்து இருக்கிறோம். அதை 10 வருஷம் பள்ளிப்படிப்பு, 2 வருஷம் இன்டர், 2 வருஷம் பட்டப்படிப்பு என்ற முறையில் வைக்கலாமா என யோசனை செய்ய வேண்டும்.

எல்லா இடங்களிலும் ஒரே மாதிரியான கல்வி முறை இருந்தால் மாணவர்களுக்கும் மேல் படிப்பு படிக்க வசதியாக இருக்கும். ஒரு மாநிலத்தில் 10 வருஷம், ஒரு மாநிலத்தில் 11 வருஷம் என்று சொன்னால், அவர்கள் 11 வருஷம் படிக்க வேண்டியதை 10 வருஷத்திற்குள் படிக்க வேண்டிய நிலைமை வரும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படாமல், எல்லா மாநிலங்களிலும் பின்பற்றுகிற அடிப்படையில் இங்கே கல்வி முறை கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பப்ளிக் ஸ்கூல் சிஸ்டம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அதை ஏற்படுத்தி, மத்திய சர்க்காரில் ஏற்பட்டு இருக்கும் ஸ்தாபனத்தோடு அபிவிருத்தி செய்து விடுகிறார்கள். நேஷனல் எடுகேஷன் ரிசர்ஸ்ச் டிரெயினிங் சென்டர் என்று ஒரு அமைப்பு இருக்கிறது. அதில் சேர்ந்து படித்து விட்டு, நேரடியாக பி. ஏ. படிக்கலாம், பி.யு.சி. படிக்கவேண்டியது இல்லை. இப்போது ஐ. ஏ. எஸ். பல பேர் போகிறார்கள். தமிழ்நாட்டிலிருந்து போகிறார்கள். அவர்களெல்லாம் பாலாகாததற்குக் காரணம் இங்கே எஸ்.எஸ். எல். சி. வரை, பி. யு. சி.வரை தமிழில் படிக்கிறார்கள், பின்னர் பி. ஏ. ஆங்கிலத்தில் படிக்கிறார்கள், இதனால் அவர்களுடைய ஸ்டான்டர்ட் குறைந்து விடுகிறது, அவர்களுக்கு ஒன்றும் புரிவது இல்லை. ஆகவே, இந்த பப்ளிக் ஸ்கூல் சிஸ்டம், அதற்கு இருக்கும் சிலபஸ் நல்ல சிலபஸ். இப்போது கணக்குப் பாடத்தில் கணம் என்று கொண்டு வந்து இருக்கிறார்கள் இதனால் அவர்களுக்கு என்ன உபயோகம்? நடைமுறையில் அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரிவது இல்லை. நல்ல செட் தியரீஸ் வேண்டும். கணக்கு புதிய முறையில் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் அதை 3-வது வகுப்பிலிருந்து கொண்டு வரவேண்டும் என்று அர்த்தமா? அவன் அங்கிருந்தே எக்ஸ், ஓய், இஜட் என்று படிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த முறையை மாற்றுவர்கள்.

ஸ்கேல் ஆப் பேயை எடுத்துக்கொண்டால், கல்லூரி ஆசிரியர்கள் 17,500 பேர் இருக்கிறார்கள். 150 பிரைவேட் காலேஜ் இருக்கின்றன. 50 சர்க்காரிடத்தில் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு யு. ஜி. சி. பரிந்துரை செய்த சம்பளம் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதைக்கொடுத்தால் மத்திய சர்க்கார் 80 சதவிகிதம் நமக்கு மானியம் கொடுக்கிறது. அப்படியிருக்கிற போது சர்க்கார் அதை ஏற்க ஏன் தயங்குகிறது என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1975 மார்ச் 20]

இன்று கல்லூரிகளில் 3 டயர் சிஸ்டம் இருக்கிறது. பிரின்சிபால், புரொபசர், அசிஸ்டென்ட் புரொபசர், டியூட்டர் என்று இருக்கிறது. இந்த மாதிரி யு. ஐ. சி. ஸ்கேலை ஏற்றுக்கொண்டால் அவர்களுடைய ஸ்கேல் ஆப் பே உயரும், அவர்களும் நல்ல வகையில் பணியாற்றுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

காலேஜ் ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக செக் கொடுக்கும் சிஸ்டம் கொண்டு வரவேண்டும். ஏனெனில், தனியார் கல்லூரியில் இருக்கிறவர்களுக்கு பணம் கொடுக்கிற நேரத்தில், அவர்கள் 100 ரூபாய் பிடித்துக் கொண்டு, மீதியைத்தான் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான செக்யூரிட்டியும் இல்லை. பல கல்லூரிகளில் டியூட்டர்கள் எந்தவிதமான பிரமோஷன் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்கிற வகையில் மாறுதல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.]

இப்போது சின்டிகேட் மெம்பர்களை எடுத்துக்கொண்டால், கல்விக்கும் அவர்களுக்கும் சம்பந்தம் இல்லை. ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் எப்போதோ ஆசிரியர்களாக இருந்து இருப்பார்கள். அந்த பாடி எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், எலெக்டட் பாடியாக இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் மாணவர்கள் பிரச்சனைகள், ஆசிரியர்கள் பிரச்சனைகள் ஆகியவற்றை பற்றி பரிசீலிக்க முடியும். அந்த மாதிரி இருக்கக்கூடிய நேரத்தில் நல்ல நிபுணர்களை அதில் நாமினேஷன் செய்து, அதை ஒரு அடானம்ஸ் பாடியாக செய்ய வேண்டும். என்னுடைய இதே கருத்தை வைஸ்-சான்சலர் அவர்களும் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்த சிலபஸ் தயாரிப்பதில் ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் சேர்ந்து முடிவு எடுத்தால், மாணவர்களுக்கு எந்த அடிப்படையில் கல்வி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வதற்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் எந்த விதத்தில் மாணவர்களுக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுத்தால் பயன் அளிக்கும் என்பதையும் கருத்தில் கொண்டு முடிவு செய்ய முடியும். அந்த மாதிரி முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

புலவர் சி. பழனிச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, 1975-76, ஆண்டிற்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று எனது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன்.

இன்னருங்கனிச் சோலைகள் செய்தல்,
இனிய நீர்த்தண்ணீர் சுனைகளியற்றல்,

அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் ஆக்கல்,
ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல்

அன்ன யாவினும் புண்ணியங் கோடி
ஆங்கோர் ஏழைக்கு எழுத்தறிவித்தலே”

1975 மார்ச் 20]

[புலவர் சி. பழனிச்சாமி]

என்று பாடிய மகாகவி பாரதியாரின் கூற்றுப்படி இந்த நாட்டின் ஏழை, எளிய, தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் கல்வி நீரோடையில் சம வாய்ப்புப் பெரும்படியாக உயர்வதற்காக எல்லா வாய்ப்பையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் என இங்கே கூறிக் கொள்ள விழைகிறேன். அ மட்டுமல்லாமல் இந்த நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே கல்விக்காக மட்டும் மற்ற பிற துறைகளைக் காட்டிலும் அதிகமாக ஏறத்தாழ 1,40 கோடிக்கு மேல் செலவிட முன் வந்துள்ளது மிகவும் பாராட்டத் தகுந்தது ஒன்றாகும்.

இந்தப் பேரவையிலே “தமிழாய்ந்த தமிழ் மகன் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராய் வருதல் வேண்டும்”... என்ற பாவேந்தர் பாரதி தாசனாரின் கூற்றுக்கிணங்க இன்றைக்குத் தமிழாய்ந்த தமிழ் மகனாகவும், தமிழ் உணர்வு நிரம்பப் பெற்றவராகவும் நம்முடைய டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராய் வீற்று இருக்கின்றார்கள். அது போலவே நம்முடைய கல்வி அமைச்சராக இருக்கின்ற நம்முடைய டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் தமிழிலே முதல்கலைப் பட்டம் பெற்று நடமாடும் பல்கலைக் கழகமாக இருக்கின்றார். இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல பொறிகாலமாக இருக்கிற இந்த நாட்டிலே தமிழுக்கு உயர்வு கிடைக்காது என்று சொன்னால் வேறு எந்தக் காலத்திலும் தமிழுக்கு உயர்வு கிடைக்காது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகையால்டாக்டர் கலைஞர், டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இன்று பதவி ஏற்று யால் இருக்கின்ற நேரத்தில் தமிழுக்கும், தமிழ் பேராசிரியர்களுக்கும் நல்ல உயர்வு தரவேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்போடு தான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதனால் இன்றைய தினம் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற தமிழாசிரியர்கள் நீண்ட காலமாக ஒரு கோரிக்கையை முன்வைத்து உள்ளார்கள். அவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர்களாகத் தாங்களும் ஆக வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது ஒரு நியாயமான கோரிக்கை. மற்ற பி. டி. ஆசிரியர்கள் தான் தலைமை ஆசிரியர்களாக பணியாற்ற தகுதி படைத்தவர்கள், தமிழாசிரியர்கள் தலைமை ஆசிரியர்களாக இருப்பதற்குத் தகுதி இல்லாதவர்கள் என்று சொல்வது தமிழைத் தாழ்த்துவது ஆகும் என்ற எதது தாழ்மையான கருத்தை கூறிக் கொள்ள விழைகிறேன். ஆகவே அருள் கூர்ந்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற தமிழாசிரியர்களை பி.டி. ஆசிரியர்களுடைய ஊழியத்தை இணையாக வைத்து தமிழாசிரியர்களுக்கும் தலைமை ஆசிரியர்கள் பதவி கொடுக்க வேண்டும் என்று மிகப் பண்புடன் போடு வேண்டி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றும் பி.டி. ஆசிரியர்கள், இடைநிலை ஆசிரியர்கள் இவர்கள் எல்லாம் வேறு வேறு மாவட்டங்களில் பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய சொந்த மாவட்டங்களில் பணியாற்றுகிற முறையில், மாறுதல் கேட்டால் மறுக்கப்படுகிறது. அப்படி மறுக்கப்படுகிற போது அவர்கள் தங்களுடைய பணியிலே கொஞ்சம் ஆர்வம் குறைந்து பணியாற்றுகின்ற நிலை ஏற்படுகிற காரணத்தால் அந்தந்த ஆசிரியர்கள் அந்தந்த மாவட்டங்களில் பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[புலவர் சி. பழனிச்சாமி]

[1975 மார்ச் 20]

அது மட்டுமல்லாமல் இந்த நாட்டிலே தமிழைப் பரப்புவதற்காக தமிழ்த் தொண்டு செய்து வருகின்ற தமிழாசிரியர்கள் உருவாக்குகிற தமிழ்க் கல் லூரிப் பேராசிரியர்களுக்குப் பல குறைகள் இருந்து கொண்டு வருகின்றன.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Sir, on a point of order, Sir. When the Education Demand is being discussed in this House, I do not find the Hon. Minister for Education in this House.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இவ்வளவு நேரம் இங்கே தான் இருந்தார். அம்மையார் அவர்கள் கொஞ்சம் காலதாமதமாக வந்து இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி நான் காலதாமதமாக வரவில்லை. இது அவர்களுடைய தாமதம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கண்ணப்பன் : உறுப்பினர் பேசிய பேச்சை நான் குறிப்பெடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறேன். நீங்கள் பேசினாலும் குறிப் பெடுக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அவர் போகிறபோது என்னிடம் சொல்லிக்கொண்டு போனார்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: Major portion of the bud- get, amounting to nearly Rs. 118 crores is being allotted for Education and when that Demand is being discussed in the House, the Hon. Minister for Education must be in the House to note the points raised by Hon. Members.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : கல்வி அமைச்சர் இல்லை என்றால் சீப் மினிஸ்டர் இருந்தால் பரவாயில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. ஜேம்ஸ் பேசுகிறார் ; அவர் கட்சித் தலைவர் இல்லை. திருமதி அனந்தநாயகி பேசுகிறார் அவர் கட்சித் தலைவர் இல்லை. இரண்டு பேரும் சேர்ந்து சி.பி.ஏ. மீட்டிங்கிற்கு போய் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதைத் கிளப்புவது சரியில்லை.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நான் இப்போது வந்து இருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : லீடர்ஸ் இருப்பது பற்றி சொல்லவில்லை. லீடர்ஸ் இருக்க வேண்டும் என்று ஆப்ளிகேஷன் இல்லை. எல்லா லீடர்சும் கலந்து கொண்டு சி.பி.ஏ. மீட்டிங் நடக்கிறது.

*புலவர் சி. பழனிச்சாமி : ஆகவே இந்த நாட்டிலே தமிழ் தொண்டு செய்கிற தமிழ்க் கல்லூரி பேராசிரியர்களுக்கும், தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் ஏற்றம் கொடுப்பதுதான் இந்த நாட்டில் தமிழ் வளர்ப்பதற்கும் என்ற கருத்தை நான் இங்கே கூறிக்கொண்டு தமிழ்க் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற தமிழ் பேராசிரியர்களுடைய சில கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கும்படி மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 20]

[புலவர் சி. பழனிச்சாமி]

தமிழ்க் கல்லூரியிலே பணியாற்றுகின்ற பேராசிரியர்களுக்கு இன்றைய தினம் இன்னும் குடும்ப நலத் திட்டம் செயல்படுத்தப் படாமல் இருக்கிறது. குடும்பநலத் திட்டம் என்பது இன்றைய தினம் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கும் தொடக்கநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் செயல்படுத்தப் பட்டுகொண்டுவருகிறபோது தமிழ்க் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களுக்கும் இன்னும் இந்த குடும்ப நலத் திட்டம் கொடுக்கப் படாமல் இருப்பது வருந்தத் தக்க ஒன்றாகும். இந்த குடும்ப நலத் திட்டத்தை தமிழ்க் கல்லூரி பேராசிரியர்களுக்கும் உடனடியாக நீட்டித்து உதவுமாறு இந்த அரசை நான் மிக விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது மட்டுமல்லாமல் தமிழ் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களுக்கும் காலாண்டுத் தொடக்கத்திலிருந்து ஊதிய உயர்வை (Increment) கணக்கிட்டுக்கொடுக்க அரசை உடனடியாக ஆணையிட வேண்டுமென்று மிக பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்க் கல்லூரி பேராசிரியர்களுக்கும், பிற கலைக் கல்லூரி பேராசிரியர்களுக்கும் ஊதியத்தில் மிகவும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. இந்த வகையிலே நாம் தமிழைக் கூட தாழ்த்துகிறோமோ என்று எண்ண வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே, பணிவன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்வது எல்லாம் தமிழ்க் கல்லூரியிலே பணியாற்றுகின்ற பேராசிரியர்களுக்கும் பிற கலைக் கல்லூரியில் பணியாற்றுகின்ற பேராசிரியர்களுக்கும் உள்ள ஏற்றத் தாழ்வுகளை நீக்க வேண்டும்.

எம். ஏ. படித்த பட்டதாரி ஒருவர் கலைக் கல்லூரியிலே பணியாற்றினால் அவர் தொடக்கத்திலே வாங்குகிற ஊதியம் ரூ. 475 ஆக இருக்கின்றது. இதே எம். ஏ. பட்டம் பெற்றவர்கள் தமிழ் கல்லூரியிலே பேராசிரியர்களாக பணியாற்றினால் அவருக்கு ரூபாய் 400-க்குமேலே ஊதியமாக கொடுக்கப் படுவது இல்லை. ஏன் இந்த முரண்பாடு? ஒரே கல்வித் தகுதி இருக்கின்ற இந்தப் பேராசிரியர்களுக்கு தமிழ்க் கல்லூரியிலே பேராசிரியர்களாகப் பணியாற்றினால் மட்டும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படாமல் பிற கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு கொடுத்து இருப்பது நியாயம் அல்ல என்று கூறிக் கொள்கிறேன். ஆகவே அருள் கூர்ந்து இந்த தமிழ்க் கல்லூரிகளிலே முதல்வராக பணியாற்றுகின்றவர்களுக்கு பிற கலைக் கல்லூரிகளிலே பணியாற்றுகின்ற பி. எ., பி. எஸ்.ஸி., முதலிய வகுப்புக்கள் இருக்கின்ற முதல் நிலைக் கல்லூரிகளில் உள்ள முதல்வர்களுக்கு கொடுக்கக் கூடிய ஊதியத்தையும் தமிழ்க் கல்லூரியிலே பணியாற்றுகின்ற விரிவுரையாளர்களுக்கும், பிற கலைக் கல்லூரிகளில் பணியாற்றுகின்ற துணைப் பேராசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற ஊதியத்தையும் கொடுக்கவேண்டும் என்று மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மண்படிக்கப்பட்டது)

இடை மறித்ததாலே நேரம் ஆயிற்று. தயவு செய்து 5 நிமிடம் கொடுக்க வேண்டும்.

தொடக்கப்பள்ளிகளிலே இந்த மதிய உணவுத் திட்டத்தை ஆசிரியர்களுக்கு சம்பந்தப்படுத்தி வைத்து கொண்டு இருப்பது தொடக்கக் கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு மிகுந்த தடையாக இருக்கின்றது. ஆகவே மதிய உணவுத் திட்டத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு சம்பந்தம் இல்லாமல் ஆக்காங்கு மதிய

[புலவர் சி. பழனிச்சாமி]

[1975 மார்ச் 20]

உணவு மையம் ஏற்படுத்தி இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று பணிவன் போடு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்

அடுத்து, மிக முக்கியமான ஒரு வேண்டுகோளை நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டிலே புத்தர் தோன்றி, மனித சமுதாயத்தில் ஏற்றத்தாழ்வே இல்லை என்று ஏறத்தாழ 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் போதித்துச் சென்றார். அவருக்குப்பின் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற சிந்தனையாளராகத் திகழ்ந்த தந்தை பெரியாரவர்கள் புத்தரைவிட மிக அழுத்தம் திருத்தமாக இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தி வந்தார்கள் என்பதுமட்டுமல்லாமல் ஏறத்தாழ அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேல் தனது தள்ளாத வயதிலும், சாதிதின் பேரால், மதத்தின் பேரால், சாஸ்திர சம்பிரதாயங்களின் பேரால் இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயம் எத்துணை அல்லற்படுகின்றதென்பதை எடுத்துக்காட்டிப் பகுத்தறிவுத் தொண்டு செய்து மறைந்தவராவார்.

ஆகவே, அத்தகு மாமேதை உயிருடன் இருக்கும்போதே அவருக்கு நமது பல்கலைக் கழகங்கள் டாக்டர் பட்டம் கொடுத்துப் பெருமைப் படுத்தியிருக்க வேண்டும்.

எனவே இப்போதாகிலும், தந்தை பெரியாருக்கு நமது பல்கலைக் கழகங்கள் மறைந்ததற்குப்பின் செய்கிற மரியாதையான போஸ்துமஸ் அவார்டு (Posthumous award) கொடுக்க நமது கல்வி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மிகப் பணிவன்போடு விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்

இப்படிப் பெரியாருக்கு டாக்டர் பட்டம் கொடுப்பது பெரியாருக்குப் பெருமை என்று சொல்லமாட்டேன். அதைக் கொடுக்கின்ற பல்கலைக் கழகத்திற்குத்தான் பெருமை என்று கூறிக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த கல்வித் துறை மானியத்தின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு செய்கின்ற பல்வேறு செலவுகளில் கல்வித் துறை செலவு பெரும் பகுதியாக இருப்பதால் அது நல்லமுறையில் செயல்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நமக்குத் தரப்பட்டிருக்கிற மாநிலத் தொலைநோக்குத் திட்டத் தின்படி 1971-ம் ஆண்டு நபர்வாரி வருமானம் ரூ. 564 என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 1983-84 ஆம் ஆண்டில் 1,308 ரூபாய் என்ற அளவில் அது உயரவேண்டுமென்பதற்கான அடிப்படையிலே திட்டங்கள் போடப் பட்டு வருவதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

1975 மார்ச் 20]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தியாவிலே இருக்கிற பஞ்சாப் மாநிலத்தில், தனி நபர் வருமானம் இன்றைக்கு 1,054 ரூபாயாக இருப்பதற்குக் காரணம் அங்கே இருக்கிற அமைச்சர்களும் முதலமைச்சரும் இருக்கின்ற அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு, தம் சொந்தக் காலில் நின்று (Self-sustaining and self-generating economy) என்ற வகையில் செயல்படுகிற காரணத்தால் இன்றைக்குப் பஞ்சாப் மாநிலம் இந்தியாவிலேயே மிகச் சிறந்த மாநிலமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த முறையிலே நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் வருமானம் பெருக வேண்டுமென்றால் கல்வித் துறைக்கு அதிகமான பணம் செலவிடும்போது நல்ல திட்டங்களை வகுத்துச் செலவிட வேண்டும். அதற்கு எங்களைப் போன்றவர்கள், இந்த நாட்டில் இருக்கிற கல்வி நிபுணர்கள் தமிழ் நாட்டு கல்வி வளர்ச்சிக்குச் செலவிடுகின்ற பணத்தில் பெரும்பகுதி தொழில் கல்விக்கு செலவிடப்பட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதன் நோக்கம் என்னவென்றால் படிக்கின்ற மாணவர்கள் பள்ளியை விட்டு வெளியேறும்போது வாழ்க்கையில் தொண்டாற்றும் உறுதி, வாழ்க்கையில் முன்னேற முடியும் என்ற ஊக்கம், உற்சாகம் வளர வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகையால் நல்ல வாழ்க்கை வாழமுடியும் என்ற நம்பிக்கை மாணவர்களுக்கு வருகிறது.

இந்த ஒரு காரணம் பற்றி மட்டும் கட்டாயத் தொழிற்கல்வி தர வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை; வேறு பல காரணங்களும் இருக்கின்றன. பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கு இன்றையதினம் கல்வியிலே பல சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றன; அதை வரவேற்கிறோம். ஆனால் இப்போதிருக்கின்ற பாட திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கிற இந்த பாடத் திட்டத்தை உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் தங்களுக்குச் சாதகமாக்கிக் கொள்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கிற இந்தப் பாடத் திட்டத்தை மாற்றி, தொழில் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தால், அப்படி ஏற்படுகிற கல்வித் திட்டம் நிச்சயமாக எல்லா ஜாதிக்காரர்களுக்கும் எல்லா மதத்தவர்களுக்கும் எல்லாப் பிரிவினருக்கும் ஒரு நடுநிலைத் திட்டமாக அமையும்; சமுதாயத்திற்கு நல்ல பயனிருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் அண்ணைவினையை கொள்கையை அப்படியே பின் பற்றுகிறோம் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் ஜாதியற்ற, சமயமற்ற, ஏற்றத் தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்குவதை லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுதிருக்கிறார்களா என்றால் இதுவரை இல்லை என்று துணிந்து சொல்ல முடியும்.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அத்தகைய ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கும் லட்சியத்தை அடைவதற்காக கடந்த எட்டு ஆண்டு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே ஒரு காங்கிரஸ் அமைச்சர் அல்லது ஒரு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அமைச்சர் செய்யாத காரியத்தை செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை.

ஏற்றத்தாழ்வற்ற ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்றால் என்னைப் போன்றவர்கள் வேண்டுமோளாக இந்த மன்றத்திலே விடுக்க

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1975 மார்ச் 20]

விரும்புவது என்னவென்றால், ஜாதியின் பெயரால் சலுகைகள் கூடாது; ஏழ்மையின் அடிப்படையில் எல்லோருக்கும் ஆதரவு காட்ட வேண்டும். (Classless and Casteless Society) என்ற அளவில் வறியவர்களை இந்த ஆண்டிலிருந்தாவது ஏற்படுத்தி ஒரு அடிப்படையை நீங்கள் அமைக்க வேண்டும். அப்படி அமைத்தால் அது நிச்சயமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் முத்திரை பெற்றதாக இருக்கும் என்ற உறுதியைத் தர விரும்புகிறேன். அப்படி எல்லோருக்கும் சலுகைகள் தர முடியவில்லை என்றாலும் இந்த நேரத்தில் மின்தங்கிய நிலையில் இருந்து வருகின்ற பெண் இனத்திற்கேனும் இத்தகைய ஜாதி பாகுபாடற்ற தன்மையில் சலுகைகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது சர்வதேச பெண்கள் ஆண்டு கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. இத்தனை ஆண்டு காலமாக ஆண்களைப் போல தங்களுடைய பெயருக்குப் பின்னாலே செட்டியார் என்றும் நாடார் என்றும் முதலியார் என்றும், ஐயர் என்றும், ஐயங்கார் என்றும், வன்னியர் என்றும், கவுண்டர் என்றும் ஜாதிப் பெயர்களைப் போடாமல் இருந்தவர்கள் பெண்கள். தங்கள் பெயருக்குப் பின்னாலே ஜாதிப் பெயரைப் போடாமல் இருந்தவர்கள் பெண்கள் என்ற காரணத்திற்காக அந்தச் சமுதாயத்திற்குக் காட்டுகிற ஒரு மரியாதையாக ஏழை என்றும் பணக்காரர் என்றும் பாராமல், உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்று பாராமல் ஜாதி மத வேறுபாடு பாராமல் எல்லாப் பெண்களுக்கும் எல்லாக் கடங்களிலும் கல்வியை இலவசமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு அரசு கல்வித் துறை நிர்வாகத்தில் ஒரு பிரிவை வணிகத் துறை நிர்வாகம்போல் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. அது தான் தமிழக பாட நூல் நிர்வாகம். அந்த நிர்வாகத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த நிர்வாகத்தின் மாணேஜிங் டைரக்டர் ஒரு முதலியார். உயர்ந்த ஜாதிக்காரரை மாணேஜிங் டைரக்டராகப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவருக்குக் கீழேஎப்படி இருக்கிறது என்றால் அங்கே பணி புரிகிற 118 பேர்களில் 48 பேர்கள் அந்தக் குறிப்பிட்ட ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கும் போது உரிய விதி தாச்சாரம் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு, பின்தங்கியவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்வதெல்லாம் பேச்சளவில் இருக்கிறதே தவிர, பேசுகின்ற பேச்செல்லாம் தவறான நடவடிக்கைகளுக்குப் போடுகின்ற பட்டுத் திரைகளாகத்தான் இருக்கின்றன என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

எல்லாம் தேசியமயம் என்று சொல்லுகிறார்கள்— தேசியமயமாக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். பாட நூல் நிறுவனத்தில் நான்கு பிரிவுகள் செயல்படுகின்றன. பாடங்களைப் பிரிக்கிறோம், அச்சடிக்கிறோம், வெளியிடுகிறோம், விற்பனை செய்கிறோம். இதில் இரண்டை மட்டும் தேசிய மயமாக்கிவிட்டு மற்ற மூக்கியமான இரண்டை விட்டுவிட்டார்கள். அச்சடிப்பதையும், விற்பனை செய்வதையும் தேசியமயமாக்காததால் அதன் மூலம் கொள்ளையடிக்கிறார்கள்; கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள், அதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று இந்த நேரத்தில்நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

1975 மார்ச் 20] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

வருஷந்தோறும் வியாபாரம் நடக்கிறது. 1972-73-இல் 2.51 கோடி ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்து இந்த நிறுவனம் சம்பாதித்து இருக்கிற லாபம் 71.93 லட்சம் ரூபாய். 1973-74-இல் 1.93 கோடி ரூபாய்க்கு வியாபாரம் செய்து இவர்கள் பெற்றிருக்கிற லாபம் 65 லட்சம் ரூபாய். ஆனால் நமக்கு முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிகையில் மக்களுக்கு மலிவான விலையில் பாட நூல்களை விற்பனை செய்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே நடப்பதோ கொள்ளை லாப வியாபாரம்.

இலவசக் கல்வி என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது இந்த முறையில் அதிக விலை போட்டு, புத்தகங்களை விற்ப்பை, இப்படிக்கொள்ளை லாபம் அடிக்க வேண்டுமா? ஏழை மக்களிடமிருந்து கொள்ளை லாபம் சம்பாதிக்க வேண்டுமா என்ற குற்றச்சாட்டை சுமத்துகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. 56 வட்டார மொத்த விற்பனையாளர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அதில் சிலருக்கு 4 வட்டங்கள், 5 வட்டங்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அதனால் தனிப்பட்டவர்கள் நிறைய லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தருகிற லாப விகிதாச்சாரம் இந்த ஆண்டு 10 சதவிகிதத்திலிருந்து 12½ சதவிகிதமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. எதற்காக இந்த உயர்வு என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு வெளியிடுகிற புதிய புத்தகங்கள் பெருமளவில் இருப்பதால் ஏற்கெனவே இருந்த லாப விகிதாச்சாரப்படி ஒரு நல்ல தொகை அவர்களுக்கு வர இருக்கும்போது லாப விகிதாச்சாரத்தை உயர்த்த வேண்டியது தேவையா? தேவையே இல்லை.

அது மட்டுமல்ல, அச்சிடுகின்ற வகையிலும் ஒருவருக்கு உரிமை தந்து விட்டு, அவர்களுடைய ஸ்தாபனத்துக்கே விற்கின்ற உரிமையையும் தருவதால் வேறுபல ஊழல்களும் நடைபெறுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு சொல்ல வேண்டுமென்றால் எசியன் பிரின்டர்ஸ் என்று ஒரு அச்சிடும் ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அச்சடிக்கின்ற வேலையைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த நிறுவனத்தின் சொந்தக்காரர் பழனியப்பா செட்டியார். அந்த நிறுவனத்தின் பெயர் பழனியப்பா அண்ட் கோ என்பது. அவர்களுக்கே விற்கின்ற உரிமையையும் தந்திருக்கிறார்கள். அதனால் என்ன ஏற்படுகிறது என்றால், விற்பனையில் பல தவறுகள் நடக்கின்றன. 1972-73ல் ஏறத்தாழ ரூ. 2.51 கோடிக்கு வியாபாரம் நடக்கிறது. ஆனால் 1973-74 ல் ரூ. 1.93 கோடிக்குத் தான் வியாபாரம் நடக்கிறது. ஆக ஏறத்தாழ அரை கோடி ரூபாய்க்கு மீடல் விற்பனை குறைந்திருக்கிறது. அதற்கு ஒரு காரணம் ஒரு சிலர் பழைய புத்தகங்களை வாங்கியிருக்கலாம். இன்னொரு காரணம் அச்சிடுகின்றவரே சர்க்காருக்கு அந்த புத்தகங்களை எல்லாம் தராமல் வேறு விற்பனை நிலையங்கள் மூலம் விற்ப்பை இருக்கலாம். இந்தமாதிரியான விற்பனைக்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருப்பது இந்தச் சர்க்கார்தான் என்ற குற்றச்சாட்டினை சுமத்துகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30).

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1975 மார்ச் 20]

அதேபோல் நிறுவனத்தினுடைய பணத்தில் ஏறக்குறைய 2 கோடி ரூபாயை பேப்பர் ஸ்டாக் செய்து கொள்வதற்காக இன்வெஸ்ட் செய்திருக்கிறார்கள். எந்தப் பொருளாக இருந்தாலும்—பொருள்களுக்குத் தட்டுப்பாடு இருக்குமானால் அதைத் தேக்கி வைத்துக் கொள்வது பதுக்கல் குற்றத்தை இழைப்பதாகத்தான் ஆகும். இது anti-social in character. இதே காரியத்தை சர்க்கார் செய்கிற நேரத்தில் அதை மட்டும் நாம் ஒத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை. பேப்பரை ஸ்டாக் செய்து கொள்வதற்காக 2 கோடி மூலதனத்தை முடக்கியிருப்பதை Public finance has been mis-managed என்கிற அடிப்படையில் இது ஒரு மில் மானேஜ்மெண்டுதான் என்ற கருத்தினை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதோடு, கல்லூரி புத்தகங்களை அச்சிட்டு விற்பனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தேவையில்லாத புத்தகத்தை எல்லாம் அச்சிட்டு வைத்திருப்பதனால் அவை விற்பனையாகாமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அதோடு ப்ரிண்டிங் ப்ரஸ்ஸே இல்லாத 2 நபர்களுக்கு இந்தப் புத்தகங்களை அச்சிட்டுக் கொடுக்க ஆர்டரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். Sunrise Printers and Sarathi Printers என்கிற இருவரும் அதை வாங்கி வேறு பிரஸ்ஸில் அச்சிட்டுக் கொடுத்து விட்டு, லாபத்தைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவை எல்லாம் நடைமுறைச் சீர்கேடுகள் என்ற முறையில் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே நான் தாங்கள் அனுமதியுடன் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் வந்துள்ளதை குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேப்பருக்காக ரூ. 2 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதைச் சொல்லி விருக்கிறார்கள். அதோடு பாடநூல் நிறுவனம் தனக்கென்று ஒரு அச்சு கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபடாமல் பத்திரிகையில் விளம்பரம் செய்வதிலும், 59 லட்சம் ரூபாயில் 9 மாடிக் கட்டிடத்தை கட்டிக் கொள்வதிலும் கவனம் செலுத்திக்கொண்டிருப்பது தேசத்திற்கே செய்யப்படுகிற துரோகம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடுகூட பாடநூல் நிறுவனத்தில் வேறு பல சாதிக்காரர்களும் வேலை செய்கிற நேரத்தில் இவர்கள் வேலை செய்ய முடியாத நிலைமையை பெரும்பான்மையான சாதிக்காரர்கள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒருவர்—தம்பிராஜ் என்பவர் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீசராக இருக்கிறார். இவருக்கு மேல் செக்ரட்டரி என்பதாக பெரிய இன்ஸ்பெக்டர் ஒருவரைக் கொண்டுவந்து போடுகிற நேரத்தில் இவர் சுயமரியாதையோடு அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீசராக எப்படிச் செயல்பட முடியும் என்று கேட்கிறேன். மானம், ரோசம் எல்லாம் எல்லோருக்குமே உண்டு. இத்தகைய தவறுகள் பாடநூல் நிறுவனத்தில் நிறைய இருக்கின்றன என்பதை நான் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

திரு. சிட்டிபாபு அவர்களை காலேஜியேட் எஜுகேஷன் டைரக்டராகப் போட்டார்கள். ஸ்கூல் எஜுகேஷன் டைரக்டர் பதவி காலியானவுடன் அங்கிருந்து மாற்றினார்கள். திரும்ப அங்கே போட்டார்கள். இப்படி குறிப்பிட்ட சில நபர்களுக்கே அந்தந்தப் பதவிகளைத் தருவதற்குப் பதிலாக அந்தந்தத் துறையில் உள்ள சீனியாரிட்டியை வைத்து அங்குள்ள

1975 மார்ச் 20]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்களுக்கே தரும்போதுதான் அங்கங்கே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு நல்ல உற்சாகமும், ஊக்கமும் பிறக்கும் என்ற கருத்தினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஆசிரியர்களை எடுத்து கொண்டால் “ஏ” விங், “பி” விங் என்று இரண்டு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. நகராட்சி பள்ளிகளை எடுத்துக் கொள்கிறபோது “ஸி” விங் என்று கூட வர இருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த 3 விங்குகளும் தனித்தனியாக இயங்குகிற வரையில் நிர்வாகச் சர்க்கேடுகள் ஏற்படத்தான் செய்யும். இந்த மூன்று குதிரை சவாரியை நீண்டநாள் செய்து கொண்டிருக்க முடியாது. இவற்றை எல்லாம் ஒருங்கிணைக்க ஏதாவது ஒரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இதுவரையிலும் “ஏ” விங், “பி” விங் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றாக இணைய முடியாததற்குக் காரணம் அவற்றை இணைக்கும் பொறுப்பை “ஏ” விங் அதிகாரிகளிடத்தில் கொடுத்து பரிசீலிக்கச் சொன்னதால்தான் “பி” விங் காரர்களுக்குச் சந்தேகம் ஏற்பட்டு, இதுவரையிலும் இதற்குத் தீர்வு காண முடியாமல் இருந்தது. இதற்குத் தீர்வு காணவேண்டுமென்றால் ஆர்பிட்ரேஷனுக்கு—ஒரு ஹைக்கோர்ட் ஜட்ஜை போட்டு—இந்தப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல “பி” விங்கைச் சேர்ந்த தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு 2-10-1970ல் சம்பளத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்த நேரத்தில் சட்டப்படி முன்பு கொடுக்கப் பட்ட 20 அல்லது 30 ஸ்பெஷல் பேயைச் சேர்க்கக்கூடாது என்று உத்தரவைப் பிறப்பித்தார்கள். அந்த ஆர்டர் டிஸ்கிரிமினேடரியானது என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அந்த ஆர்டரை வாபஸ் பெறவேண்டும். எல்லா தரப்பினருக்கும் கணக்கிடுவதைப்போல “பி” விங் ஆசிரியர்களுக்கும் கணக்கிடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பப்ளிக் லேப்ரரியைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது போதிய பணவசதி இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டு வருகிறது. அதற்குக் காரணம் லேப்ரரி செஸ்ஸை வசூல் செய்தவுடன் அதை நகராட்சி மன்றங்கள் உடனடியாக லோகல் லேப்ரரி அத்தாரிடிகளிடம் கொடுக்காது, தாங்களே செலவு செய்துகொண்டுவிடுகிறார்கள். அப்படி உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற கட்டாயம் இப்போது இல்லாத காரணத்தினால்தான் இதுபோல நடைபெறுகிறது. அப்படியில்லாது லேப்ரரி செஸ்ஸை வசூல் செய்தவுடன் லோகல் லேப்ரரி அத்தாரிடிகளிடம் கொடுத்தால்தான் சரீக்கார் மானியங்கள் ஸ்தலஸ்தர்பனங்களுக்கு வரும் என்ற உத்தரவைப்போட்டால்தான் இந்த நிலை திருந்தும். இல்லாவிட்டால் சரிப்பாது, உடனடியாக இதற்கான உத்தரவைப்போட வேண்டும்..

இன்னும் கோவையில் லேப்ரரி நிர்வாகக் கமிட்டி போடப்படாமல் இருக்கக் கூடிய இடங்களில் உடனடியாகப் போட்டு அந்த நிர்வாகத்தைச் சீர்செய்யவேண்டும்.

புத்தகம் தேர்ந்தெடுக்கிற முறையில் கூட இங்கு இருக்கிற இயக்குநர் புத்தகங்களை வாங்கி அனுப்பிவிடுவது என்றில்லாமல் லாகல் தேவைகளைப் பார்த்து அந்தந்த இடத்திற்குத் தேவையான புத்தகங்களை முன்போலவே

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1975 மார்ச் 20]

அங்கங்கே இருக்கிற கமிட்டிகளே வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்ற முறையில் மாறுதல் செய்யப்பட வேண்டும்.

திருச்சியில் பேசுகிற நேரத்தில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கோவையில் ஒரு பல்கலைக் கழகமும், திருச்சியில் ஒரு பல்கலைக் கழகமும் ஏற்படுத்துவதற்கான ஆய்வு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் கல்வி அமைச்சருடைய அறிக்கையில் அதுபற்றி எந்தவிதமான கருத்தும் இல்லை என்றாலும் அதற்கான முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய முயற்சிக்குக் கோவை நகர மக்கள் சார்பாக என் நன்றியையும், பாராட்டுலையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோயம்புத்தூரில் அரசினர் கல்லூரி ஒன்று தேவைப்படுகிறது. அதில் பி.காம், கோர்ஸ், பிவினஸ் மானேஜ்மெண்டு கோர்ஸ் ஆகிய இரண்டும் அமையக் கூடிய அளவில் அந்தக் கல்லூரியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவான்மியூர் பஞ்சாயத்தில் செல்லம்மாள் என்கிற ஆசிரியை பொய் சர்ட்டிபிகேட்டைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப் படுகிற நிலையில் இன்றைக்கு அது சம்பந்தப்பட்ட ரெக்கார்டுகள் காணாமல் போய்விட்டன என்று தகவல் வந்திருக்கிறது. இதுபோன்ற குற்றச்சாட்டுகளை விசாரித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்று காலை பத்திரிகையில் கூட பி.யூ.சி. வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருக்கிற ஒரு பெண்ணை பரீட்சைக்கு அனுப்ப முடியாது—காரணம் அவர் கர்னாடக மாநிலத்தில் பத்தாண்டு படிப்பில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்தவள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே பி.யூ.சி. அட்மிஷன் கொடுக்காமல் இருந்திருந்தால் சரி, அட்மிஷன் பி.யூ.சி-யில் செய்து கொண்டு—பரீட்சை எழுதுகிற நேரத்தில் பரீட்சைக்கு அனுமதிக்க முடியாது என்று அதிகாரிகள் சொன்ன காரணத்தினால் அந்தப் பெண் ஹைகோர்ட்டில் அப்பீல் செய்துகொண்டு அவர்கள் தடை விதித்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பெண் பரீட்சை எழுதலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது போன்ற தவறுகள் ஏற்படாத அளவிற்கு கல்வித் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் கவனமாகச் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம்.ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்தில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏறத்தாழ 118 கோடி ரூபாய் நாம் நடப்பு ஆண்டில்—வரும் ஆண்டில் கல்விக்காக இந்த மானியத்தின் வாயிலாகக் கோருகிறோம்.

கேடில் விழுச்செல்வம் கல்வி ஒருவற்கு
மாடல்ல மற்றை யவை.

என ஆன்றோர்கள் சொன்னார்கள்.

கல்வி கேடுகளை எல்லாம் போக்குகின்ற மிகப் பெரிய செல்வமாக இருக்க வேண்டும்.

1975 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : அர்த்தத்தையே மாற்றுகிறீர்களே, கல்வி கேடு இல்லாத செல்வம் என்பதல்லவா பொருள்.

திரு. எம்.ஏ. லத்தீப் : நான் அது ஆன்றோர் மொழி என்பதைச் சொல்லி என் கருத்தைச் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் : புதிய அர்த்தமாக இருந்ததே என்றுதான் கேட்டேன்.

திரு. எம்.ஏ. லத்தீப் : கேடுகளை எல்லாம் அகற்ற வேண்டிய கல்வி—நாட்டில் இருக்கிற கேடுகளை முற்றிலும் செம்மையற அகற்றியிருக்கிறதா என்று நாம் எல்லாம் ஆய்வுரை செய்கின்ற நிலையில் இருக்கிறோம்.

கல்வி—கல்விக்காக செலவழிக்கப்படுகிற பணம்—எப்படி ஒவ்வொரு துறையிலும் மூலதனம் செய்யும்போது அந்த மூலதனத்தின் வாயிலாக நாம் பெறுகிற பயனைப்பற்றி ஆய்வுரை நடத்துகிறோமோ அதுபோலவே கல்விக்காக நாம் செலவழிக்கிற—முதலீட்டின் வாயிலாக சமுதாயத்திற்குக் கிடைத்த நன்மை என்ற என்ற ஆய்வுரையை ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாம் முறையாகச் செய்யவில்லையோ என்ற ஐயப்பாடு நமக்கு எழுகிறது.

(திரு. கு. காமாட்சி தலைமை)

இதைப் போக்குகின்ற வகையில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் நாம் செலவழிக்கின்ற மதிப்பீட்டின் வாயிலாக, சமுதாயம் பெறுகின்ற நன்மைகள் என்னவென்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். சமுதாயம் அதிகமான நன்மையைப் பெறுவிட்டாலும், நாம் செலவழிக்கின்ற இந்தத் தொகையின் வாயிலாக, தீமையைப் பெறாமல் இருக்க வேண்டும். அதற்கான வாயில்களை நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு எல்லோரும் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிற உண்மை, ஒழுக்கம் உயர்வதற்குப் பதிலாக, பண்பாடு பெறுவதற்குப் பதிலாக, நம்முடைய எண்ணங்கள் பரந்து விரிந்து உயர்வதற்குப் பதிலாக, குறுகலான எண்ணங்களையும் கொள்கைகளையும் கடைபிடித்து வருகிறார்கள்—பள்ளிகளை, கல்லூரிகளை விட்டு வருபவர்கள் என்பதை உணர்ந்தவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே, அதைத் தடுக்க என்ன வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்பதைச் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். இங்கே வழிவகைக் காணவேண்டும். அந்த வழிவகையின் வாயிலாக, இன்றைக்குச் சமுதாயம் தன்னுடைய வரிப் பணத்தால் வருங்காலத்திற்குச் செலவழிக்கின்ற பொழுது அதன் வாயிலாக சமுதாயம் பெறுகின்ற நன்மை என்னவென்பதை நாம் உணர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு பக்கம் நாம் கல்விச்சாலைகளை அதிகப்படுத்துகிறோம். அதிகமான கல்வியை அதிகமான மக்கள் பெறவேண்டுமென்ற நோக்கம் நல்ல நோக்கம்தான். அதிகமான செலவு செய்யவேண்டுமென்பதிலே இரண்டுவிதமான கருத்து இல்லை. ஆனால், படித்த மாணவர்கள் இந்த உலகத்தில் வாழ வேண்டிய முறையில் தேவையானவற்றைக் கற்க வேண்டும்.

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

[1975 மார்ச் 20]

இந்த உலகத்திலே இருக்கக் கூடிய சோதனைகளைச் சந்திக்க கூடிய முறையிலே அவர்கள் முழுமைப்பெற்ற பயிற்சி பெற்று வருகிறார்களா என்றால், இல்லை—நிச்சயமாக இல்லை. படித்தவர்கள், கல்விசாலைகளை விட்டு வெளியே வந்தவுடனே, மிகப் பெரிய சோதனைகளையும் வேதனைகளையும் பெறுகின்றார்கள். அதனை அவர்கள் மட்டும் அனுபவிக்கவில்லை. நாடு அனுபவிக்கிறது; மக்கள் அனுபவிக்கிறார்கள். அதனால் பல தீமைகள் ஏற்படுகின்றன. சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்கூட ஒவ்வொரு நாளும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே ஒரு முறை வேண்டும். அந்த முறையோடு கல்வித் திட்டம் வகுக்கப்பட வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஒவ்வொரு பள்ளியிலிருந்தும் கல்லூரியிலிருந்தும் மாணவர்கள் வெளியே சென்றால், அவர்கள் கடைசியிலே எந்தக் கல்லூரியிலே, அல்லது பள்ளியிலே படித்தார்களோ, அந்தப் பள்ளிக்கு, அம்மாணவர்களை வேலைக்குத் தன்னுடைய கீழ் எடுத்துக் கொண்ட அமைப்பு, இன்ன இடத்தில், இன்ன வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார் உங்கள் பள்ளி அல்லது கல்லூரி மாணவர் என்று அம்மாணவர்களை வேலைக்கெடுத்தவர்கள், அரசாங்கமாக இருந்தாலும் தனிப்பட்ட நிறுவனமாக இருந்தாலும், தகவலைக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி ஒவ்வொரு துறையும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர், கல்லூரிக் கல்வி இயக்குநர் அல்லது தொழில் கல்வி இயக்குநருக்குத் தகவலைக் கொடுத்து, அதற்குப் பிறகு, அவர்கள் கல்வித் துறைக்கு, படித்து வெளியேறுகின்றவர்கள் இத்தனை பேர் ஒவ்வொரு ஆண்டும், அதில் இத்தனை பேர் வேலை பெற்றிருக்கிறார்கள், இத்தனை பேர் வேலை பெறவில்லை என்று அந்த ஸ்டாட்டிஸ்டிக்ஸை எடுத்து, ஒவ்வொரு ஆண்டும் சட்டமன்றத்திலே சமர்ப்பிப்பார்களானால், ஒவ்வொரு ஆண்டும், எத்தனை பேர்கள் வேலை பெறுகிறார்கள், எத்தனை பேர்கள் வேலையில்லாமலிருக்கிறார்கள் என்ற தகவலை நாம் பெற முடியும்.

எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் இருக்கிறது. அங்கு படித்தவர்கள் தங்களுடைய பெயர்களைப் பதிவு செய்து எத்தனை ஆண்டுகளாக வேலைக்காகத் தவம் கிடக்கிறார்கள் என்ற தகவலைக் கூட நம்முடைய துறைக்கு அனுப்புவார்களானால், அந்தப் புள்ளி விவரங்களை நம்முடைய சட்டசபையில் வைத்தால், அதைப்பற்றி விவாதித்து, நாட்டிலே உள்ள உண்மையான நிலையையறிந்து, திட்டங்களை வகுக்க உதவியாக இருக்கும். அந்த முறையைக் கையாள் வேண்டும். இன்றைக்கு பெர்ஃபார்மன்ஸ் பட்ஜெட்டில் அதைப்பற்றி தெளிவாக, விரிவாகக் கொடுக்கவில்லை. பெர்ஃபார்மன்ஸ் பட்ஜெட் மூலம் தெரிந்து கொள்ளக்கூடிய நிலையில்லை. ஆகவே, தற்போழுது, முதலீட்டின் வாயிலாக, சமுதாயம் எந்த அளவு பயன் அடைகிறது என்பதை இந்த அவை தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பில்லாமல் போய் விடுகிறது.

What is the exact amount; what is the budgetary provision for education, how much the House has granted for education, and the purpose for which the total grant has been made and the purpose for which it was spent and the accomplishments.

1975 மார்ச் 20]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

அந்த விவரங்களைத் தராமல், அந்த முறைகளைத் தராமல், ஏதோ கல்விக்காகச் செலவிடுகிறோம், ரூ. 118 கோடி செலவழிக்கிறோம் செலவழிக்கிறோம் என்று சொன்னால், நாட்டிலே தீமைகள்தான் அதிகமாகக் கொண்டிருக்குமே தவிர, உண்மையான நிலைமைகளை இந்த அவை தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பிருக்காது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்றைக்குப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இருக்கிற ஸ்கூல்களைப் பற்றி நான் சொல்லாமலிருக்க முடியாது. மற்ற ஸ்கூல்களைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் நடத்துகின்ற ஸ்கூல்களைப் பற்றி மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மைதான். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஸ்கூல்களுக்கு நால் செலவழிக்கிற பணம் “Palpable waste, criminal waste,” என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். வேஸ்ட் என்று தெரிந்தேயெய்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களாலே நடத்தப் படுகின்ற 75 சதவீதம் பள்ளிகளிலே வகுப்புகளே நடத்தப்படுவதில்லை. அப்படி யாராவது வகுப்புகள் நடத்தினாலும் கட்டிடங்கள் இருப்பதில்லை, மாணவர்கள் வருவதில்லை. மாணவர்கள் வந்தாலும் ஆசிரியர்கள் வருவதில்லை.

நான், ஒரு பகுதியிலே, காட்டுப் பகுதியிலே, மலைப் பகுதியிலே இருக்கிற ஸ்கூலைப் பார்க்கப் போயிருந்தேன். அந்த ஸ்கூலுக்கு நான் சென்றது 1974-லே. அந்த ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டர் புகை எடுத்துப் பார்த்தால் அந்தப் பள்ளிக்கு இன்ஸ்பெக்டர்—அதாவது இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் ஸ்கூல்ஸ் 1962-லே வந்திருக்கிறார். 1962-க்குப் பிறகு அந்த ஸ்கூலுக்கு இன்ஸ்பெக்டர் ஆஃப் ஸ்கூல்ஸே வரவில்லை. அவர்கள் வந்து இன்ஸ்பெக்டே செய்யவில்லை. அதோடு போய்விட்டதா என்றால் இல்லை. அந்தப் பள்ளியை எப்பொழுதோ மூடியாகிவிட்டது. அங்கே உள்ளவர்களைப் பார்த்து, இது என்ன கட்டிடம் என்று கேட்டால், எப்பொழுதோ ஒரு பள்ளி நடந்ததாகச் சொல்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். கடைசியிலே பூட்டை உடைத்து நான் சென்றேன். அட்டெண்டன்ஸ் ரிஜிஸ்டரை எடுத்தப் பார்த்தால் (குறுக்கீடு) நான் பூட்டை உடைத்துக் கொண்டதான் போனேன்.

I am public man and I am entitled to break* all these irregularities

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார், நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் ஒரு சிறந்த வழக்கறிஞர். ஒரு பள்ளிக்கூடம் மூடியிருக்கிற சமயத்திலே பர்மிஷனோடுதான் உள்ளே செல்ல வேண்டும், எம்.எல்.ஏ.வாக இருந்தாலும் சரி, மற்றவர்களாக இருந்தாலும் சரி. எப்படி அவர்கள் பூட்டை உடைத்துக்கொண்டு சென்றார்கள்? அது சட்ட விரோதமான காரியம் அல்லவா?

[1975 மார்ச் 20]

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் :

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இரண்டு கருத்தும் இல்லாமலிருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

இரண்டையும் தயவு செய்து நீக்க வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : அதை நீக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. பர்மிஷனோடு செல்வதுதான் முறை.....

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி சொன்ன கருத்தையும், திரு. லத்தீப் சொன்ன கடைசிக் கருத்தையும் அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப் : பெரிய பூட்டு தொங்கிக்கொண்டிருந்தது சாவி கேட்டால் சாவி இல்லையென்றார்கள். சாவி இல்லை ஆகையினாலே உடைத்துக்கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று சொல்லும்போது பொது மக்கள் இந்தக் கட்டிடம் பல மாதங்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது என்றார்கள். அதிலே பாம்பு இருக்கிறதா, அல்லது தேள் இருக்கிறதா அல்லது கழுதை தாங்கிக்கொண்டிருக்கிறதா என்று கேட்கக் கூடிய நிலையில்தானிருந்தது. வெளியே பூட்டு மட்டும் இருக்கிறது. உள்ளே கழுதை செல்லக்கூடிய நிலையில் சுவர் இருக்கிறது.

அங்கே உள்ளே நுழைந்து பார்க்கும்போது, பெட்டியிலே அட்டென்டென்ஸ் ரிஜிஸ்தர் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அட்டென்டென்ஸ் ரிஜிஸ்டரை எடுத்துப் பார்த்தால்—நான் பார்த்தது பிப்ரவரி மாதத்திலே. அதற்கு 15 நாளைக்கு முன்னால் என்ன நடந்திருக்கிறது?—ஜூன் வரையிலே அட்டென்டென்ஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. (In the month of February) நான் அதை இன்ஸ்பெக்ட் செய்தால், 1974 ஜூன் வரையிலே அட்டென்டென்ஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. 4 மாதங்கள் மாணவர்கள் வந்ததாக. கடைசியில் விசாரித்தால், அவர்கள் நகரங்களிலே வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

நான், இதைக் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால், இத்தகைய காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. அதற்குக் காரணம் மலைப் பகுதியிலே இருக்கக்கூடிய பள்ளிகளுக்கு எந்த இன்ஸ்பெக்டரும் செல்வது கிடையாது. அங்கே செல்லக்கூடிய ஒரு சிரமத்தை எடுக்கக்கூடிய மனப் பக்குவம் இல்லை—அப்படிதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பல பள்ளிகளிலே அந்த நிலை இருக்கிறது. இதையெல்லாம் போக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் அதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகையினாலே, இந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் நடத்தப்படுகிற பள்ளிகளை அரசாங்கமே ஏன் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது? அவர்களுக்கும் அக்கறையில்லை, இவர்களுக்கும் அக்கறையில்லையென்று இப்படி இருக்கும்போது,

* * * பேரவைத் மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பட்டது.

1975 மார்ச் 20]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மக்கள் பணத்தை இப்படி வீண் செய்யவேண்டுமா என்ற கேள்வி கிழமுறது. மக்கள் வரிப் பணத்தின் மூலம் நல்ல பயன் ஏற்படவேண்டுமென்றால், பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாக எந்த ஸ்கூலும் தேவையில்லை, நீங்களே நடத்துங்கள். உங்கள்மீது நம்பிக்கையிருக்கிறது என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

தனியார் பள்ளிகள்பற்றியும், தனியார் கல்லூரிகள்பற்றியும் பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். நான் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தனியார் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் சில குறைபாடுகள் இருக்கலாம், ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அதே நேரத்திலே தனியார் பள்ளிகளிலே கல்லூரிகளிலே இருக்கிற ஒழுக்கம், ஸ்டாண்டர்டு, அங்கு காட்ப்படுகின்ற அக்கறை, அங்கே இருக்கின்ற சிறப்பான சூழ்நிலைகள் மற்ற பள்ளிகளிலே, கல்லூரிகளிலே இருக்கிறதா என்று நீங்கள் கொஞ்சம் பாரபட்சமற்ற மூறையிலே பார்ப்பீர்களானால் தெரியும். தனியார் பள்ளிகளிலேயும், கல்லூரிகளிலேயும் உள்ள சிறப்பான உயர்வான கல்வித் தரம், ஒழுக்கம் மற்றவைகளிலே இல்லை. ஒரு சில குறிப்பிட்டவர்கள் தங்களுடைய சமுதாயத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் நாட்டுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற தர்ம சிந்தனையோடு சில பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் நடத்தி வருகிறார்கள். அதை எப்படிக் குறைக்க வேண்டும், எப்படி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சிந்தனை செய்கிறீர்களே தவிர அதைப்பற்றி சிந்தித்து அதை எப்படி சிறப்பாக நடத்த உதவிசெய்வது என்ற மனப் பக்குவம் நமக்கு இல்லையே என்பதை நினைக்கிறபோது நம்மிடத்திலே எங்கே ஜனநாயகப் பண்பாடு குறைந்து விட்டதோ என்று சிந்திக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒரு காலத்திலே கல்விச் செல்வம் போதிய அளவு வழங்கப்படாத நேரத்திலே தனியார்கள் பல்வேறு பள்ளிக்கூடங்களையும் கல்லூரிகளையும் நடத்தினார்கள். நடத்தி வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் போதிய உற்சாகத்தைத் தர வேண்டுமென்ற மூறையிலேதான் இந்தக் கருத்தை நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பள்ளி ஒழுங்குமுறைச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். அது உயர்நீதி மன்றத்திலே இருக்கிறது. அதனாலே அதைப்பற்றி நான் விரிவாகப் பேச விரும்பவில்லை; எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் தோழமைக் கட்சி என்ற மூறையிலே இந்த தி.மு.க. ஆட்சியினரால் கொண்டுவரப்பட்ட சில காரியங்களை நாங்கள் எதிர்த்திருக்கிறோம்; எதிர்த்திருக்கிறோம் என்றால் உள்ளப்பூர்வமாக, நேசப்பூர்வமாக அது தேவையில்லை; அது வந்தால் நாட்டிலே குழப்பம் ஏற்படும் என்று எடுத்துச் சொல்கிற மூறையிலே அவ்வப்பொழுது தெரிவித்திருக்கிறோம்.

மூன்று மூறைகள் அப்படி எதிர்த்திருக்கிறோம். மதுவிலக்கு எடுக்கப் பட்டபோது அதை எதிர்த்தோம்; அது பிறகு என்ன ஆனது என்று உங்களுக்குத் தெரியும், உழுபவனுக்கு நல்ல சொந்தம் என்ற சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டபோது நாங்கள் சொல்லியதை நீங்கள் கேட்கவில்லை, அது ஜனாதிபதியிடமிருந்து திரும்பிவந்துவிட்டது. அதைப்போன்றுதான்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1975 மார்ச் 20]

பள்ளி ஒழுங்கு முறைச் சட்டம்பற்றி தெளிவாகச் சொன்னோம். அது இப்போது உயர்நீதி மன்றத்திலே இருக்கிறது, என்ன ஆகப்போகிறது என்று பார்ப்போம்.

இப்படி மக்கள் ஜீரணிக்கமுடியாத திட்டங்களைப் போட்டு குழப்பம் ஏற்படுத்தாமல் இருக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தனியார் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் ஒழுங்கினம் இருக்குமானால் நீங்கள் தலையிடுங்கள். ஆனால் லீனாகச் சில சட்டதிட்டங்களைப் போட்டு அவர்களுடைய உற்சாகத்தைக் குறைக்காதீர்கள். யாரோ ஒரு கல்லூரியிலே கான்டிரிப்யூஷன் டொனேஷன் வாங்கியிருக்கிறார் என்பதற்காக இப்படி ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவருவது சரியல்ல. அவர்கள் இன்றைக்கு எந்த நிலைமையிலே இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

லயோலா கல்லூரிக்கு இந்த ஆண்டிலே சுமார் 8 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். நியூ காலேஜுக்கு சுமார் 5 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம், வாணியம்பாடி கல்லூரிக்கு 3 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம். செயின்ட் ஜோஸப் கல்லூரி, திருச்சி அதற்கு 7 லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் என்ற வகையிலே இருக்கிறது. கிராண்ட் இன் எய்ட் முறையை மாற்றியமைத்து மறைமுகமாக அந்தப் பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் மூடவேண்டுமென்று நினைக்கிறீர்களா? அந்தப் பள்ளிகளையும் கல்லூரிகளையும் நீங்கள் விரும்பவில்லையென்றால் தேசியமயமாக்கிவிடுங்கள், ஏற்றுக்கொள்கிறோம். தனிப்பட்டவர்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிற கல்லூரிகளுக்கும் பள்ளிகளுக்கும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த சலுகைகளை வேண்டுமென்றே குறைக்க வேண்டாம், எடுக்க வேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உங்கள் அனுமதியோடு படிக்க விரும்புகிறேன்.

Grant-in-aid prior to 1972-73 was different. It was expenditure on salaries of staff less fees worked at Government standard was treated as deficit; and two-thirds of the deficit was given as teaching grant.

But grant in aid from 1972-73 has been expenditure on salaries of staff less fees worked at Government standard is treated as deficit, and 80 per cent of the deficit is given as teaching grant.

In big educational institutions, the colleges which I had mentioned just now, they are losing as per the revised grant in aid from 1972-73. I can give an example. In the New College, Madras the expenditure on salaries of staff, etc. per annum is Rs. 15 lakhs; the fees worked at standard rate is Rs. 3,50,000. Fees actually collected is Rs. 9 lakhs as per grant in aid before 1972-73, the College will be eligible for Rs. 7,66,667 as teaching grant. But from 1972-73, as per the revised code, they will get only Rs. 4,40,000.....

1975 மார்ச் 20]

MR. DEPUTY SPEAKER: I want to know from what the hon. Member is reading.

THIRU M. A. LATHEEF: I am only referring to my notes.

1972-73 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்பாக இருந்த முறையை ஏன் மாற்றி நீர்கள்? என்ன காரணம்? நியூ காலேஜுக்கு 3, 4 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழுகிறது. அந்தத் துண்டை அவர்கள் எங்கேயிருந்து கொண்டு வருவார்கள். அந்தத் தலைவர் அவர்களுடைய வீட்டிலிருந்து கொண்டு வருவதா? அதனுடைய செயலாளர் அவருடைய வீட்டிலிருந்து கொண்டு வருவதா? இதன் மூலமாக ஏன் அவர்கள் எல்லாம் அவற்றை நடத்த வேண்டுமென்று நினைத்து மறைமுகமாக அவற்றை மூடிவிட ஏற்பாடு செய்கிறீர்களா? அதற்கு தேசியமயமாக்கிவிடுங்கள், நாங்கள் அதைச் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். தனிப்பட்டவர்கள் நல்ல காரியங்கள் செய்தால் அதற்கு ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் தாராங்கள், அவர்கள் தவறு செய்வார்களானால் பிடியுங்கள் நாங்களும் உங்களோடு வருகிறோம். இப்படிச் செய்வது எங்களுக்குப் பெருத்த எமாற்றத்தையும் மன வருத்தத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: முன்னாலே சில முறைகள் இருந்தன. அதிலே நோஷன்ஸ் என்ற முறையிலே வைத்திருந்தார்கள். அதாவது அவர்கள் பெறுவது ஒன்று, வரவு வைப்பது ஒன்று, கொடுப்பது ஒன்று என்று இருந்தது. இப்போது இருக்கிற அமைப்புப் படி எவ்வளவு வரவு என்று காண்பியுங்கள். எவ்வளவு செலவு என்று காண்பியுங்கள், எவ்வளவு துண்டு விழுகிறது என்று காண்பியுங்கள் என்று கேட்கிறோம். துண்டு விழுவதிலே 80 சத வீதத்தை நாம் கொடுக்கிறோம். 80 சத வீதமா எவ்வளவு என்பதை நான் நானே என்னுடைய பதிலின்போது தெளிவாகச் சொல்கிறேன். மீதியை அந்தந்த நிறுவனங்கள் தரவேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறது. அப்போது கிடைத்தது இப்போது கிடைக்காமல் இருக்கலாம். அதனால் லாபம் இல்லை குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். அப்போது கிடைத்தது இப்போது கிடைக்காது சில பேர்களுக்கு, அறக்கட்டளைகள் என்று இருந்தால் அதிலே வருகின்ற வருமானத்தை அவர்கள் தனியாக வைத்துக்கொள்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. உண்மையான கணக்கு வேண்டும், வரவு எவ்வளவு செலவு எவ்வளவு துண்டு விழுவது எவ்வளவு என்று கேட்கிறோம். கேட்டு துண்டு விழுவதிலே 80 சத வீதம் நாம் தருகிறோம். 20 சத வீதம் அவர்கள் தருகிறார்கள். அந்தந்த நிறுவனங்களுக்குத் தனியாகச் சொத்துக்கள் இருந்தால் அதிலே இருந்து வருகின்ற வருமானத்தை இதிலே வரவினத்திலே சேர்த்துக் கொள்ள மாட்டோம், கல்லூரி வரவைத்தான் சேர்த்துக்கொள்வோம், கல்லூரிகள் வளருவதற்கு அவர்கள் அறக்கட்டளைகள் எதேனும் வைத்திருந்தால் அதிலேயிருந்து வருகின்ற வருமானத்தை அவர்கள் வைத்துக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்திருக்கிறோம்.

திரு எம். எலத்தீப்: துண்டு விழுவதிலே அரசாங்கம் 80 சதவீதம் எடுத்துக்கொண்ட பிறகும் மேற்கொண்டு துண்டுவிழுவதைப் பற்றித்

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1975 மார்ச் 20]

தான் நான் சொல்கிறேன். ஆகவே மூன்பிருந்த மூறையைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சில பள்ளிகளிலே அரபி, பார்ஸி, உருது மொழிகள் போதிக்கப் படுகின்றன. மதராஸே ஆஸம் உயர்நிலைப் பள்ளி அரபி, பார்ஸி, உருது மொழிகள் கற்பிக்கப்பட ஏற்பாடுகள் உள்ள பள்ளியாகும். என்ன நடந்திருக்கிறது? கடந்த ஓராண்டு காலமாக பாரசீக மொழி அங்கேயிருந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் இதைப்பற்றி கல்வித்துறை இயக்குநரிடம் கேட்டுக்கொண்டேன், அவர் உடனே நடவடிக்கை எடுத்தார், என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே ஒரு ஆசிரியரைப் போட வேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டார். ஆனால் இன்றையதினம் வரை பெர்ஷியன் மூன்ஷி போடப்படவில்லை, 6 மாதம் ஆகியும் பள்ளியில் ஆசிரியர் இல்லாமல் பிள்ளைகள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தேர்வுகள் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இதுவரையிலும் ஆசிரியர் போடவில்லை, அங்கேயிருக்கிற தலைமையாசிரியர் ஏதோ ஒரு காரணத்தாலே அப்படிச் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார். அரசாங்கம் உத்தரவிட்டும் கூட பாரசீக மொழி ஆசிரியரைப் போடாமல் அவர் கெட்ட நோக்கத்தோடு வேண்டுமென்று இருக்கிறார்.

(நண்பகல் 12 00)

இப்படி நான் சொல்வேன் அந்த ஸ்கூலைப் பொறுத்தவரையில்,

I demand that he should be transferred; he is the most persona non-grata; he is the most cantankerous என்று சொல்வேன். அரசாங்கம் சொல்லி 6 மாதங்கள் ஆகியும்

MR. DEPUTY SPEAKER: 'cantankerous' is not a proper word to use here.

THIRU M. A. LATHEEF: I have used it many times; that is used in Court also. My time is going on.

MR. DEPUTY SPEAKER: That is not proper.

திரு எம். ஏ. லத்தீப்: ஆகையால் நான் வேண்டிக்கொள்வதெல்லாம் உடனடியாக இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அரபு மொழிக்கு உருது மொழிக்கு போதிய ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். எங்கெங்கு உருது மொழி கற்பிக்கப்படுகிறதோ அந்த இடங்களிலே மட்டும் உருதுமொழி மாணவர்களுக்குத் தமிழ் சொல்லிக் கொடுப்பதில் என்ன சஷ்டம்? “திரி லாங்குவேஜ் ஃபார்முலா” வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அது எப்படி வரும்? மைனாரிட்டி மக்கள் உருது மொழி பேசுகிறார்கள் தாய்மொழி என்ற நிலையிலே இல்லாமல் தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் படிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மைனாரிட்டி மக்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது என்ற முறையிலே இருக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1975 மார்ச் 20]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Before my friend closes, I would like to raise a point of order. The Hon. Member Thiru Latheef was stating that the M. L. As. had the authority to break open locks and enter the school premises, if it was closed. Are we given such an authority under any law that is now in force? So far as Tamil Nadu is concerned, will it be in order for us to do such things? I would like to have a ruling from the Chair (interruption). The matter requires clarification. With my little knowledge, such a procedure is unknown. The matter will have to be reported to the educational authorities and if locks are to be opened, that will have to be done in the presence of the educational officers. Some such control should be exercised. That is the reason why I express a doubt whether we are empowered under any law to do like that. That may be just clarified. That is the only submission I would like to make.

THIRU V. KRISHNAMURTHI (Nelli Kuppam): Expunged portions should be restored.....

THIRU M. A. LATHEEF : Before the Chair gives a ruling, I want to make a clarification. I never said that any building, whether it is a public building or private building, can be broken open by an M. L. A. or for the matter of that anybody else. What I said was this. If a public building is deserted, is kept deserted for a long time, along with the authority which runs the school—that was what I said—I presume the Panchayat Union School Inspector—some of the officials accompanied the local M. L. A., and when the villagers told that the said school building was kept deserted for more than four years, with the authority of the Officer representing the body which maintains and administers the school, the school building was opened. It is only with the proper authority the school building was opened.....

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) : தலைவரவர்களே, அருமை நண்பர் பேசும் சமயத்தில் நான் குறுக்கிட்டேன். ஆனால் எதற்காகவோ சில போர்ஷன்களை எக்ஸ்பஞ்ச் செய்துவிட்டார்கள், எக்ஸ்பஞ்ச் செய்திருக்கக்கூடாது. சாதாரணமாக, நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் நண்பர் லத்தீப் அவர்கள் பேசும்பொழுது கேலரியில் உட்கார்ந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு நிறுவனம் மூடியிருக்கிறது என்றால் அது ஒரு பப்ளிக் இன்ஸ்டிடியூஷனாக ஆகட்டும், ஒரு காலேஜாகட்டும், ஒரு ஹைஸ்கூல் ஆகட்டும், அல்லது எலி மெண்டரி ஸ்கூல் ஆகட்டும், மூடியிருக்கிறது என்றால் அதன் பூட்டை உடைத்துத் திறக்க உரிமை இருக்கிறதா என்றால் யாருக்கும் உரிமையில்லை. நான் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாக இருக்கிறேன். லத்தீப் போன்றவர்கள் வந்து பூட்டை உடைத்து திறந்திருந்தால் I would have straight-away prosecuted him. ஆகவே, இதற்கு பர்மிஷன் வேண்டும், அதாரிட்டி வேண்டும், கோர்ட் ஆர்டர் செய்ய வேண்டும். பப்ளிக் இன்ஸ்டிடியூஷனாக இருந்தால் என்ன?

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்) [1975 மார்ச் 20]

It is a trespass. You have no business, even the Minister does not have any right to open an institution which is locked. அந்த மேனேஜ்மெண்ட் பர்மிஷன் கொடுக்க வேண்டும், அல்லது ஹெட்மாஸ்டர் வந்து திறக்க வேண்டுமே தவிர, பர்மிஷன் இல்லாமல் உள்ளே போனால் பிறகு ரிகார்ட்ஸ் காணாமென்றால்

(THIRU M. A. Latheef rose)

MR. DEPUTY SPEAKER : I will have to give my ruling.

THIRU M. A. LATHEEF : He is saying 'trespass' and all that. What does he know about law ?

THIRU R. PONNAPPA NADAR : That is an insinuation. I object to that. Such an insinuation should not be passed against another member.....

MR. DEPUTY SPEAKER : Both are M.A.B.Ls.

THIRU M. A. LATHEEF : I am quite right. I am prepared to face prosecution. What he says is....

MR. DEPUTY SPEAKER : Two lawyers will never agree on a point of law.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM : Has any Panchayat Union Chairman got the right to prosecute any M.L.A. under any circumstances ?

MR. DEPUTY SPEAKER : Before the eyes of law all are equal. Whether he is an M. L. A. or a Minister or an ordinary citizen, all are held as equal before law. So, if an M.L.A. breaks the law, he has no protection, except that during the meeting days he can come and take shelter in the House or in the precincts of the House. Otherwise, he would be certainly taken to task. There is no doubt about it.

THIRU M. A. LATHEEF : Your ruling should not create an impression that I have committed anything wrong. Your ruling must take into consideration what I have already said. I have said already that the building was kept locked for a considerable time and the authority which maintains and runs the institution is authoritatively given the right to break open the institution. That authority accompanied me and with that authority the institution was broken open. Taking into consideration that observation of mine, you must give a ruling and not a flanket ruling which may give an impression that I broke open the leak.

1975 மார்ச் 20]

MR. DEPUTY SPEAKER : No, no. I never understood the point of order to mean that Mr. Latheef broke open the lock of a particular school and that he should be prosecuted. I am giving a general proposition. Even if he is an M. L. A., he is not protected from being prosecuted or taken to task or being punished under any of the provision of the law. That is all. The Hon. Member Thiru Latheef has expressed good faith in taking such action and I do not think that will amount to an offence.

THIRU K. KANDASWAMY : Hon. Mr. Deputy Speaker has stated that any legislator can be prosecuted if he commits an offence. That is true, but without the consent of the Speaker, no prosecution can be launched against a Legislator. Even for a criminal offence, the permission of the Speaker has to be got....

DR. H. V. HANDE : On a point of order, Sir my learned friend and Advocate friend Mr. Kandaswamy's contention is that any member..

MR. DEPUTY SPEAKER : May I make a clarification? Only one thing I will tell you and then you can carry on. The privilege of calling another person as learned friend belongs only to the class of lawyers and nobody else. Being a doctor, you should not call him as a learned friend.

DR. H. V. HANDE : I will abide by the ruling of the Chair. I would not call him as my learned friend. I would say my friend Mr. Kandaswamy. His point is that an M. L. A. should be prosecuted only with the permission or with the prior consent of the Speaker. With what ever little law that I know, my information is that any member of the Legislature can be prosecuted, if he has committed an offence under the I.P.C. or whatever it is. But the information must be given to the Speaker. But we do not get any permission, as far as prosecution is concerned. The only thing is, information is communicated to the Speaker and the Speaker communicates in turn this information to all the members. Am I right? Or, I would like to know whether my friend Mr. Kandaswamy is right. I would like to have a ruling from the Chair.

MR. DEPUTY SPEAKER : Dr. H. V. Hande is perfectly right. Action can be taken against any legislator, but that should be communicated to the Speaker and the Speaker will, in turn, intimate to the House. Mr. Latheef, I will give you two more minutes. You please carry on and finish.

THIRU M. A. LATHEEF : If anybody has transgressed the limits of the law, he will be punished. But I maintain that I have never transgressed any limit of law and I am within my rights.

[1975 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் சொல்லும்பொழுது அவர்கள் பல அதிகாரிகள், மற்றவர்களோடு பூட்டிக் கிடந்த கட்டிடத்தைப் போய் திறந்தேன் என்றுதான் சொல்கிறார்களே தவிர, வேறல்ல. ஆகவே, இந்தப் பிரச்சினை பெரிதாகப் போக வேண்டியதில்லை.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : தலைவரவர்களே, அடுத்து, இந்தக் கல்வியைப் பற்றி சீர்திருத்தக் குழு அமைத்திருப்பதாகப் பத்திரிகைகளில் படித்தேன். அந்தச் சீர்திருத்த குழுவிலே முக்கியமாக இன்றைக்கு மைனாரிட்டிகளின் சில தனித்தன்மைகளையும், பண்பாடுகளையும் காக்கின்ற வகையிலே இந்தச் சீர்திருத்தக் குழுவில் ஆலோசனை சொல்வதற்கு மைனாரிட்டிகளின் சார்பில் யாரையும் இந்த அரசு அமைத்த குழுவில் இடம் பெறச் செய்யாதது பெருத்த ஏமாற்றத்தை அளிப்பதாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரியாக பாடநூல் குழுவைப் பற்றி ஒரு முக்கியமான (மணியடிக்கப்பட்டது) இது முக்கியமான விஷயம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : முக்கியமான விஷயம் என்றால் ஏன் பின்னால் சொல்கிறீர்கள்?

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : பாடநூல் சம்பந்தமாக ஒரு குழு அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் குழுவில் எந்த ஒரு மூஸ்லீமும் போடப்படாததால், நபிகள் நாயகத்தைப்பற்றியெல்லாம் தவறான கருத்துக்களைப் பாடப் புத்தகங்களில் எழுதிக் கொண்டே வருகிறார்கள். நபிகள் நாயகம் மூஸ்லீம்களுக்குக் கடவுள் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள் மகானுபாவர்கள். காலேஜிலே புரொபசராக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் நபிகள் நாயகம் மூஸ்லீம்களின் கடவுள் என்று எழுதுகிறார்கள். அதைப் பள்ளியிலே வைத்திருக்கிறோம்.

ஆகையால் இவைகளை எல்லாம் போக்குகின்ற வகையில் பாடநூல் குழுவிலே மூஸ்லீம்களுக்கு இடம் அளித்து இத்தகைய குறைபாடுகளை நீக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லி 118 கோடி ரூபாய்க்கு நல்ல பல திட்டங்களை வைத்திருப்பதைப் பராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று கூறி, இருக்கின்ற குறைகளைச் சொல்லத்தான் தலைவர் அவர்கள் நேரம் கொடுத்ததால் மற்றவற்றைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்ல முடியவில்லை என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எல். கணேசன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் கல்வி மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்காக நிர்ப்ப நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“எளிமையினால் ஒரு தமிழன் படிப்பில்லை என்றால் இங்குள்ளோர் எல்லோரும் நாணிடவும் வேண்டும்” என்றார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்.

1975 மார்ச் 20]

[திரு. எல். கணேசன்]

பாட்டுக்கொரு புலவர் பாரதியார் “ அன்ன சத்திரங்கள் ஆயிரம் கட்டுவது, அறங்கள் பல்லாயிரம் செய்வதைக் காட்டிலும் ஒரு ஏழைக்கு எழுத்தறிவிப்பது சாலச் சிறந்தது ” என்று சொன்னார்.

மிகத் தெளிவாகப் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்—

“ என்னருந் தமிழ்நாட்டின்கண் எல்லோரும் கல்வி கற்று
பன்னருந் கலைஞானத்தால் பராக்கிரமத்தால் அன்பால்
உன்னத இமமலைபோல் ஓங்கிடும் கீர்த்தி எய்தி

இன்புற்றார் என்று மற்றோர் இயம்பக் கேட்டிடல் என்னுளோ!

என்ற வினாவைத் தொடுத்தார்.

இன்றைய தினம் அந்த மரபு வழி வருகிற மாநில அரசு அந்தக் கொள்கைகளை இதயத்தில் தாங்கி அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த ஆக்க பூர்வமான செயல்களில் ஈடுபடுவதைக் காணும்போது தமிழ் மக்கள் என்ற உணர்வு படைத்தவர்கள் அத்துனை பேரும் மகிழ்ச்சியும், பெரு மிதமும் கொள்ளவேண்டும்.

கல்வி மானியத்தில் முக்கிய தலைப்பில் “ எண் 277-கல்வி ” என்ற தலைப்பில் ஏறத்தாழ 117 கோடி ரூபாயும், அதைப் போலவே டக்ஷெறு தலைப்புளில், தொழில் நுட்பக் கல்வி என்ற தலைப்பிலும், மருத்துவக் கல்வி என்ற தலைப்பிலும், ஏறத்தாழ அத்துனை துறைகளையும் இணைத்து 148 கோடி ரூபாயை இந்த ஆண்டு இந்த அரசு கல்விக்காக ஒதுக்கி யிருக்கிறது.

மொத்தம் 538 கோடி ரூபாயில் ஏறத்தாழ இது 30 சதவிகிதம் என்பதைப் பார்த்துப் பெருமைப்படலாம். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே இருக்கின்ற பல்வேறு மாநிலங்களிலே கல்வித் துறையிலே தமிழகம் முன்னோடியாகச் செயல்பட்டு முன்னணியில் நிற்கிறது என்பதை அத்துனை பேரும் உணர்வார்கள். அதைப் போலவே எல்லாத் துறைகளிலும் அந்த முன்னேற்றத்தை நம்மால் காண முடிகிறது.

ஏறத்தாழ 61.6 இலட்சம் படிக்கின்ற சிறார்கள் தமிழகத்தில் இருக் கிறார்கள். அதிலே 55.06 இலட்சம் பேர்கள் இன்றைய தினம் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 90 சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்ட இளம் சிறார்கள் தொடக்க நிலைப் பள்ளிக் கல்வியைப் பயின்று கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பது சாதாரணமான செய்தியல்ல.

இடைநிலைக் கல்வியில் 27.7 இலட்சம் பேர் படிக்கவேண்டும். இன்றைய தினம் 14.56 இலட்சம் பேர் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு ஒரு இலட்சம் பேரைத் தொடக்க நிலைக் கல்வியிலும், 50,000 பேரை உயர்நிலைக் கல்வியிலும் சேர்ப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்வதாக உறுதியளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப் போலவே பள்ளிசனின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வருகிறது. தொடக்கப்பள்ளிகள் 1965-66-ல் இருந்தது 24,641 தான். இன்றைய தினம் 1974-75-ல் 26,797 தொடக்கப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன.

[திரு. எல். கணேசன்]

[1975 மார்ச் 20]

உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 2,234 தான். 1965-66-ல் இருந்தன. இன்றைய தினம் அவை 2,882 ஆக உயர்ந்திருக்கின்றன.

அதைப் போலவே ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 1965-66-ல் 1,96,690 ஆக இருந்தது இன்றைய தினம் 1974-75-ல் 2,48,220 ஆசிரியர்கள் என்ற அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது.

உயர்நிலைக் கல்விக்கு மேல் கல்லூரிகள் என்று வருகிறபோது 1947-ல் இந்த நாட்டில் இருந்த கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 24. விடுதலை பெற்று 1967 முடிய 20 ஆண்டுகளில் உருவான கல்லூரிகளையே சேர்த்து மொத்தம் 105. ஆகவே, 20 ஆண்டுகளில் அதிகப்படியான கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 81. 1967-க்குப் பிறகு இன்றைய தினம் வரை 1974-75ல் 183 கல்லூரிகளாக அந்த எண்ணிக்கை உயர்ந்திருக்கிறது. எட்டே ஆண்டுகளில் 78 கல்லூரிகளைத் தமிழக அரசு துவக்கியிருக்கிறது. 20 ஆண்டுகளில் காங்கிரஸ்காரர்கள் உருவாக்கிய கல்லூரிகள் 81 தான் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அதைப் போலவே மாணவர்களின் எண்ணிக்கையும் நாளுக்குநாள் வளருகிறது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். 1947-ல் கல்லூரி மாணவர்கள் 17,000 பேர்தான். 19-67-ல் 94,000 பேர் பயின்றார்கள். 20 ஆண்டுகளில் 77,000 பேர்தான். அதைப். 1974-75-ல் 2 லட்சம் பேர் படிக்கிறார்கள். எட்டே ஆண்டுகளில் 1 லட்சத்து ஆறாயிரம் மாணவர்கள் அதிகம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தப் புள்ளி விவரங்களை நான் சொல்லக் காரணம்—எனக்கு நன்றாக நினைவுக்கு வருகிறது. 1967-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்பதற்கு முன்னால் ஸ்தாபன காங்கிரஸ்—ஸ்தாபன காங்கிரஸ், இந்திரா காங்கிரஸ், என்று அன்று இல்லை. எல்லாம் ஒன்றாக இருந்த காலத்தில் “கல்விக் கண் கொடுத்தவர் காமராஜ்” என்றார்கள். நான் நன்றியுணர்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். பின் தங்கியவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் கல்வியிலே முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்று பாடுபட்டவர் காமராஜர் என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை.

அதற்கு அடுத்த வரியைச் சொன்னார்கள்—“காமராஜர் பள்ளிகளைத் திறந்தார்; திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தால் பள்ளிகளை எல்லாம் மூடிவிடுவார்கள்” என்று அன்றைய தினம் பேசினார்கள். அந்தக் காமராஜர் காலத்தில், உருவாக்கப்பட்ட பள்ளிகளின் எண்ணிக்கையைக் காட்டிலும் இன்றைய தினம் அந்தத் துறையில் அதிகமாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மெத்தப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்வேன்.

அதே நேரத்தில் இன்னொன்றையும் சொல்லிக்கொள்வேன். இந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட, பின் தங்கியவர்களுக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் தனிச் சலுகை கொடுப்பதை போலவே கல்வியிலும் கொடுக்கிறார்கள். மாணவர்கள் சேருகிறபோது அந்த விகிதாசாரத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த நாட்டில் தரதிருஷ்டவசமாக அண்ணாவைப் பற்றிப் பொருள்

1975 மார்ச் 20]

[திரு. எல். கணேசன்]

உணர்த்துவதற்குத் தகுதியற்றவர்கள்—“To give interpretation to Anna”
பொருள் உணர்த்துவதற்குத் தகுதியில்லாதவர்கள் கூட, இப்படிப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பது அண்ணா அவர்கள் கொள்கைக்கு முரணானது என்று வாதிடுகிறார்கள். அண்ணா அவர்கள் தெளிவாக முதல் பட்ஜெட் டிலேயே கூட அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் துறையில் இன்றைக்கும் நாம் எல்லா வகையிலும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியில் இருந்து வழுவாமல் காரியங்களை ஆற்றி வருகிறோம்.

நான் இந்த நேரத்தில் சில ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளை மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரிடம் தெரிவித்துக் கொள்வதைக் கடமையாகக் கருதுகிறேன். கல்லூரிகளையும், பள்ளிகளையும் அதிகம் உருவாக்கியிருக்கிறோம். இது முதல் கட்டம். அடுத்த கட்டம்—அவர்களே குறிப்பிட்டது போல்—இனிமேல் நாம் செய்ய வேண்டியது பல்வேறு பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் கட்டம் இல்லாமல் இருக்கிறன. அந்த வசதிகளைப் பெருக்கித் தரவேண்டும்.

குறிப்பாகச் சொன்னால் என்னுடைய வட்டத்தில் ஈச்சங்கோட்டை என்ற இடத்தில் பள்ளி இருக்கிறது. அதற்குக் கட்டம் இல்லை. கீற்றுக் கொட்டகையில் எட்டு ஆண்டுகளாக இருக்கிறது. கல்வியமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். பல்வேறு பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட பள்ளிகளுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட வேண்டும், பள்ளிகள், கல்லூரிகளின் வசதிகள் பெருக்கப்பட வேண்டும். செம்மைப்படுத்தப்பட வேண்டுமென்பதிலே கவனம் செலுத்தப்படும் என்ற அறிவிப்பைக் காணுகிறபோது உண்மையில் சரியான திசை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைக் காண மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

தமிழாய்ந்தவர் தமிழக முதல்வராக இருக்கிறார்கள். தமிழாய்ந்தவர் கல்வியமைச்சராக இருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழி வளர்ச்சி, நாசிரிகம் பண்பாடு, அவற்றைப் பேணிக் காப்பதில் ஊக்கம், உற்சாகம் இவர்களை விட அதிகம் பெற்றிருப்பவர்கள் யாரும் இல்லை என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி இருக்கிற நேரத்தில் உலகப் பல்சுவைக் கழகங்களில் எல்லாம் தமிழ் இருக்கை (Tamil Chair) ஏற்படுத்திட வேண்டும். இதிலே, பக்கத்திலே இருக்கும் மாநிலமான பெங்களூர் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் இருக்கை (Tamil Chair) இல்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழின் தொன்மை, றிறப்புக்களை எல்லாம் உலகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் தெரிவிக்க வருள்கூர்ந்து இந்தப் பணியினைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வேன். அதைப் போலவே தமிழ் வளர்ச்சித் துறையை வைத்திருக்கிறோம். அதைப் போலவே தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தை வைத்திருக்கிறோம். இவைகளை வைத்து தமிழகத்தில் இது வரையிலே ஒரு வாக்கியிருக்கிற ஒப்பற்ற நூல்களை ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்த்து உலகமெங்கும் தமிழின் பெருமையை பரவச் செய்கிற முயற்சிகளில் முனைப்போடு ஈடுபட வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எல். கணேசன்]

[1975 மார்ச் 20]

நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்கள் பேசியதை நான் சின்னஞ்சிறு மாணவனாக இருக்கிற நேரத்தில், கேட்டிருக்கிறேன். எங்களுடைய உள்ளங்களிலே உணர்ச்சிகளை ஏற்படுத்திய பாட்டு பாவேந்தர் பாரதி தாசன் அவர்கள் பாட்டுக்களாகும். இன்றைக்கும் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்கள் பாட்டைச் சொல்லாமல் கல்வி அமைச்சரவர்கள் கூட்டத்தை முடிப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட பாவேந்தர் பாரதி தாசன் அவர்கள் நூல்களையும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நூல்களையும் நாட்டுமையாக்கி எல்லாவற்றையுமே முழுமையாக வெளியிட வேண்டுமென்று, மிகப் பணிவன்போடு நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாவேந்தர் நூல்களில் பல நூல்கள் எழுதப்பட்டு வெளிவிடப்படாமல் இன்றைக்கும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக இருக்கின்றன. நான் கல்வியமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் உடனடியாக பாரதிதாசன் நூல்களுக்கு ஆய்வுத் துறையை உருவாக்கித் தரவேண்டும். இதற்குப் பெரிய செலவு கூட இருக்காது. இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதிதாக ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை துவக்குவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களை இணைத்து மையப் பகுதியான தஞ்சையில் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். தஞ்சையைப் பற்றி எல்லோருக்கும் தெரியும். கலை வளர்ந்த இடம். சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிற அரும் பணிகள், அவர்தம் காலத்தில் தோன்றியுள்ள உருவாக்கியிருக்கிற புலவர் பெருமக்கள், அவர்கள் உருவாக்கியுள்ள உலாக்கள், பிரபந்தங்கள் ஏராளம். பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தஞ்சை சோழப் பேரரசு பெரிதும் காரணமாக இருந்திருக்கிறது என்பது அனைவரும் அறிந்த உண்மை. ஆகவே உருவாக்கப்படுகிற பல்கலைக் கழகத்தை தஞ்சையில் உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

கீழ்த்திசைக் கல்லூரிகளில் (ஒரியண்டல் காலேஜ்களிலே) ஊதியத்தை அதிகப்படுத்தினார்கள். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக திருவையாற்றில் இருக்கிற கல்லூரியில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும், பேராசிரியர்களுக்கும் ஊதியம் உயர்த்தப்படவில்லை. இதில் ஒரே ஒரு சிக்கல்தான் இருக்கிறது. ஊதிய உயர்வு இப்போது எய்டல் ஒரியண்டல் காலேஜ்களுக்குப் பொருந்தாதாக இருக்கிறது. அரசு மானியம் பெறாத இந்தக் கல்லூரிக்கு இவ்ஊதிய உயர்வு பொருந்துமா, பொருந்தாதா என்று இந்தப் பிரச்சனை பல ஆண்டுகளாக நீட்டிக்கப்படுகிறது. மாண்புமிகு கல்வியமைச்சரவர்களிடம் இதைப் பற்றி விளக்கமாகக் கூறியிருக்கிறேன். அவர்கள் செய்வதாக ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அருள் கூர்ந்து ஊதிய உயர்வை நம்முடைய திருவையாறு புலவர் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும், பேராசிரியர்களுக்கும் பயனளிக்கிற வகையில் ஒரு சிறிய திருத்தத்தை அரசாணையில்

1975 மார்ச் 20]

[திரு. எல். கணேசன்]

(ஜி. ஓ. வில்) செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு அதிகமாகப் பணம் செலவாகும் என்று இல்லை. ஆகவே, இதைச் செய்து தரவேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு குறையைச் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தஞ்சை மன்னர் கல்லூரியில், சரபோஜி கல்லூரியில், தொடர்ச்சியாக 2, 3 ஆண்டுகள் பொருளாதாரப் பட்ட மேற்படிப்பு தொடங்க வேண்டுமென்று பல்வேறு கால கட்டங்களில் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் முக்கியமான கோரிக்கை. தஞ்சை, மாவட்டத்தினுடைய தலை நகரம். அதில் பல்வேறு பட்ட மேற்படிப்புகள் இருக்கின்றன. பொருளாதாரத் துறையில் பட்ட மேற்படிப்பை உருவாக்குவது பெரிய சிரமமான காரியமல்ல. இதற்கு விஞ்ஞான ஆய்வுச் கூடங்கள் தேவையில்லை. அங்கே இருக்கிற பேராசிரியர்கள் தகுதி மிக்கவர்கள். அங்கே பட்ட மேற்படிப்பை உடனடியாகத் துவங்குவது எல்லா வகைகளிலும் பொருத்தமாக இருக்கும். இதைப்பற்றி கல்வியமைச்சரவர்களிடத்தில் தனிப்பட்ட முறையில் கோரிக்கையைக் கொடுத்தபோது ஏற்றுக் கொண்டார்கள். ஆகவே, அவர்கள் அருள் கூர்ந்து இதை உருவாக்கித் தந்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, தமிழ் மொழி, தமிழ் வளர்ச்சி, தமிழ் இன வளர்ச்சி, தமிழ்க் கலாச்சாரம் இவைகளை காக்கின்ற பணிகளில் இன்னும் தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்திட வேண்டும். அப்படி கவனம் செலுத்தி, நாம் கொடுத்த நியாயமான கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றச் செய்தால் நாம் சொன்னவைகளைச் செய்தோம் என்ற திருப்தி ஏற்படும் என்று சொல்லி, மானியத்தை வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, ஆன் எ பாயிண்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன் ; நான் பேசுகிறபோது கல்வித் துறையிலே பொருளாதார அடிப்படையில் எல்லா சமூக மாணவர்களுக்கும் சலுகை தரவேண்டுமென்றும், எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை என்றும் சொன்னேன். இதுபற்றி குறிப்பிட்டுப் பேசுவதுபோல மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கணேசன் அவர்கள் அண்ணாவினுடைய தம்பி என்று சொல்வதற்குத் தகுதி இல்லாதவர்களெல்லாம் விஷயங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாக சொன்னார்கள். என்னைப் போன்றவர்களின் தகுதியை நிர்ணயிக்கக்கூடிய தகுதி அவர்களுக்கு இல்லை என்பதை சொல்கிற அதே நேரத்தில் எங்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கிற Perspective Plan for Tamil Nadu என்ற புத்தகத்திலிருந்து சிலவற்றைப் படித்துக் காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நான் சொல்லிய இந்தக் கருத்துக்களுக்கு அடிப்படையாக இந்த பிளானில் இருக்கிற அறிக்கை ஆதரவாக இருக்கிறது.

‘The social inequality now existing between different communities can be minimised and eliminated ultimately, only if a new order of society in which class and caste distinctions do not exist, is established and equal opportunity is provided for each and every able-bodied and intelligent citizen to realise his aspirations....’

இதிலே நான்காவது பாராவில் சோஷியல் சேஞ்ச் என்பதிகே

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1975 மார்ச் 20]

'The aim is to create a casteless and a classless society. The programme of intensive social education is suggested to orient the children towards healthy social attitudes at the pre-school level. Social change of the right type would accelerate economic development by transforming society into a set of efficient, hard working, and enterprising people devoid of irrational prejudices.....'

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விளக்கம் சொல்கிற சமயத்தில் சொற்பொழிவுபோல் சொல்லக் கூடாது. உங்களைப்பற்றிச் சொன்னதாக இருந்தால் அதை மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுங்கள்.

திரு. செ. அரங்கநாயகம் :

'For attaining this end, growth-retarding forces should be identified and action—legal and other—taken to remove the same.... 'இன்னும் ஒரு வரி படித்து விடுகிறேன். 'The use of caste names and appellations should be discouraged. As a first step, Government grants and support may be denied to agencies and institutions named after particular communities and castes.'

இந்த கருத்துக்களெல்லாம் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களைத் தலைவராகவும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மதியழகன் அவர்களைத் துணைத் தலைவராகவும் கொண்ட இந்த அறிக்கையில் இருக்கிறது. இந்தக் குழுக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில்தான் அண்ணா அவர்களையும் இணைத்துச் சொன்னேனே தவிர தனிப்பட்ட மூறையில் சொன்னதாக நினைக்க வேண்டாம். இந்தக் கருத்துக்களை மறுப்பதாக இருந்தால் சந்தர்ப்பம் வருகிற நேரத்தில் நண்பர் அவர்கள் மறுக்கட்டும்.

THIRU L. GANESAN : Sir, I want to make a personal explanation. I do not refer to the hon. Member. If he takes it as though I am referring to him, I can say only one thing "Guilty conscience needs no accuser". My contention is that what we are doing, is according to the path of Anna. Therefore, as far as we are concerned, to talk of merit especially in unequal circumstances, is nothing but farce and myth.

சமமான சூழ்நிலை இல்லாமல், ஒட்டப் பந்தயத்தில் முன்னாலே சில பேரை ஓட விட்டு, பின்னாலே சில பேரை ஓடவிட்டு, பின்னாலே கடைநிலையில் இருக்கிறவர்களைப் பார்க்கிறபோது, முன்னாலே வருகிறவர்கள் மூந்திக் கொண்டவர்கள் என்ற வாதத்தை அண்ணா அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. அண்ணா அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டதில்லை. அண்ணா சொல்லியிருக்கிறார்கள் "சமமான சூழ்நிலை இல்லாத நேரத்தில் தகுதி அடிப்படை என்று பார்க்காமல் இந்த வேறுபாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு தான் பின் தங்கியவர்களுக்கு அதிகமாகச் சலுகை கொடுத்திருக்கிறார்கள்", என்று. பின்தங்கியவர்களைத் தூக்கிவிட்டால்தான் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த முடியும். முன்னாலே ஓடிக் கொண்டிருக்கிறவர்களை முன்னாலே ஓட விட்டு, பின்னாலே ஓடிக் கொண்டிருக்கிறவர்களைப் பின்னாலே ஓட விட்டு, சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த முடியாது. Equality Creation is impossible.

1975 மார்ச் 20]

திரு. இ.எஸ். தியாகராசன் : தலைவரவர்களே, டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் கோரியுள்ள கல்வி மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்லிட விரும்புகிறேன்.

தமிழகத்தின் ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே சுமார் 30 பங்கை இன்றைய தினம் கல்வி இலாகாவிற்காக நம்முடைய தமிழக அரசு செலவு செய்கிறது என்பதைத் தமிழகம் மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலே பாராட்டுகிற அளவிற்குக் கல்வித்துறை செயல்பட்டு வருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய ஆண்டு பட்ஜெட்டான 537 கோடி ரூபாயிலே இன்றைய தினம் 144 கோடிவரை கல்விக்காகவும், இந்த மானியத்தைத் தொடர்ச்சியாகக் கொண்டிருக்கிற மற்ற துறைகளிலேயும் செலவு செய்யப்படுவது உண்மையிலேயே பெருமைப்படத்தக்க ஒன்றாகும். ஏழை எளியவர்களை யெல்லாம் இந்தக் கல்வித்துறையானது இன்றையதினம் தூக்கி விடுவதற்கு மிகவும் ஒத்துழைக்கிறது, உதவி புரிகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் மறுக்க முடியாது. இன்றையதினம் ஆயிரக் கணக்கான தொடக்கப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இந்தத் தொடக்கப் பள்ளிகளின் வளர்ச்சிக்காக பல நல்ல திட்டங்களை நம்முடைய அரசு செய்து வருகிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

தொடக்கப் பள்ளிகள் சில கிராமங்களில் இருக்கின்றன. அவற்றிற்குக் கட்டிடங்கள் இல்லை. அதற்காக ஏற்கனவே அரசு, “தமிழ்நாடு தொடக்கப் பள்ளி கட்டிட கார்ப்பரேஷன்” என்று அமைப்பதாக டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அப்படி ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்படுமானால், சிறுசிறு கிராமங்களில் இருக்கும் துவக்கப் பள்ளிகள் கட்டிடங்களைப் பெறுவதற்கான நல்வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நினைவுட்க் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோன்று உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கான— ஒரு கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்படுமானால், இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் கட்டிடம் இல்லாத கஷ்டத்தைப் போக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு ஹையர் எலிமென்டரி ஸ்கூலுக்கும் ஒரு சில பள்ளிகளுக்குத்தான்—ஒரு பி.டி ஆசிரியரை நியமித்து இருக்கிறார்கள். இது போல் எல்லா ஹையர் எலிமென்டரி ஸ்கூலுக்கும் ஒரு பி.டி. ஆசிரியர் வீதம் நியமிக்க வேண்டுமென்றும் கட்டாயம் நியமிக்க வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படி செய்வதால், அந்தப் பள்ளி மாணவர்கள் சிறந்த கல்வியைப்

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

[1975 மார்ச் 20]

பெறுமுடியும், அதே நேரத்தில் படித்து பட்டதாரியாக இருந்து, வேலையில்லாமல் இருக்கும் பி.டி. ஆசிரியர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு அளித்தது போல் இருக்கும் என்றும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

ஹையர் எலிமென்டரி பள்ளிக்கூடங்கள் சிலவற்றிற்கு உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களைத் தந்து இருக்கிறார்கள். பல பள்ளிகளுக்குத் தரப்படவில்லை. ஒதுக்கப் பட்டிருக்கும் நிதியாண்டில் 150 ஆசிரியர்களுக்குத்தான் வேலை அளிக்கப்பட இருக்கிறது. இந்த 150 ஆசிரியர்களை வைத்து எல்லாப் பள்ளிக்களுக்கும் உடற்பயிற்சி கொடுக்க முடியுமா? உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களை எல்லாம் பள்ளிகளுக்கும் போட்டு, இளம் சிறுர்களுக்கு இளவயதிலிருந்தே அந்தப் பயிற்சி தர அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பகல் உணவுத் திட்டம் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மதிய உணவு எல்லா பகுதிகளுக்கும் சரியாகப் போய் சேருவது இல்லை. அங்கே இரண்டு மூன்று வேன்கள்தான் இருக்கின்றன. அதிலே ஒன்று எப்போதும் ரிப்போர்ட் நின்றுகொண்டு இருக்கிறது. அதனால் அவர்களால் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அதைக் கொண்டுபோய் சேர்க்க முடிவதில்லை. ஏழை சிறுவர்கள் பகல் உணவு வரும் என்று காத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்காக, இப்படி வேன் மூலம் உணவு விநியோகம் செய்யமுடியாத இடங்களுக்கு, அப்படிப் பட்ட கிராமங்களுக்கு, உணவு சுப்பளை செய்ய முடியாத கிராமங்களுக்கு, அவர்களையே முன்போல் உணவு தயாரித்துக் கொள்ள அமைச்சர் அவர்கள் வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் கல்வி பெறுவதற்கு நல்ல வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழில் கல்வி பெற வாய்ப்பு இருக்குமானால், மாணவர்கள் எதிர்காலத்தில் எந்தத் தொழிலுக்குத் தாங்கள் போகவேண்டுமென்று நிர்ணயித்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். ஆகவே, அந்தத் தொழில் கல்வியை எல்லா பள்ளிகளிலும் புகுத்த அரசு உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ஸையன்ஸ் லாபரேடரி கிராண்ட் தருகிறார்கள். 500 மாணவர்கள் உள்ள பள்ளிகளுக்குத்தான் இந்த கிராண்ட் தருகிறார்கள். 300 மாணவர்கள் இருக்கும் பள்ளிகளுக்கும் ஸையன்ஸ் கிராண்ட் கொடுத்தால், அங்கே படிக்கிற மாணவர்களும் மேல்நிலைப் படிப்புக்குச் செல்கிறபோது வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, அரசு குறைந்தது 300 மாணவர்கள் இருக்கும் பள்ளிகளுக்கும் இந்த ஸையன்ஸ் கிராண்ட் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருத்தணிப் பகுதியில், தெலுங்கு ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அவர்கள் தெலுங்கில் படித்து இருப்பதால், அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்காமல் அவதிப் படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்ற வேலை கொடுப்பதற்கு அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 20]

[திரு. இ. எஸ். தியாகராசன்]

செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்கள் 12,000 பேர் தமிழகத்தில் வேலை இல்லாமல் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. என்னுடைய தொகுதியில் சில ஆசிரியர்கள் 1970-71-ம் ஆண்டில் பாஸ் செய்தவர்கள், இன்றையதினமும் வேலையில்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அந்த நிலையைப் போக்குவதற்கு அரசு ஏற்கெனவே நடத்தி வந்த “அப்பிரன்டிஸ்” திட்டத்தை மறுபடியும் துவக்கி ஆண்டு ஒன்றுக்கு 5,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு தரும் நிலையை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் மொழி வளர்ச்சி பற்றி அறிக்கையில் விளக்கமாகச் சொல்லப் பட்டு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே தமிழ் வளர்ச்சிக்காக ஒரு தனி வாரியம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அந்த வாரியத்திற்குத் தமிழ் அறிஞர் ஒருவர் தலைவராக இருந்து, தமிழ் மொழி வளர்ச்சியை நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்றும் பல முறை கேட்டு இருக்கிறேன். அதற்கு அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான திருத்தணியில் இருக்கும் கல்லூரிக்கு நல்ல கட்டிடம் கட்டித் தரவேண்டும், பி.எ., பட்டதாரி வகுப்பைத் துவக்க வேண்டுமென்று சென்ற ஆண்டே கேட்டேன். அரசு இந்த ஆண்டாவது அதைத் துவக்க முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Mr. Speaker, Sir, I welcome the budget amount allotted for Education which is more or less 30 per cent of the State revenues but whether we are getting the yield proper for the investment we make, is the most important point for consideration. Any body who goes through Tamil Nadu will find more students outside the classes than those inside during school hours. There is absolute lack of discipline. Whether it is due to the fault of students, fault of parents, fault of teachers. I am not prepared to enter into any argument today. But, Sir, it is our duty to realise that these are the persons who will have to run the administration of the country, run the Government services and the like, after 10 years. They are the persons who will have to be behind the machinery of the country after 10 years. If the money we are spending is not properly utilised, if the manpower is not properly harnessed what will be the welfare of the country's administration after 10 years is a matter which we will have to seriously consider and rectify if possible.

Coming to the other major points expressed by Mr. Ganesan, I also say that backward communities should come up. Their lot will have to be improved. But what do we find? We have ordi-

[[Thiru K. M. Subramaniam] [1975 மார்ச் 20]

nary slum schools, ordinary panchayat schools, ordinary Corporation schools, ordinary management schools and apart from these, we have hundreds of kinder garten schools for higher classes children, wherein even middle-class people, who cannot afford to send their children, do send their children.

So we have created many castes and classes in elementary education, even though our intention is to abolish castes and classes. Many of the elementary schools are not properly managed. Let the Hon. Minister go round and he will see Corporation elementary schools without buildings, with thatched sheds, etc. That is ridiculous. We allot so much of money for education. There is also difference between the methods of teaching and efficiency in these elementary schools and other schools. Under these conditions ordinary boys belonging to the slums and other low classes can never come up to the level of higher classes boys in public examinations, whatever tuition we may offer at a later stage to these boys.

I am very glad that Tamil is encouraged. But what is happening? You go to any high school; there is such a great demand for English medium. There are Ministers recommendation letters to the Headmasters and recommendation letters from P.As to Ministers to the headmasters to admit such and such a boy in the English medium class. Parents want English medium. I know in one school there are 96 children in one class of English medium. As per Government rules, unfortunately there is only one class or section whatever be the number of students. The teachers refuse to go to such classes where there are 96 children.

Leaving alone efficiency, they are very much afraid to face such a group of boys. Unless this is rectified, we cannot have good education. Let us not be governed by slogans; let us go to the practical aspects. When parents want English medium and when children of officers are admitted to English medium with pressure and recommendations from Ministers, why not relax the conditions and allow whatever the parents want for their children and allow the schools to have more English medium classes or have exclusively schools with English medium. Why allow commercialised schools to charge Rs. 35 and 50 for each class? People are paying, no doubt. Because, they feel that if their children will be better off only if they studied in the English medium classes or schools. In Bombay and Punjab, particularly in Bombay, more than 2 lakhs of pupils are in the English medium sections. They say 'we are Maharashtrians'. There are hundreds of commercialised schools in Bombay where the parents pay Rs. 100 and more per month as fees.

1975 மார்ச் 20]

[திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

Sir, now this Government is a popular Government. Why not they relax the rules so that they could satisfy the parents and make them spend less money on education? Many people are running these commarualised schools. I am uyself running one and I am one of those crimials. I sdmit it. But I am afraid there is no other go. I am fully aware of the difficulties of pareuts. When they come, they say அரிசி விலை ஏறிப் போச்சே பீஸைக் குறைக்கக் கூடாதா ?

I am not able to help them. There is a huge demand for English medium schools. Therefore Government will do well to consider re-laxing the rules in respect of English medium classes and schools.

(The gong was sound)

Sir, I have not spoken one word unnecessarily. If I am not given a little more time, what is the good of my specialising in Education. The Speaker must be a bit liberal in my case.

In this note, it is said that Tamil is older than Sanskrit. I entirely agree with the Minister with his idea. But Sanskrit is old enough and why not have one school for teaching Sanskrit as the first language, if the parents want it? I do not say that if the parents do not want it, you need have it. But if they demand it, why not allow it in one school. When you can have Tamil, Hindi, Telugu, etc, from out of the National Languages, why not have Sanskrit also if 80 per cent of the parents want it? Why cannot the Government consider this, and help the minority caste. I do not mean to say minority community for this caste is most backward now. It is the most backward now, and it is now paying the penalty for having been forward once. Why should the children suffer for what their grandfathers have enjoyed in the past. Still, cannot this Government consider about my request.

Next is about libraries. The standard of Education has gone very much down ; the results of I.A.S. I.P.S. I.T.I. etc. examinations show that our standard has gone down very very low. Now-a-days people are politicalising every thing, including education. Is there one bold leader, political leader, to tell the students, 'Look here, you are all good boys, you should study well, for after ten years, you are going to Government the country'. No. We say, 'March, let us strike'. This is the way we are directing the country.

In the 30's when I was a student, there was a statistics taken. Books sales and book-reading habit, was the highest in Madras. Second came Mysore. Now, in the sale of books, where are we ? we do not know. Reading habit has gone down.

I want to refer to one important thing. In the 1919 Municipality Act, there was the property tax along with the educational cess. Then

[திரு. கே. எம். சிப்பிரமணியம்]

[1975 மார்ச் 20]

there was no compulsory education. Now there is compulsory education. The same percentage of collection is going on in Corporations, Municipalities and Panchayats. Now all these bodies have the responsibilities for compulsory education. Now it is the duty of Tamil Nadu Government whatever be the deficit, it must pay the entire cost of education and get from the Centre who are also responsible for compulsory education to see that quality of education is improved.

Now we have plenty of schools. But we have no education and that is our biggest defect. I think it is the urgent duty of the Government to see that the future citizens of the country are looked after well by the present generation so that the students of today may grow into good citizens in future. Thank you Sir.

*திரு. டி. கணபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கல்வி மான்யத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உறுப்பினர் லத்தீப் அவர்களும், உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன் பள்ளிகளைப் பற்றி சில கருத்துகளைச் சொன்னார்கள். லத்தீப் அவர்கள் எங்கேயோ மலிவாசத்தில் உள்ள பள்ளிக் கூடத்தைப் பார்த்தே சொல்லி இருக்கிறார்கள். அங்கங்கே ஓரிரு பள்ளிக் கூடங்கள் நல்ல முறையில் நடத்தப் படாமல் இருக்கலாம். பொதுமக்கள், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் மேற்பார்வையிட்டு பள்ளிக் கூடங்கள் நல்ல முறையில் இயங்குகின்றன என்று நான் வள்ளியூர் பஞ்சாயத் யூனியன் சேர்மன் என்கிற முறையில் சொல்லக் கூடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இதை குறை கூறுவதில் பயன் இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்கள் மாற்றத்திற்கு முன்போல் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனுக்கு இருந்த ஒரு உரிமையை, ரைட்டை கொடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவாமிதாஸ் அவர்கள் தமிழகை இருந்து மலையாளம் படித்த ஆசிரியர்களுக்கு பள்ளிக் கூடங்களில் இடமில்லை என்ற ஒரு கருத்தைப் பரப்புகிறார்கள். அதை நான் மறுக்கிறேன். ஏனென்றால் விதிதாச்சார அடிப்படையில் தான் வேலை கொடுக்க முடியுமே தவிர மலையாளம் படித்த எல்லாருக்கும் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்றால் எப்படி முடியும்? எந்த அளவுக்கு முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் கொடுக்கலாம்.

கல்விக்கு இன்றைக்கு 118 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளிக் கட்டடங்கள், கல்லூரிக் கட்டடங்கள், கிராமங்களில் ஆசிரியர், ஆசிரியைகள் தங்கியிருக்க குடியிருப்பு வீடுகள், தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்குத் திருமண கடன் போன்ற காரியங்களுக்கு 6 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவை தவிர அரிசனங்கள், பிற்பட்ட வகுப்பினர் பள்ளிகள், விடுதிகள், படிப்பு உதவித் தொகை, சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், தொழில் கல்விக்கு என்று 17 கோடி ரூபாய்

1975 மார்ச் 20]

[திரு. டி. கணபதி]

ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மேலும் மருத்துவக் கல்லூரி, வேளாண்மைக் கல்லூரி- கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரிக்கென 7 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆக மொத்தம் 48 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இது தமிழக அரசின் மொத்த வருவாயான 538 கோடி ரூபாயில் பெரும் பகுதியான 33 சதவிகிதமாகும். ஆகவே, மக்களுக்கு கல்வி தர வேண்டிய அவசியத்தையும் அக்கறையையும் நமது மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களும் கல்வித் துறையினரும் உணர்ந்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பெருமையாக சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

அதுமட்டுமல்ல நமது கழக அரசு ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு ஆங்காங்கே இருக்கிற பள்ளிக்கூடங்களை எல்லாம் மூடிவிடுவார்கள் என்று அங்கலாய்த்து வந்தவர்களுமுண்டு ஆனால் அதற்கு மாறாக சவாலாகத் தமிழக அரசு 1965-66இல் 24,641 தொடக்கப் பள்ளிகள் இருந்த இடத்தில் 1974-75-இல் 26,797 தொடங்கியுள்ளது. 2,234 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருந்த இடத்திலே இப்போது 2,882 உயர் நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. 92 கல்லூரிகள் இருந்த இடத்தில் இப்போது 183 கல்லூரிகள் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்றன. அதமட்டுமல்லாமல் இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள் இருக்கின்றன. கஜேந்திரக் கடகர் குழுவின பரிந்துரைக்கேற்ப ஒரு பல்கலைக் கழகத்தில் 30 அல்லது 40 கல்லூரிகளுக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்பதால் அதற்கு ஏற்ப நம்முடைய அரசு கூடுதலாக ஒரே பல்கலைக் கழகங்களை ஐந்தாவது திட்டத்தில் தொடங்க விரும்பதை வரவேற்றுப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மதுரை பல்கலைக்கழகத்தில் 77 கல்லூரிகள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவற்றில் 26 கல்லூரிகள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் 13 கல்லூரிகள் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் இருக்கின்றன. ஆக, திருநெல்வேலியிலும் கன்னியாகுமரியிலும் மட்டும் ஏறத்தாழ 39 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஐந்தாவது திட்டத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் பி.காம், படிப்பதற்கு மாணவர்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆகையால் எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் அந்தப் படிப்புக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்லூரிகளில் ஆண்கள், பெண்கள் சேர்ந்து படிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். பெண்கள் மட்டும் படிக்கின்ற கல்லூரிகளில் வேண்டுமானால் ஆண்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது என்ற விதியை வைத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் ஆண்கள் படிக்கின்ற கல்லூரிகளில் பெண்கள் படிக்க வேண்டுமென்று விரும்பினால் அவர்கள் அங்கு படிக்க வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். பட்டிக்காடுகளில் அதிக அளவில் பெண்கள் படிக்க முன்வராமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெண்கள் கல்லூரிக்குத்தான் செல்ல வேண்டுமென்றால் தொலை தூரத்திற்குப் போக வேண்டும். செலவில்லாமல் நடந்துபோய் படிக்கும் வாய்ப்பு

[திரு. டி. கணபதி]

[1975 மார்ச் 20]

மறுக்கப்படுகிறது. அதனால் அவர்கள் கல்லூரிகளில் படிக்கின்ற வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடக்கூடும். ஆகவே, கிராமங்கள் அருகாமையில் இருக்கிற ஆண்கள் படிக்கின்ற கள்ளிகுளம் போன்ற கல்லூரிகளில் பெண்கள் படிக்க விருப்பம் தெரிவித்தால் அவர்களுக்கு அதற்குரிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பாளையங்கோட்டையில் இருக்கிற செயின்ட் ஜான் கல்லூரி, செயின்ட் சேவியர் போன்ற கல்லூரிகளில் 400, 500 மார்க்குகள் எடுத்த மாணவர்களைத்தான் சேர்த்துக் கொள் கிறார்கள். அவர்கள் உயர்நிலைப்பள்ளியில் படித்தவர்களுக்கே இடம் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். இந்த முறையைத் தடுக்க வேண் டும். 10 மைல் வட்டாரத்திற்குள் இருக்கிற மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்ச்சி பெற்றிருந்தால் அவர்கள் எத்தனை மார்க் எடுத்திருந் தாலும் அந்தக் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக்கொள்வதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களின் தரத்தினை மதிப்பிடும் முன்னேடித் திட்டம் சில உயர்நிலைப் பள்ளிகளில்தான் இருக்கிறது. இத்திட்டம் ஒழுக்கத்தையும் அக்கரையையும் மாணவர்களிடையே ஏற்படுத்துவதாக இருக்கிறது. ஆகவே, பாரபட்சமற்ற முறையில் எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் கல்லூரி களிலும் எல்லோரும் பாராட்டும் முன்னேடி திட்டத்தை விரைவில் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

18 வயது நிறைந்த 8-வது வகுப்பு படித்த மாணவர்கள் பல காரணங் களால் அவர்கள் தொடர்ந்து படிக்க முடியாமல் படிப்பை விட்டிருக்கலாம். அப்படிப்பட்டவர்களெல்லாம் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதலாம் என்ற ஒரு முன்னேடித் திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். இத்திட்டத்தை எல்லோரும் புகழ்கிறார்கள். இந்த முறையில் நல்ல முன்னேற்றம் இருப்பதால் இனிமேல் சட்டக் கல்லூரி தேவையா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.

Modern students are super lords to their parents. More so can be said of them now. They are superior to all authorities.

சட்டக் கல்லூரியே எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் காரணம் என்பதால் எல்லா மாணவர்களும் தனிப்பட்ட முறையில் சட்டப்படிப்பு படிக்கலாம் என்ற முறையை உருவாக்க விரும்புகிறேன். நானும் சட்டக் கல்லூரியில் படித்தவன்தான். சட்டக் கல்லூரி இல்லாமல் தனியே படிப்பதற்கு இன்றைக்கு வசதி இருக்கிறது. எம்.ஏ. எம்.காம்., படிப்பது போல் அட்வொகேட் சேம்பரில் Research Scholars ஆக இருந்து லா படித்து பரிட்சை எழுதலாம். ஆகவே, சட்டக் கல்லூரி என்று தனியாக வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சட்டம் பயின்றவர்கள்; சட்டக் கல்லூரியில் படித்தவர்கள். இப்போது அவர்கள் சட்டக் கல்லூரியை மூடிவிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்களா அல்லது வேறு யாரும் இனிமேல் சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கக் கூடாது

1975 மார்ச் 20]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

என்று சொல்கிறார்களா? தயவுசெய்து அதை விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் இன்னொரு கருத்தினையும் கூறினார்கள். அட்வொகேட் சேம் பரிலே சட்டம் படித்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். சேம்பரில் படித்துத் தேரக்கூடிய அளவுக்கு மாணவர்களுக்குத் திறமை இருக்குமா? அல்லது மாணவர்கள் புரிந்துகொள்கின்ற அளவுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க வழக்கறிஞர்களுக்கு நேரம் இருக்குமா? அதையும் தெரிவிக்கும்படி கேட்டு கொள்கிறேன்.

திரு. கோவை செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சட்டக் கல்லூரியில் படிப்பதை விட வெளியிலே படிக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். நான் அதை ஆதரிக்கிறேன். சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கின்ற மாணவர்கள் அங்கே போய் யாரும் பாடம் படிப்பதாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்த ஆப்சர்வேஷன் வேண்டாம். இங்கே மாணவர்களைப்பற்றி கிரிட்டிசைஸ் செய்தால் அங்கே மாணவர்கள் நம்மைப்பற்றி கிரிட்டிசைஸ் செய்வார்கள். ஆகவே, மாணவர்களைப் பற்றி கிரிட்டிசைஸ் பண்ண வேண்டாம்.

திரு. கோவை செழியன் : நான் சொல்ல வந்தது, பிரைவேட்டாகப் படித்துத் தேரலாம். மற்ற மாநிலங்களில் அந்த முறை இருக்கிறது. அதைப்போல நாமும் பிரைவேட்டாகப் படித்து சட்ட ஞானம் பெறலாம். சட்டக் கல்லூரியில் இடம் கிடைப்பதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது.

திரு. டி. கணபதி : திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் சட்டக் கல்லூரி இல்லாமல் சட்டம் படிக்க முடியுமா என்ற முறையிலே கேட்டார்கள். ஆபரகாம் லிங்கன் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்கவில்லை. அவர் ஒரு சிறந்த மேதையாக முடிந்தது. எல்லோரும் சட்டக் கல்லூரியில் படித்தால்தான் சட்டத்தில் மேதையாகலாம் என்றில்லை. அட்வொகேட்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தனியாகப் படிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டுமானால் சொல்லுங்கள். அதற்காக கல்லூரியே வேண்டாமென்று சொல்லாதீர்கள். (திரு. ஆலடி அருண், திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் ஆகியோர் எழுந்தார்கள்)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, சட்டக் கல்லூரியில் படிக்காமலே மேதையாகலாம் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு சட்டக் கல்லூரியில் படித்த அட்வொகேட்டான் இன்றைக்கு இருக்கிற அட்வொகேட்களில் யார் சட்டக் கல்லூரியில் படிக்காமல் சிறந்து விளங்குகிறார் என்ற விவரத்தை அவர்கள் சொல்வார்களா?

திரு. துரைமுருகன் : அவர்கள் கருத்து சட்டக் கல்லூரியில் படித்தவர்களை எல்லாம் அவமானப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. அதனால் அதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 20]

திரு. டி. கணபதி : இப்போது யார் சிறந்து விளங்குகிறார் என்பது தெரியாது. ஆனால் முன்னால் அமைச்சர் டானியல் தாமஸ் அவர்கள் சட்டக் கல்லூரியில் படிக்காமலேயே பெரிய “லீடிங் லாயராக” இருந்தார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நீங்கள் சட்டக் கல்லூரியில் படித்த ஒரு அட்வொகேட். சட்டக்கல்லூரியில் படிக்காமலேயே ஆப்ரகாம் லிங்கன் சிறந்த மேதையாக இருந்தார் என்று சொல்லி, சட்டக் கல்லூரியில் படிக்கிற மாணவர்களைப் பாழாக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : The Karnataka University is running postal tuition classes for B.G-L Course.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கணபதி, நீங்கள் அந்த சப்ஜெக்டை விட்டுவிட்டு மற்ற விபரங்களை சொல்லுங்கள்.

திரு. டி. கணபதி : அந்த விஷயத்தை விட்டு விடுகிறேன். அடுத்து, திருநெல்வேலி தென்கல்வி மாவட்ட அலுவலகத்தை சேரன் மகாதேவியில் அமைப்பதாக ஒரு கொள்கை இருப்பதாக அறிகிறேன். இது மிக மிக வருந்தத்தக்கது. ஏனெனில் தென் கல்வி மாவட்டம் நாங்குநேரி, அம்பாசமுத்திரம் என இரண்டு வட்டங்களை உள்ளடக்கியது. நாங்குநேரி வட்டம், நாங்குநேரி, இராதாபுரம், மேல்பாளையம் என மூன்று சட்ட மன்றத் தொகுதிகளைக் கொண்டது. அதுமட்டுமல்ல 32 உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும், 457 தொடக்கப் பள்ளிகளையும் கொண்டுள்ளது. அம்பாசமுத்திரம் வட்டமோ சேரன்மகாதேவி, அம்பாசமுத்திரம் என இரண்டு சட்ட மன்றத் தொகுதிகளையும் 12 அல்லது 13 உயர்நிலை பள்ளிகளையும், 335 தொடக்கப் பள்ளிகளையும் கொண்டுள்ளதுதான்.

இப்போது நெல்லையின் தென் கல்வி மாவட்ட அலுவலகம் பாளையங்கோட்டையில் இருக்கிறது. இரண்டு வட்டங்களுக்கும் சம தூரத்தில் எல்லா வசதிகளையும் கொண்டதாக இருக்கிறது. சேரன்மகாதேவிக்குப் போனால் நாங்குநேரி ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் தூரத்தாலும் வசதியின்மையாலும் கஷ்டப்படுவார்கள். அரசு பரிசீலனை செய்து சேரன் மகாதேவிக்கு அவ்வலுவலகம் போவதை ரத்து செய்ய வேண்டும். ஒன்று பாளையங்கோட்டையில் தொடர்ந்து இருக்க அனுமதிக்க வேண்டும். இல்லையெனில் கூடுதல் உயர்நிலைப் பள்ளிகள், தொடக்கப் பள்ளிகள் இருக்கின்ற நாங்குநேரி அல்லது வள்ளியூரில் இந்த அலுவலகத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.00)

அடுத்ததாக பள்ளிப் பிள்ளைகள் மருத்துவ சோதனைக்கென வடாற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை, சேலம், தர்மபுரி, கோயம்புத்தூர், நீலகிரி ஆகிய மாவட்டங்களில் நடமாடும் மருத்துவ வண்டிகள் கல்வித்துறையால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அதுபோல 1973 நவம்பர் முதல் மத்திய அரசுக் கல்வித்துறை—நேரு இளைஞர் நிலையங்கள்—நான்கை கடலூர், வேலூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய இடங்களில் திறந்துள்ளது. மேலும் ஒரு

1975 மார்ச் 20]

[திரு. டி. கணபதி]

நிலையம் மதுரைக்கு வர இம்மானியத்தில் வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
கேர் நிறுவனத்தாரின் 2 கோடி ரூபாய் நிதி உதவியால் நிறுவப்பட்ட சுகாதார முறைப்படி மையச் சமையற்கூட திட்டத்தில் நவீன அடுப்புகளில் சமைக்கப்பட்ட உணவை மாணவர்களுக்கு வண்டிகளில் கொண்டுசெல்ல தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களில் வகை செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

இம்முன்னோடித் திட்டங்கள் எல்லாம் பெரிதும் மக்களாலும், மாணவர்களாலும் கவர்ந்து வரவேற்கப்படுகின்றன. ஏனோ 400 மைல், 450 மைல் களுக்கு அப்பாலுள்ள நெல்லை, குமரி மாவட்டங்களை இந்த திட்டங்கள் எட்டிப்பார்ப்பதில்லை. இம் முன்னோடித் திட்டங்களும், இன்னும் வேறுபல திட்டங்களும் மதுரைக்குத் தெற்கே வருவதில்லை. இவைகளை நெல்லை மாவட்டத்திற்கும், குமரி மாவட்டத்திற்கும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் ஏனைய அரசு ஊழியர்களைப் போன்று பென்ஷன், கிராஜ்டி, விடுபுகள் மற்றும் குடும்ப நல திட்டம் சலுகைகளை தமிழக அரசு அறிவித்துள்ளது. இதனால் ஆசிரியர்கள் வாழ்வில் மகிழ்ச்சியும் விழிப்பும் உண்டுபண்ணியிருக்கிறது. இச்சலுகைகள் குமரி மாவட்ட ஆசிரியர்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கும் இதை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, செக்ஸ் எஜுகேஷன்—பாமிலி பிளானிங் பற்றி நம் பள்ளிகளிலும் கல்லூரிகளிலும் போதிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மெடிக்கல் காலேஜில் படிக்கிறவர்கள் மட்டும் அதைத் தெரிந்து கொண்டு பயன் அடைகிறபோது மற்ற கல்லூரிகளில் படிக்கிறவர்களுக்கும் இத்தகைய அறிவு கொடுக்கப்படுவது அவசியமாகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அண்ணையில் அமெரிக்காவில் நியூயார்க்கில் போட்டு ஸ்தாபனத்தால் நடத்தும் குழந்தைகள் பள்ளிகளைப் பார்வையிட்டுப் போது அவர்களுக்கும் கல்வி போதிக்கப்படுவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். மேல்நாட்டைப் போல நம் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்களும் இத்தகைய அறிவு பெற பள்ளிகளில் பின்தங்கி விடக்கூடாது. கல்லூரிகளிலும் செக்ஸ் எஜுகேஷன்—பாமிலி பிளானிங் பற்றி போதிப்பது மிக மிக அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக 2,500 இடைநிலை ஆசிரியர்களைக் கடந்த ஆண்டில் நியமித்திருக்கிறார்கள். மேலும் வெளியில் பத்தாயிரக்கணக்கான ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். உயர் தொடக்கப் பள்ளி கல்வி தரத்தை உயர்த்த, வேலையில்லாத திட்டத்தைப் போக்க 250 மாணவர்கள் இருந்தால் அங்கு ஒரு பி.டி. தலைமை ஆசிரியரையும், பி.யி.டி. உதற்பயிற்சசி ஆசிரியரையும் போட வேண்டும். இன்னும் மாணவர்—ஆசிரியர் விகிதம் 1:35 என்று இருப்பதை 1:30 என்று மாற்றி இடைநிலைப் பள்ளிகளில் அதிக ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணாவின் பொன்மொழி ஒன்று. “இந்நாளில் ஊர் தோறும் ஆசிரியர், ஆசிரியைகள் நிறைய இருக்கிறார்கள். மக்களோடு

[திரு. டி. கணபதி]

[1975 மார்ச் 20]

மக்களாகப் பழகும் வாய்ப்புள்ளவர்கள், குடும்பக் கட்டுப்பாட்டை நல்ல விதமாக பெற்றோர்களிடம் சொல்ல வாய்ப்பு உள்ளவர்கள், தாய்களுக்கு பொறுப்பு இல்லையெனத் தட்டிக்கழிப்பது சரியல்ல. சமுதாயத்தில் ஒரு அங்கம் என்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அவர்கள் வாழ்க்கையை வாழ வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. சமுதாயத்திற்கும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அண்ணா சொன்ன பொன்மொழியை ஞாபகப்படுத்தி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH: Mr. Speaker, Sir, I thank you very much for giving me an opportunity to welcome this Demand (17) which is very important and also to speak in support of my cut motion.

It is a matter of gratification and pride to find that our State stands in the forefront of educational system of the country. It is because we have got a scholar Education Minister and efficient administrative Department and officers. Moreover, we have got a Government which is spending crores of rupees for education realising its importance for the uplift of the country and removal of backwardness.

Next, coming to certain defects and drawbacks and grievances which we see-I wish to say a few words. With regard to duration of the course of studies the total period of years of education is 15 years. But there is a lot of difference between the four Southern States. In Andhrat Mysore and Kerala they have got 10 plus 2 plus 3, in all 15 years. But we have got 11 plus 1 plus 3 years. At least with regard to the four southern States, there must be uniformity. Because students from Tamil Nadu go to Mysore State. Similarly, hundreds of students from Adhra State and border areas come to Madras. Also, people of Kerala come here. Therefore when there is a lot of difference in the duration of the period of study, what happens is when our students go there they suffer and when those students come here they also suffer. So my idea is, either we must convince those three State to adopt our system or we must follow them because they are three States and we can just adjust.

Our Hon. Minister for Education has stated that they are thinking of increasing the duration of P.U.C. to two years and thereby coming on par with the other States. Otherwise, what happens is, students are put to lot of difficulties. In the Brochure given to us by the Government it is stated that the Government are thinking of bringing a uniform pattern of education in line with the other States. I think that in the next education year they will see that the duration of 10 plus 2 plus 3 years is introduced in our State also.

1975 மார்ச் 20]

[Thiru K. S. Kothandaramaiah]

One thing which is worrying all the people-parents and educationists is indiscipline in schools. It is due to the fact that during all the 20 or 25 years we have spent our time only in bringing the students to the schools. The quantitative side was well looked into, but we did not care for the quality. It is like filling our stomach with all sorts of foodstuffs quantitatively without caring for the quality of food. Then what happens is, we will have to suffer from so many diseases.

Similarly, for the last 20 or 25 years, we have neglected the quality of education with regard to text books, with regard to class rooms, with regard to supply of teaching aids, with regard to checking the teachers' notes—all these things were completely neglected and we did not care for them. When the D.E.O. or the Deputy Inspector of Schools inspected the schools, they would say we are not concerned with the quality. We are concerned with quantity—how many have been enrolled, and how many are yet to be enrolled. On account of this difficulty, we are suffering.

Now, we have realised that the quality is more important than quantity. Quality and quantity should go hand in hand. Otherwise, we cannot have a uniform and progressive educational system. No doubt the Government have taken so many steps to improve the quality of education. But yet there are lot of difficulties. The text books are not well prepared. The books are not prepared by experts. They are written by some people who do not know the subjects. There are lots of complaints. With regard to text books of minority languages, the difficulty is greater. Moreover, the teacher-pupil ratio 1:35 should be reduced. A teacher must have only 25 or 30 students. Of course, it may cost Government much, but the result will be very good.

Moreover the teachers do not have good class rooms, map aids, etc. to improve the standard of education and quality of education. I think we have to look into small things also. We should not think of only big things. Unless we attend to small things we cannot improve our educational system.

With regard to appointment of elementary school teachers the Government are going to sanction the number of teachers this year. My submission is that appointment of teachers should be made only in the Director's office and it should not be left there to Panchayat Unions. If it is left there there are so many difficulties and so many teachers have not been able to get appointments easily. With great difficulty they are getting. Therefore, the best thing is that because they are sanctioning the number of posts, they can decide everything here.

[Thiru K. S. Kothandaramaiah]

[1975 மார்ச் 20]

itself. They can ask the Deputy Inspector of Schools or the D.E.O or the Collector to come here. They can also invite the Panchayat Union Commissioner. They can issue the appointment orders from here itself. Otherwise this thing is causing a lot of trouble. So it is better that everything is done here.

With regard to linguistic minorities, there is a large number of linguistic minorities in our State and other States also. It is a common thing for the entire country. According to 1961 and 1971 census there are nearly 35 percent of non-Tamil people living in this State. It says that about 35 per cent are non-Tamilians and out of that, 75 per cent form the Telugu majority. So, it will be clear that Telugu people have taken the second place in every respect and after all, we belong to the Dravidian stock of languages. All these languages should be improved.

Now, the Government have given some facilities with regard to linguistic minorities. The Government are very kind to them. The department is also giving a lot of facilities. Yet there are so many other difficulties also. With regard to teaching of Telugu in southern districts—Ramanathapuram and Tirunelveli etc. there are a lot of Telugu people. The total number of Telugu people comes to 40 or 50 lakhs in this State. The Linguistic Minority Commission has made a lot of recommendations. The Central Government and the State Governments have accepted those recommendations. The only difficulty is in implementing all these things. Their implementation is not properly done and they require a lot of concern and care. Every State is saying that they are giving all facilities and not only our State. But some States are giving more facilities and others are not.

With regard to admission of students in schools in Southern districts, I wish to say that in Ramanathapuram district we have opened a Telugu school—Rajapalayam. There are about 300 Telugu boys. Telugu teaching is done only after school hours. The difficulty is students come from distant villages and they cannot remain after school hours. So they have to study Telugu within the school hours. Similarly, there are Tamil students in Karnataka and Andhra and they must also have the same facilities. Otherwise, it will be difficult for them.

I met the Linguistic Minority Commissioner very recently. She is kind and considerate. Then I met also the Education Department people. They say we can only provide for teaching of Telugu and other minority languages after school hours. Therefore, I say it is very difficult and so many pupils will go away without learning Telugu. Though the Government gives permission to teach Telugu and other languages after school hours, the result is not very good and not beneficial to the linguistic minorities. They make a lot of complaints.

1975 மார்ச் 20]

[Thiru K. S. Kothandaramaiah]

Therefore, I request the Honourable Minister to evolve a suitable scheme to see that the linguistic minorities have an opportunity to learn their languages within the school hours. Of course, we have got moral teaching which is good. But actually moral teaching is not done. That is only a formal matter. Even in the U.S.A. which is a Christian Country it is not possible to teach morals. As we have got two periods for moral teaching, those two periods can be devoted for the teaching of minority languages in our State. If this is done I think students will learn for two periods in a week in their mother tongue.

Coming to text-books the Government prepare them. But the question is there is long delay in publishing them. Also they are not able to supply text-books for all subjects especially for Science and Mathematics. Moreover there are a number of printing mistakes in these books. Also so far as the Telugu text-books are concerned lessons should be taken from Telugu history, literature and culture, just like cultural lessons are prescribed for Tamil books. The cultural bond between the people of the Telugu State and Telugu people here should not be cut away.

Then, coming to the First and Second Grade Telugu Pandits, the Government have recently ordered that the posts of Second Grade Tamil Pandits would be upgraded into First Grade. When the matter was taken up with the Honourable Minister, he promised to consider. The posts of Second Grade Telugu Pandits also has to be upgraded. But the Department takes a lot of time to come to a decision in regard to these matters. As any delay will cause a lot of difficulties, I request the Honourable Minister and the Department to see that orders are passed immediately. (Mr. Speaker sounded the gong and called the honourable Member Thiru Kaveri Manian to speak).

திரு. சொ. காவேரிமணியம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று, என்னுடைய எண்ணங்கள் சிலவற்றை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு, இந்த நாட்டினுடைய அடிதளத்திலே இருக்கக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர், தொழிலாளர்கள், இவர்களுடைய நலனில், அவர்களை முன்னேற்ற வேண்டுமென்பதில் அரசு அதிக அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பதை நான் மிகப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த அடிப்படையில் அவர்களுடைய வறுமையை மட்டும் போக்கினால் நலம் ஏற்பட்டு விடாது. அவர்களுடைய வாழ்வில் இருக்கக்கூடிய அறியாமையையும் போக்க வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தினால்தான் இந்த அரசு சிறந்த பணிகளைக் கடந்த பல ஆண்டுகளாகச் செய்து வருகிறது என்

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

[1975 மார்ச் 20]

பதை நான் பெருமையோடு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதனால்தான்—கடந்த 8 ஆண்டுகளில் ரூ. 44 கோடி ஒதுக்கப்பட்ட இந்த கல்வி மானியத் திற்கு இந்த ஆண்டு ரூ. 118 கோடியை ஒதுக்கியிருக்கிறது இந்த அரசு.

அது மட்டுமல்ல, இந்த ஆண்டு நிதி நிலையில் நமக்கு ஏற்படக்கூடிய செலவினங்களில் இந்த ரூ. 118 கோடி ஏறத்தாழ 22 விழுக்காடு என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் மற்ற துறைகளையெல்லாம் சேர்த்து ஏறத்தாழ 30 விழுக்காடு இந்த துறைக்கு செலவிடப்படுகிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நம்முடைய டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் நடமாடும் பல்கலைக் கழகம் என்ற சிறப்புப் பட்டத்தை பெற்றவர்கள். அதன் காரணமாகத்தான் இந்தத் துறையிலேயிருந்து நல்ல பணிகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் மனபூர்வமாக உணர்கிறோம்.

அதுமட்டுமல்ல, கல்வியின் தரத்தை எந்த அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமோ, அதற்காகச் சிறந்த வகையில் இந்த அரசு முயற்சி எடுத்து வருகிறது. அதைப் போலவே, கல்விக் கூடங்களுக்கு தேவைப்படுகின்ற வசதிகள், கல்விக் கூடங்களுக்கு தேவைப்படுகின்ற வசதிகள் மட்டுமல்ல, அந்த கல்வியை போதிக்கக் கூடிய ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையான பல நல்ல சூழ்நிலைகளை உருவாக்குவதில் இந்த அரசு சிறந்த திட்டங்களை எல்லாம் உருவாக்கி வருகிறது. சாதாரண உயர்நிலைப் பள்ளி மட்டுமல்ல, தொடக்கப் பள்ளி மட்டுமல்ல, உயர் தொடக்கப் பள்ளி மட்டுமல்ல, பொதுவாக கல்விசாலைகள், கல்லூரிகள் இவைகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் அத்தனைப் பேருக்கும் தங்குவதற்கான இடம், மற்றவைகளை யெல்லாம் இந்த அரசு இன்றைய தினம் செய்து வருகிறது.

அதே நேரத்தில், இந்த அரசு பல திட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கிறது. இன்னும் சில ஆண்டுகளில் தொழில் நுணுக்கப் பல்கலைக்கழகம் அமைவதற்கான நல்ல எண்ணத்தினை இந்த அறிக்கையிலே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே, நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக நம்முடைய டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கு மதுரை மாநகரத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. இந்தத் தொழில் நுணுக்கப் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கின்ற இந்த நேரத்தில் மதுரை மாநகரில் தொழில் நுணுக்கக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல கல்லூரிகள் இன்றைக்கு இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவ்வாறு இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற கல்லைலூரிகள் தனியார்த் துறையிலேயிருந்து நடத்தப்படுகின்றன; அறக் கட்டளைகள் சார்பில் கல்லூரிகள் நடத்தப்படுகின்றன. அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருந்தாலும், என்னதான் அவர்கள் தனியார்த் துறையிலே நடத்தினாலும் அங்கே தெரிந்தோ தெரியாமலோ மத கருத்துக்கள், ஜாதி உணர்வுகள், இன்னும் வேண்டாத சில உணர்ச்சிகள் எல்லாம் எழுப்பப்படுகின்றன, மாணவர்களுடைய உள்ளத்திலே, உணர்வுகளிலே இலேசாக

1975 மார்ச் 20]

[திரு. சொ. காவேரிமணியம்]

செலுத்தப்படுகின்றன என்று சொன்னால், அது நிச்சயமாகத் தவறாக இருக்காது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவேதான் 183 கல்லூரிகள் இருக்கக்கூடிய இந்தக் காலத்தில், அரசினுடைய நேரடியான கவனத்தில் இருக்கக்கூடியவை 51 தான். மற்ற கல்லூரிகளை நாட்டுடைய அல்லது அரசு நேரடியாக பார்க்கவேண்டுமென்று நான் அவசரமாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால், அவற்றிலே இருக்கக்கூடிய மத உணர்வுகள், ஜாதி உணர்வுகள், இவைகளையெல்லாம் தகர்க்க இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. இருந்தாலும் முனைப்பாக எடுக்கவேண்டுமென்று மாண்புமிகு அமைச்சர் மூலமாக இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய திருப்பரங்குன்றம் தொகுதியில் தலைநகராக இருக்கின்ற திருப்பரங்குன்றத்திலே, மதரையிலே இருக்கக்கூடிய மீனாட்சி தேவஸ் தானத்தின் சார்பாகப் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று துவக்குவதாக இருந்தார்கள். இவ்வாறு துவக்குகின்ற செய்தி கேட்ட பிறகு, அந்தப் பகுதியிலேயிருக்கிற மக்கள் உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள். அந்தக் கோயிலையே தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று, பிரிப்பதற்கான காரணங்களைத் தெளிவாக மக்கள் எடுத்துச் சொன்னபிறகு, அந்தக் காரணங்களைக் கவனிக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று அறநிலையத்தார் சொன்னார்கள். அதைக் கேட்ட மக்கள் தளர்ச்சி பெற்றார்கள். அப்படி தளர்ச்சி பெற்றவர்கள் இம்மாதிரியான செய்தி கிடைத்தவுடன் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மிக்கப் பணிவோடு அமைச்சர் முன்னாலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே, ஏதாவது சிக்கல் இருந்தாலும் அந்தச் சிக்கலையெல்லாம் தூக்கி எறிந்து விட்டு அந்தப் பகுதி மக்களுடைய நல்லெண்ணத்திற்கு உறுதுணையாக அந்த வாய்ப்பினைக் கவனத்தில் கொண்டு உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே பக்கத்திலே ஒரு பெண்கள் பள்ளி இருக்கிறது. அதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால், அங்கே எந்த அளவு வசதி வாய்ப்பு படைத்தவர்கள் படிக்கிறார்கள் என்பது தெரிந்த ஒன்று. இன்று அரசாங்கத்தின் சார்பாக ஏற்படுத்தப் படுமானால் குறிப்பாக, தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பிற்படுத்தப்பட்டவர்கள், வசதியில்லாதவர்கள் எல்லாம் அங்கே படிக்க வாய்ப்பு இருக்கும். அதற்காகப் பெரும் தொகையை ஒதுக்கிட வேண்டுமென அங்கேயிருக்கக்கூடிய அறங்காவலர் குழு விளக்கியிருக்கிறது என்பதையும் நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒன்று மட்டும் கூறி முடிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக, நூலகங்களைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் 13 நூலக ஆணைக் குழுக்கள் பணி புரிகின்றன. அந்த நூலகங்களில் ஏறக்குறைய 3,000 பேர்கள் பணி புரிகிறார்கள் என்பதை நான் மிக பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே நிதி நிலை அறிக்கையில் பேசும்போது இதனை வலியுறுத்தி இருக்கிறேன். இந்த அரசாங்கத்திலே பணி புரிகிற அலுவலர்கள் அத்தனை பேருக்கும்

[திரு. சொ. காவேரியணியம்]

[1975 மார்ச் 20]

குடும்பப் பாதுக்காப்புத் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் சாதாரண ஊராட்சி மன்றங்களிலே பணிபுரிபவர்களானாலும் சரி, அல்லது வாரியங்களிலே பணிபுரிபவர்களானாலும் சரி, அவர்களுக்கெல்லாம் இந்தத் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. முதலில், நூலகங்களில் டண்புரியும் அந்த 3,000 பேர்கள் அரசு ஊழியர்களாக்கப்பட வேண்டும். அதிலே ஏதாவது சிக்கல் இருக்குமானால், அதை உடனே செய்ய முடியாது என்று அரசு கருதுமானால், இவ்வாறு அவர்களை மாற்றுவதற்கு முன்னால் இந்தக் குடும்பப் பாதுக்காப்புத் திட்டம் இந்த 3,000 பேருக்கும் விரிவுபடுத்தப் படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நான் 13 ஆணைக் குழுக்கள் என்று சொன்னேன். நேரடியாக தேர்தலிலே போட்டி போட்டு அங்கத்தினர்களாக வருகிறார்கள். அரசாங்கத்தின் சார்பாக சில அங்கத்தினர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் உள்ளடக்கிய ஒன்றாகத்தான் ஆணைக் குழு இன்று பணியாற்றுகிறது. அந்த ஆணைக் குழுவின்மேல் அதிகாரங்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எடுக்கப்படுகின்ற நிலை இருக்கிறது என்பதை மிக வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு எடுக்கப்படுகிற காரணத்தினால் அந்த மாவட்டங்களிலே இருக்கக் கூடிய ஆணைக் குழுக்கள் சரியாக பணிகளைச் செய்ய முடியவில்லை. உதாரணமாக இதற்காக இணைமானியத்திலே ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையிலே 25 சதவீதம் என்ற அளவிற்கு அரசாங்கம் புத்தகங்கள் தருகிறது. புத்தகம் தருவதிலே எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபமேயும் இல்லை. நிச்சயம் புத்தகங்கள் வேண்டும். ஆனால், மாவட்டத்திற்கு ஒரு ஆணைக் குழு என்று வைத்துவிட்டு, இங்கே இருந்து 25 சதவீதம் புத்தகமாக தருவது என்றால் என்ன என்ன புத்தகங்கள் வாங்கவேண்டுமென்று அந்த ஆணைக் குழுவிடம் கேட்கவேண்டும், அந்த மாவட்ட ஆணைக் குழுவிற்குத் தான் தெரியும், என்ன என்ன புத்தகங்கள் இருக்கின்றன, என்ன என்ன புத்தகங்கள் தேவைப்படுகின்றன என்று. ஆகவே அதைப் பற்றிய ஒரு லிஸ்டை ஒரு பரிந்துரையை அவர்களிடமிருந்து வாங்கினால் அரசாங்கம் அதற்கு பிறகு தகுந்தவாறு புத்தகங்களை அனுப்பினால் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற கருத்தினை நான் நம்முடைய கல்வியமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு பணிவன்போடு கொண்டு வருகிறேன். ஏதோ வாசகத்திற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை, கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக நான் பெற்ற அனுபவத்தின் காரணமாக இந்த உண்மையை எடுத்துச் சொல்கிறேன். இந்த முறையைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்: தலைவர் அவர்களே, கல்வி மானியத்தின்மீது எங்கள் கட்சியின் பேரில் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களையொட்டி சில கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இந்த ஆண்டு ஏறத்தாழ 118 கோடி ரூபாய் இந்த மாநிலத்தில் கல்வி வகைக்காகச் செலவு செய்வதற்கு மானியக் கோரிக்கையை இங்கே வைத்து, இது இந்த மாநிலத்தின்

1975 மார்ச் 20]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

மொத்த வருவாயில் ஏறத்தாழ 22 சதவீதம் வருகிறது என்ற புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 22 சதவீதம் அல்லது 118 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் உண்மையிலேயே இந்தத் தொகை போதுமா என்பதை அரசாங்கம் ஆலோசிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறது. 1967-68 ஆம் ஆண்டு தி. மு. க. ஆட்சியில் இருந்த நேரம் 24 சதவீதம் கல்விக்காக ஒதுக்கியது. ஆனால் கழிந்த 9 ஆண்டுகாலமாக நாட்டிலே ஏறியிருக்கிற விலைவாசி மற்றும் பொருளாதார நிலைமைகளை எல்லாம் பார்க்கிறபோது ஒரு வேளை இந்த சதவீதம் ஓரளவிற்குப் பொருத்தமாக இருந்தாலும் இந்த அளவிற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்தால், இந்த மாநிலத்திலே கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு ஏதாவது வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று சிந்தித்து பார்க்கவேண்டும்.

விலைவாசியேற்றம், ஆசிரியர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அளிக்கின்ற ஊதியத்தில் கூடுதல் தொகை, டி. ஏ. யில் கூடுதல் தொகை, இம்மாதிரி கொடுக்கப்பட்டதால் ஏறியிருக்கிறதே தவிர கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு பயன்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 1966 ஆம் ஆண்டிலே ஒதுக்கப்பட்ட நிலைமைக்கும் இன்றைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிலைமைக்கும் வித்தியாசம் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் சில புள்ளி விவரங்களை கொடுத்திருக்கிறார்கள். 1967-68-ல் 1 லட்சத்து 10 ஆயிரம் மாணவர்கள் பயின்றார்கள் என்றும் இன்றைய தினம் 2 லட்சம் மாணவர்கள் பயில்கிறார்கள் என்றும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அளவிற்கு மாணவர்களின் எண்ணிக்கை உயர்ந்திருந்தாலும்கூட மாணவர்களின் கல்வியின் தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கூட சில மாதங்களுக்கு முன்பாக இப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஒப்புக்கொண்டு, இந்த மாநிலத்தில் கல்வியின் தரம் உயரவில்லை என்ற வருத்தத்தையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆக இந்த அரசு கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு என்ன என்ன வழிகளைச் செய்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் எந்தவித முயற்சியையும் அது எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். கல்வியின் தரம் ஏற்கெனவே இருந்ததைவிட இன்றைக்குக் குறைந்திருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். மாணவர்களை பள்ளிகளில் சேர்த்துக்கொள்வதில் நியாயமாக ஒழுங்காக சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருந்தால் கல்வியின் தரம் குறைந்திருக்காது. மாணவர்களை பள்ளிகளில் சேர்க்கும்போது எம். எல். ஏ. போகவேண்டும், அல்லது அமைச்சர் எழுத்து வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை இருக்குமானால், அதிலே அரசியல் தலையீடு இந்த அளவிற்கு இருக்குமானால் நிச்சயமாக ஒழுங்கான தரமான மாணவர்களைப் பள்ளிகளில் கல்லூரிகளில் சேர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை, தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குப் பொறுப்பாக இருப்பவர்கள் ஆசிரியர்கள்,

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 மார்ச் 20]

ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்ற முறையிலேயும் பார்த்தால் தரம் உயர்வதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யவில்லை என்றுதான் தெரிகிறது.

ஆசிரியர்கள் நிச்சயமாக தகுதியுட்படையில் நியமனம் செய்யப்படுவதில்லை. இரண்டு ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு விளம்பரம் செய்தது, இண்டர்வியூ எல்லாம் நடந்தது. இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இதுவரையில் நியமனம் செய்யப்படவில்லை, என்ன ஆயிற்று என்று இந்த நிதிநிலை விவாதத்தின் போதாவது சொல்லவில்லையென்றால் நிச்சயமாக வருந்தத்தக்க சூழ்நிலை தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்ற முறையில் நேர்மையை இந்த அரசு கையாள்வில்லை என்ற குற்றத்தைச் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

மாணவர்களின் தரம் குறைகிறது என்று சொன்னால் மாணவர்களிடையே அரசியலை புகுத்தியது தி. மு. க. தான். மாணவர்கள் நிம்மதியாக பாடத்தைப் படித்துக்கொண்டிருந்தார்கள், அப்படி இருந்த மாணவர்களிடையே அரசியலை இவர்கள் புகுத்தியதால் அவர்கள் முழுக்க முழுக்க அரசியலில் இருக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். எந்தக் கல்லூரியை எடுத்துக் கொண்டாலும் மாணவர்கள் யூனியன் தேர்வு நடைபெறுகிறது, அங்கேயும் அரசியல் வருகிறது. இன்றைக்கும் கூட அதற்கு இந்த அரசுதான் பொறுப்பு என்பதை ஆதாரத்தோடு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆசிரியர்களை அது பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் சரி, கல்லூரி ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் சரி, இட மாற்றம் தேவையற்ற முறையிலே செய்கிறார்கள். ஆண்டு இறுதியிலே மாற்றம் செய்தால் மாணவர்களுக்கு அதனால் தோஷம் வராமல் இருக்கலாம், ஆனால் இடையிலே இடம் மாற்றம் செய்வதால் மாணவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை உணருகிறோம். அரசியல் காரணத்திற்காக, பல்வேறு காரணங்களுக்காக ஆசிரியர்களை இடமாற்றம் செய்கிறார்கள், அதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

பள்ளிக் கூடங்களுக்கு கட்டடங்கள் இல்லை, அக்காமொடேஷன் இல்லை, ஆசிரியர்கள் இல்லை என்ற நிலமையெல்லாம் இருக்கிறது. எனது மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதிகமாக இருக்கிற அரசு பள்ளிக் கூடங்களில் கட்டடங்கள் இல்லை, சில பள்ளிக் கூடங்களிலே தாற்காலிக ஷெட் கூட போடாமல் காற்றிலேயும் மழையிலேயும் குழந்தைகள் இருந்துகொண்டு இருந்தால் மாணவர்களின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் எந்த முறையிலேயும் முயற்சி செய்ய வில்லை என்று தான் தெரிகிறது. அரசாங்கப் பள்ளிக்கூட கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது 14 லட்சம் ரூபாய்தான், இது மிகவும் குறைவான தொகையாகும். நிச்சயமாக கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே பள்ளிக்கூடங்கள், ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள், உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆகியவற்றிற்கு எல்லாம் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாகத் திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும்.. ..

1975 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஜேம்ஸ், இரண்டு நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்வீர்களா?

திரு ஜே. ஜேம்ஸ்: முடியாது சார், அதிகமாக நேரம் வேண்டும். ஒன்றரைமணிக்குமேலே பேசுவதே பனிஷ்மெண்ட் மாதிரித்தான்;

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: ஜேம்ஸ் தொடர்ந்து நாளை பேசுவார். பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை காலை 9 மணியளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.29 மணியளவில் ஒத்தி வைக்கப் பட்டது.

(8) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

'NIL'

B. Reports, Notifications and other Papers.

*89. The Performance Budgets on School Education, Collegiate Education and Technical Education 1975-76.

இணைப்பு I

[349-ம் பக்கத்தில் 392-ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.]

(b) The Government propose to popularise the results of the field-oriented research on dry farming carried out at the Kovilpatti Research Centre through the following methods :—

(i) Cultivation of improved varieties with package of practices found to be good for cotton, cumbu, cholam and blackgram is being popularised.

(ii) Digging of new wells, water harvestings, taking soil conservation measures, training odai with checkdam at intervals, so that water can percolate and increase the supply of water in the wells is being popularised, and

(iii) Educating the ryots to take up maintenance of milch animals, sheep and poultry for augmenting their income. Milch animals, sheep and poultry are given to farmers on 2/3rd loan and 1/3rd subsidy.

விடை:—கோவில்பட்டி மானாவாரி வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் மானாவாரி வேளாண்மை பற்றிய களத்தையொட்டிய ஆராய்ச்சி முடிவுகளைப் பரப்ப அரசு பின்வரும் முறைகளைப் பின்பற்றுகிறது.—

(1) பருத்தி, கம்பு, சோளம், மற்றும் உளுந்து ஆகிய பயிர்களுக்கேற்ற கட்டுக்கோப்பு முறைகளையும் உயர்க்க பயிர்களையும் பரப்பதல்,

(2) நீர்நிலைகளைச் செப்பணிடுதல், மண்வளப் பாதுகாப்பு முறைகளைக் கையாளுதல், ஓடைகளின் குறுக்கே ஆங்காங்கு தடுப்பு அணைகளைக் கட்டி நீரோட்டத்தை ஒழுங்கு செய்வதன் மூலம் சிணைகளில் நீர் பெருகச் செய்தல் ஆகிய முறைகளைப் பரப்பதல் மற்றும்,

(3) விவசாயிகள் தங்களது வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ள கறவை மாடுகள், செம்மறியாடுகள் மற்றும் கோழிப்பண்ணை ஆகியவற்றைப் பராமரிக்கக் கற்றுக்கொடுத்தல். இவற்றிற்காகும் செலவு மூன்றில் இரண்டு பங்கு கடனாகவும் ஒரு பங்கு மானியமாகவும் தரப்படுகிறது.

1975 மார்ச் 20]

இணைப்பு II.

[355-ம் பக்கத்தில் 395 - ஆம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க]

The Collector of Thanjavur convened a meeting of agriculturists, agricultural labourers and leaders of political parties in the Collector's office, Thanjavur on 22nd July 1974 at which an *ad hoc* agreement was reached in regard to the rates of wages payable to the agricultural workers in East Thanjavur district pending the orders of the Government on the recommendations of the 'One Man Commission' appointed under section 3 of the Commissions of Enquiry Act, 1952 to go into the question of revision of fair wages prescribed under the Tamil Nadu Agricultural Labourer Fair Wages Act, 1969. In the *ad hoc* agreement the following rates of wages have been agreed to be paid to the agricultural labourers during the current cultivation season (Kuruvai).

Men.

All kinds of cultivation work ... 6 litres of paddy + Rs. 2.75 or
Rs. 6 in cash per day.

Women.

All kinds of cultivation work ... 5 litres of paddy + Rs. 1.50
Rs. 4 in cash per day.

Harvest.

Six litres of paddy out of every 54 litres of paddy harvested.

The rates have also been approved by the Government.